XXIX. EVFOLYAM, 1. SZÁM. **Ára: 1,80 Ft** 1973. JANUAR 4.

Ludas Matyi

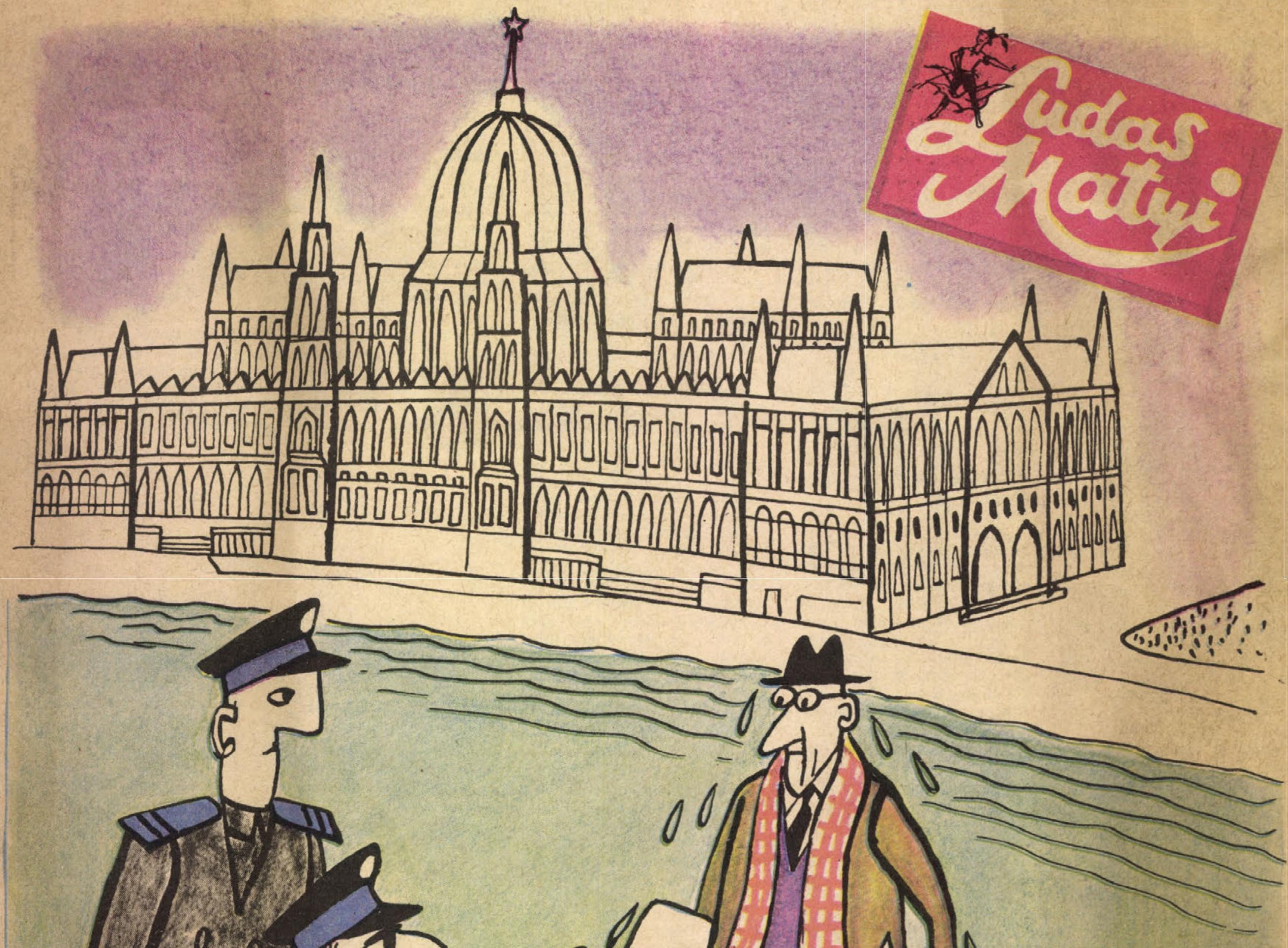
RENDÖRSÉG
Várnai

Várnai György rajza

— Nem tudja, hogy a metróról menet közben tilos kiszállni?

KEDVES LUDAS!

ÍGÉRETEK, ÍGÉRETEK!

Mások talán még ki sem heverték az elmúlt szilveszter fáradalmait, én pedig már a következő szilveszterre is megcsináltam magamnak a programot. Az 1974-es esztendőt a Hungária Kávéházban fogom köszönteni. Akkor lesz ugyanis az átépített, megfiatalított, patinás kávéház megnyitója. Honnan tudom ezt ilyen biztosan? A legjobb helyről, a Hungarhotels Vállalat központjából kaptam az ígéretet, így tehát ez fix.

Igaz, 1970 nyarán, amikor „A Hungáriában minden csendes" címmel írtam a kávéház kálváriájáról, akkor a Hungarhotels azt ígérte, hogy ha minden „gördül", akkor 1972 tavaszán nyitnak. Hát istenem, úgy látszik, nem gördült. Talán ez év végéig most már „döcögve" is elkészülnek vele. Gyorsasági világrekordot semmiképp sem javítanak, hiszen a kávéház becsukásától máig már 32 hónap telt el, s ehhez még tessenek hozzáadni tizenkettőt!

Miközben vigyázó szemeinket a Hungáriára vetettük, szinte teljesen megfeledkeztünk a Rózsadomb étteremről, pedig ennek a megnyitásával is három éve adós már a Hungarhotels. A minap jártam arra, s láttam, hogy kívülről mutatósan rendbehozták az épületet. A nagy ablakokat gondosan bemázolták tejfehérre, hogy a járókelő ne lássa, mennyire nem történik odabent semmi. Annak idején azt ígérték, hogy az átépített Rózsadomb a vadászati világkiállításra nyílik meg. Ha emlékezetem nem csal, a világkiállítás már tavalyelőtt lezajlott, a Rózsadombban viszont még minden csendes. A legújabb ígéret: júliusban nyitnak. Az éttermet a konyha átépítése miatt zárták be, s kb. negyven hónap után megnyitják majd — konyha nélkül. Csak amolyan presszó-bisztró keverék lesz, ahol enni is lehet majd valamit, de komoly konyhát nem vezetnek. Igaz, hogy nem ezt ígérték, de állítólag menetközben derült ki, hogy a konyhát nem lehet átépíteni.

Mindezt kénytelenek vagyunk tudomásul venni. Nekem csak egy nem fér a fejembe: miért nem a becsukás előtt végzik el a műszaki vizsgálatokat, s készítik el az átépítési terveket? Becsukni már csak akkor kellene egy vendéglőt, kávéházat, amikor minden készen áll ahhoz, hogy másnap el is kezdhessék a munkát. Ugye, kedves Hungarhotels, máskor így csinálják majd? Legalább ígérjék meg! Egy ígérettel több vagy kevesebb, igazán nem számít...

(r. b.)

UTAZÁS SZIVACCSAL, PORSZÍVÓVAL

Gyakran utazom Veszprémből Dombóvárra és vissza. Az utazás közben szerzett szomorú tapasztalataim arra ösztökélnek, hogy ha legközelebb útnak indulok, vigyek magammal egy porszívót is. Olyan nagymértékben piszkos ugyanis a szerelvény ezen a vonalon, hogy csak alapos porszívózás után tanácsos leülni. Ha pedig olyan luxusigényeim is támadnak, hogy menetközben kinézhessek az ablakon, akkor vizesvödröt és szivacsot is vinnem kell magammal, mert az ablakokat emberemlékezet óta nem mosták. Ismerjük a MÁV gondjait, meg is értjük, de ő is értse meg végre: emberi körülmények között szeretnénk utazni!

D. D.-né
Veszprém

ELEMTARTÓ

Van egy Videoton gyártmányú Mini Super rádiónk, amelyet hónapok óta nem tudunk használni, mert tönkrement az elemtartója és az égvilágon seholsem tudunk bele másikat szerezni. Ki tudna nyomra vezetni, hol szerezhetnénk egy új elemtartót?

Vaszari György
Szekszárd, Alkotmány út 64.

FEJÜNK FELŐL A TETŐT...

A Váci úton, az újpesti vasúti összekötő-híd közelében, egy távolsági autóbuszmegálló húzódik meg. A Mogyoród—Fót—Dunakeszi felé utazók töltik itt a varakozás kényszerű perceit.

Hónapokkal ezelőtt szélvihar söpört végig a környéken és leröpítette a váróhelyiség tetőzetét. Az eltelt néhány hónap nem volt elegendő az illetékeseknek ahhoz, hogy felfigyeljenek a pusztításra és megcsináltassák a tetőt! A téliesre fordult időjárás didergésre kényszeríti a munkából hazafelé tartó dolgozókat, teljesen ki vannak szolgáltatva a hónak, az esőnek, és a dermesztő, hideg szélnek. Ezt a tarthatatlan állapotot sürgősen meg kell szüntetni és gondoskodni kell arról, hogy a várakozásra kényszerülő utasoknak legalább tető legyen a fejük fölött!

(f. i.)

ELEMES ÓRA

Tavaly vásároltam egy elemmel működő faliórát, 540 forintért. Egy héten belül megállt. Kicserélték. Ez az új óra az 1 éves garancia lejárta után röviddel romlott el. Az Óra és Ékszerbolt Klauzál utcai részlegében 95 forintért vállalták a megjavítását. Sajnos, háromszor volt ugyanazzal a hibával ott, de nem tudták megjavítani, mindig csupán rövid ideig működött. A legutóbbi javításkor kijelentették, hogy többé ne vigyük oda, mert nem tudnak mit kezdeni vele. Akkor minek vannak a szakemberek? Ha pedig ezeket az óratípusokat nem lehet megjavítani, úgy feleslegesnek tartom, hogy a külkereskedelem megvásárolja!

Simon Jenő
Bp. VI., Vörösmarty u. 64.

PÉCSI PANELEK

A „Beáznak az új házak" című közleményben foglaltakat kivizsgáltam. A Pécsi Ingatlankezelő Vállalat kezelésében levő Szigeti úti épületeknél az elmúlt időszakban, de különösképpen a rendkívüli esőzések és nagyerejű szélviharok hatására, közel 80 bérlemény ázott be. A panelelemek vízszintes és függőleges csatlakozásainál a tömítőanyag nem szigetel megfelelően, és a rázúduló nagy mennyiségű víz a repedéseken keresztül a bérleményekbe szivárgott. Továbbá a rosszul kialakított víz-orrok és ablakkönyöklők mellett is vízbefolyás észlelhető.

A Pécsi Ingatlankezelő Vállalat a hibák elhárításának érdekében garanciális bejárást folytat le az épületek kivitelezőjével együttesen. A szükséges munkálatokat a kivitelező vállalat — a további beázás megszüntetése érdekében — 1973. május 30-ig elvégzi. Az épületek egy részében — miután azok a garanciális időn túl vannak — a Pécsi Ingatlankezelő Vállalat végzi el a munkálatokat.

A panelépületek rossz szigetelése sok esetben kivitelezési problémákra vezethető vissza. Ezért a lakóépületek építésének lebonyolítását és műszaki ellenőrzését végző Pécs-Baranyai Beruházási Vállalatot megkerestem, hogy már a kivitelezés során tegyen intézkedéseket a hibák megszüntetése érdekében.

Tóth Zoltán
oszt. vez. főmérnök
Pécs megyei város Tanácsa

LAKÓTELEPI GONDOK

Jelenleg több század- (a későbbiekben esetleg több ezred-) magunkkal lakunk a XXII. kerületben épülő új lakótelepen. Valóban nagyon jól mutatnak a tízemeletes házak, csodálatos lesz a kilátás. Van azonban néhány olyan dolog, ami nagyon ingerli a beköltözött és beköltözni vágyó családokat:

①

A házak tetejére impozáns tévéantennákat szereltek fel, amelyek (finoman fogalmazva) nem mindig működnek hibátlanul. Érdeklődésünkre azt a választ kaptuk, hogy a jótállás egy esztendőre szól és az már lejárt, nem tehetnek semmit. Meglepődtünk, mert a legkorábban beköltözők is április táján foglalták el új fészküket és most még csak január van. Igen — mondták erre az érdekeltek —, de a jótállás az antenna felszerelésétől számított egy évig szól! Nem humoros?

②

A ház körül military lovaglás lebonyolításához is nehéznek tekinthető pályát alakítottak ki az építők. Miközben gyalogosan, nagy csomagokkal próbáljuk megközelíteni otthonunkat, ugyancsak emlegetjük a felelősöket. Kerülgetjük a szertehagyott anyagokat, bosszankodunk az árkok és egyéb akadályok tornyosulása miatt. A ház előtt méteres árok húzódik, és amikor megérdeklődtük, hogy meddig még, a következő választ kaptuk: „Amíg valamennyi ház fel nem épül, így marad, mert nem tudják összekapcsolni a csöveket."

③

Az egész lakótelepnek egy, azaz egy darab játszótere lesz! Ez még nem lenne baj, ha ez könnyen megközelíthető helyen és megfelelő nagyságú lenne. A most épülő szalagház mögött, a vasúti sínhez közel lesz, olyan helyen, ahol a szülőknek legfeljebb 10 százaléka láthatja a hancúrozó srácokat. Az innenső oldalon lakó gyerekeknek át kell majd menni két úttesten, egy villamossínen és ráadásul a vasúthoz közel játszanak majd! Érdeklődtünk, hogy a házak közé miért nem helyeznek el mászókát, csúzdát, homokozót, erre is kaptunk választ: „Nem terveztük be!"

Árpássi Károly
Budapest
XXII., Leányka utca 11.

KÜLÖNLEGES LELTÁROZÁS

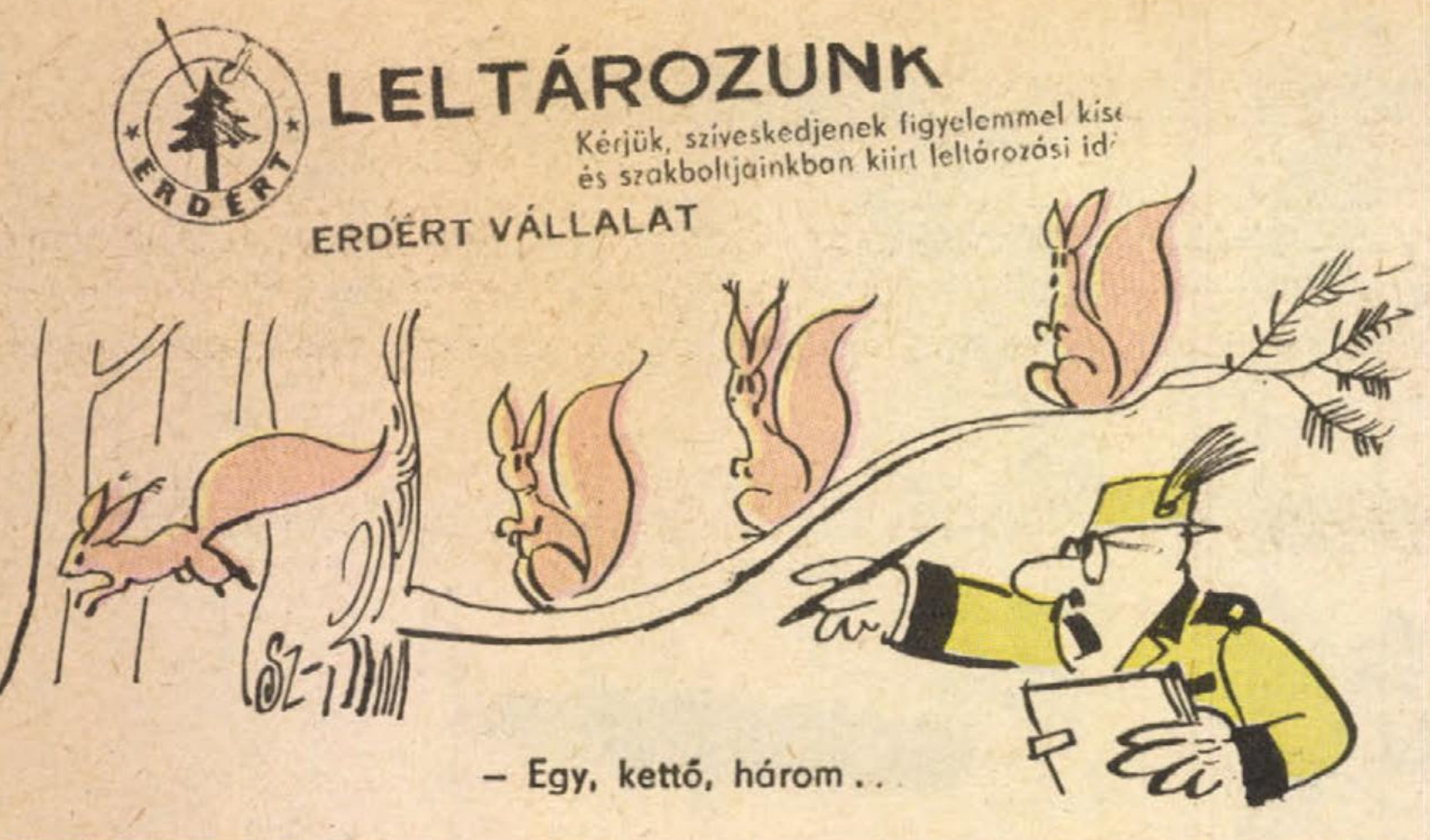
ERDÉRT
LELTÁROZUNK
Kérjük, szíveskedjenek figyelemmel kís
és szakboltjainkban kiírt leltározási id
ERDÉRT VÁLLALAT
SZ-T

– Egy, kettő, három . . .

AZ INFLÁCIÓ ÉS POMPIDOU VÁLASZTÁSI GONDJAI

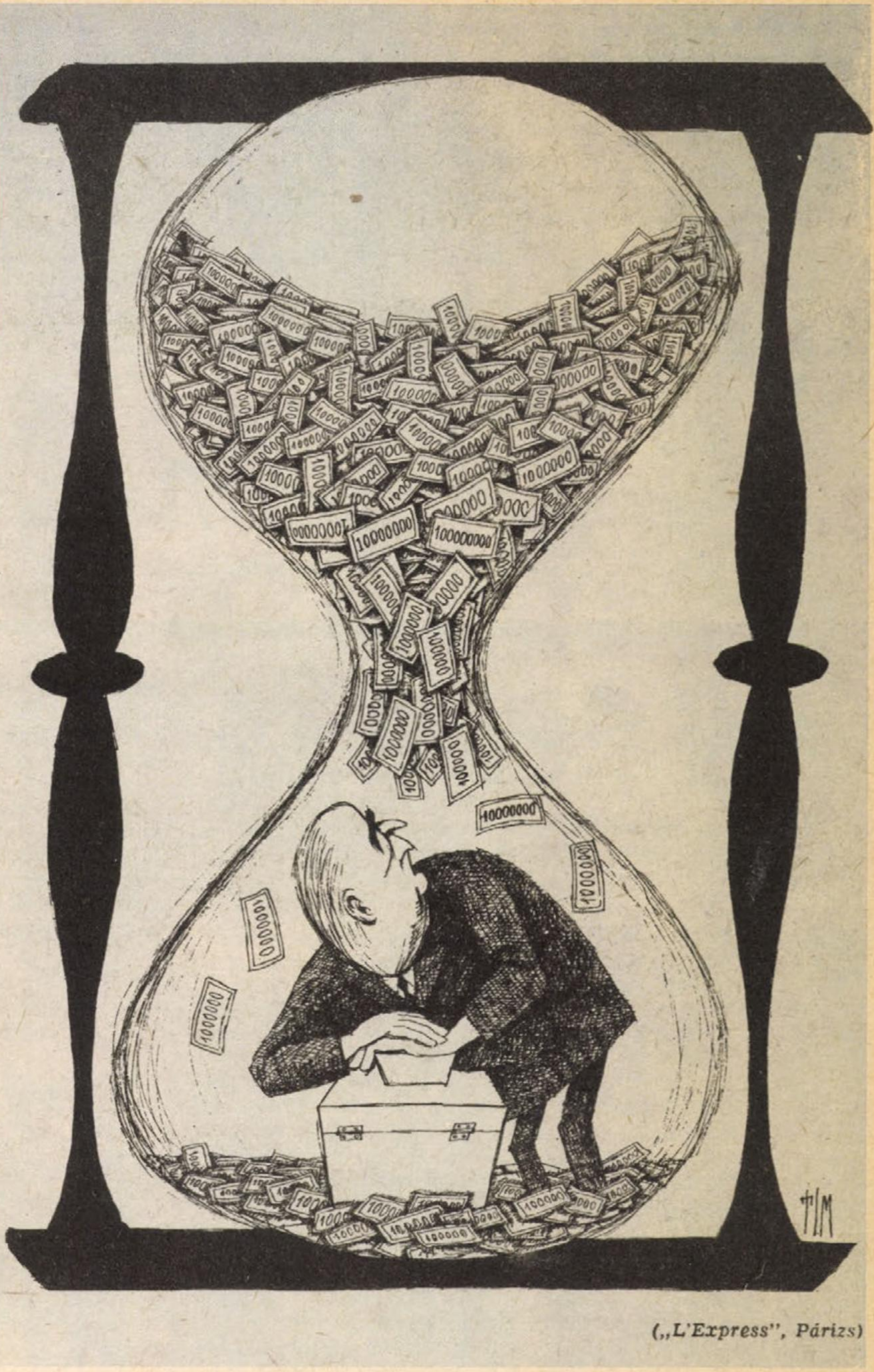

(„L'Express", Párizs)

ÖRÖM A HÁZNÁL

– Hála istennek, már megijedtem, hogy a rokonok jöttek látogatóba . . .

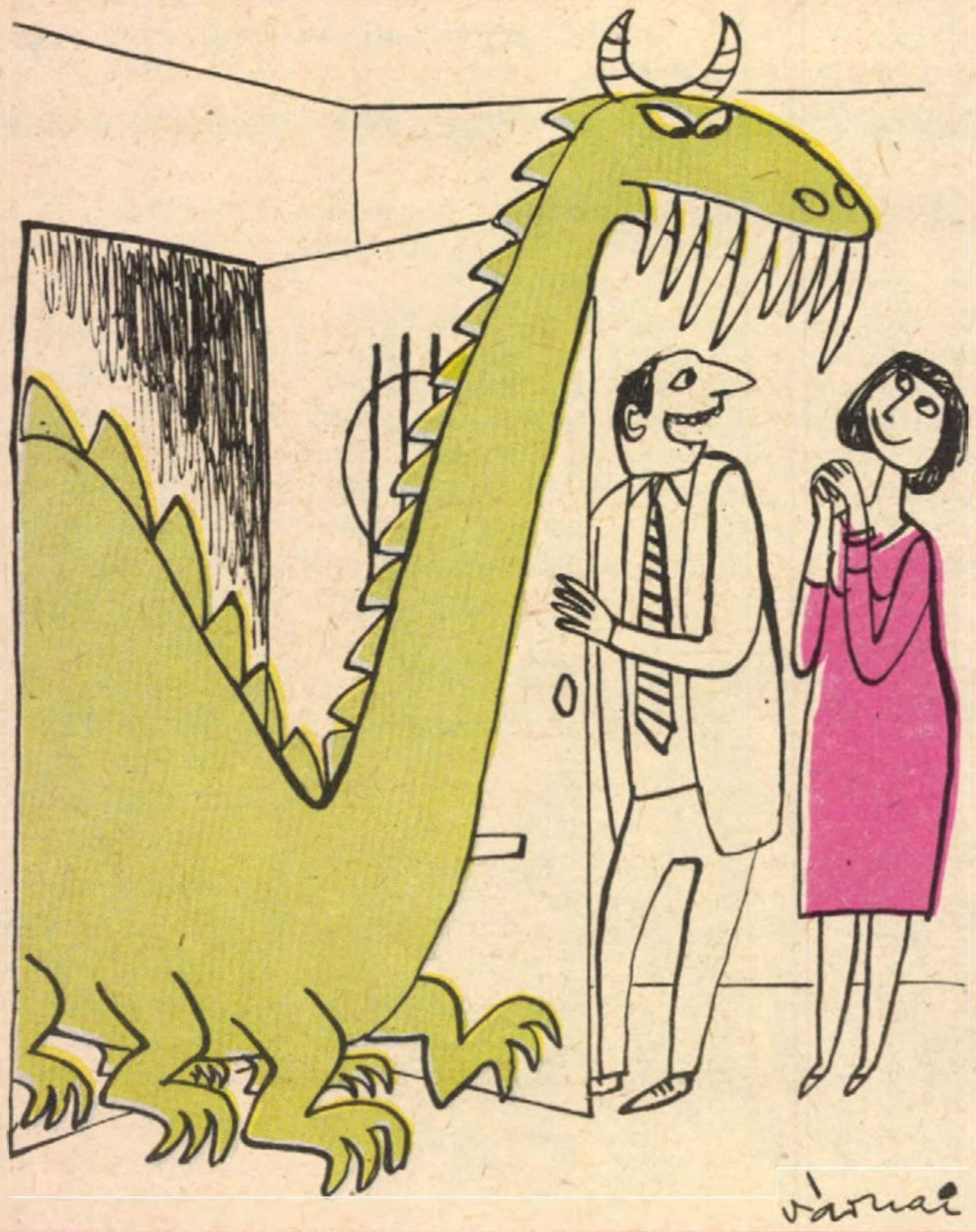

VIDÁM FILM

1

Azt kell eldöntenünk — szólt a Centrál filmgyár igazgatója —, hogy kit kérjünk fel egy új magyar filmvígjáték megírására . . .

— Glauzikár Ottót ajánlom — javasolta a helyettese. — Glauzikár kitűnő filmrendező és ami a legfontosabb: van humora. Ez bebizonyosodott legutóbbi filmjében, a „Zokogás"-ban. Különösen annál a jelenetnél, amikor a félig megfagyott özvegyasszony ráborul az unokaöcs több sebből vérző testére, aki azért lőtte szitává önmagát, mert a sápkóros felesége elhagyta egy gyászhuszár kedvéért. Ennél a jelenetnél sokan röhögtek a moziban . . .

2

— Nekem jobb javaslatom van — mondta a filmgyár fődramaturgja. — Irjon vígjátékot dr. Plenhammer!

— Éppen ő? — csodálkoztak a tanácskozás résztvevői. — Miért éppen ő?

— Azért, mert tekintélyes rendező és a szakma minden csínja-bínja a kisujjában van. És azért is, mert az ő hősei — ezt bizonyára önök is észrevették — mindig derűs szívvel lesznek öngyilkosok. Ezt a belső derűt kellene átmenteni a vígjátékba is. Higgyék el, uraim, ez a belső derű többet ér a kacagásnál. Azonkívül még valami szól Plenhammer mellett. Tud nevetni . . .

— Én még nem láttam . . .

— Még én sem — mondta a fődramaturg —, de ez nem jelent semmit. Beszéltem az édesanyjával, aki eskü alatt vallotta, hogy csecsemő korában mindig édesen nevetett, amikor a nagypapája feldobta a levegőbe . . .

3

Az aldramaturg is szót kért:

— Mit szólnának ahhoz, ha Böröndit kérnénk fel a vígjáték forgatókönyvének megírására? Böröndi sok filmet írt és rendezett eddig, de vígjátékot még soha Tegyünk vele egy kísérletet. Lehet, hogy egy új Böröndi születik. Lehet, hogy kiderül: Böröndinek más arca is van és az igazi műfaja a filmvígjáték. Lehet, hogy . . .

— Ez a kísérlet több millióba kerül — szólt közbe az igazgató.

— Ha nem tudunk kísérletezni — kiáltott fel sértődött hangon az aldramaturg —, akkor sohasem jutunk előbbre! Éljen a kísérletezés szabadsága! Vesszenek a gyávák, a megalkuvók!

4

A Centrál filmgyár igazgatója döntött: dr. Plenhammer írja és rendezze az új vígjátékot.

Plenhammer azonnal nekilátott a munkának.

— Boldog vagyok, hogy engem bíztak meg evvel a feladattal — nyilatkozott a sajtó munkatársainak. — A vígjátékommal azt szeretném bebizonyítani, hogy a körülöttünk levő világ tulajdonképpen bohózat. Azt szeretném elérni, hogy ne a filmen nevessenek, hanem a világon, amelyben élünk.

— S mi lesz a film címe?

— Vérfürdő — mondta komoran dr. Plenhammer —, de ez még nem a végleges cím . . .

5

A filmből nem lett semmi. Plenhammerről kiderült, hogy régebben nagysikerű bohózatokat írt egy tiszavirág életű kabarénak. A megbízást azonnal visszavonták tőle.

— Nekem már régóta gyanús volt — mondta egy kollégája. — Több ízben is tapasztaltam, hogy van humorérzéke . . .

— Az ember nem lehet elég óvatos — sóhajtott fel az igazgató és mivel több rendezőjük nem volt, akire rábízhatták volna egy vígjáték megírását, a filmet törölték a tervből.

Mikes György

LAKÁSMŰVÉSZET

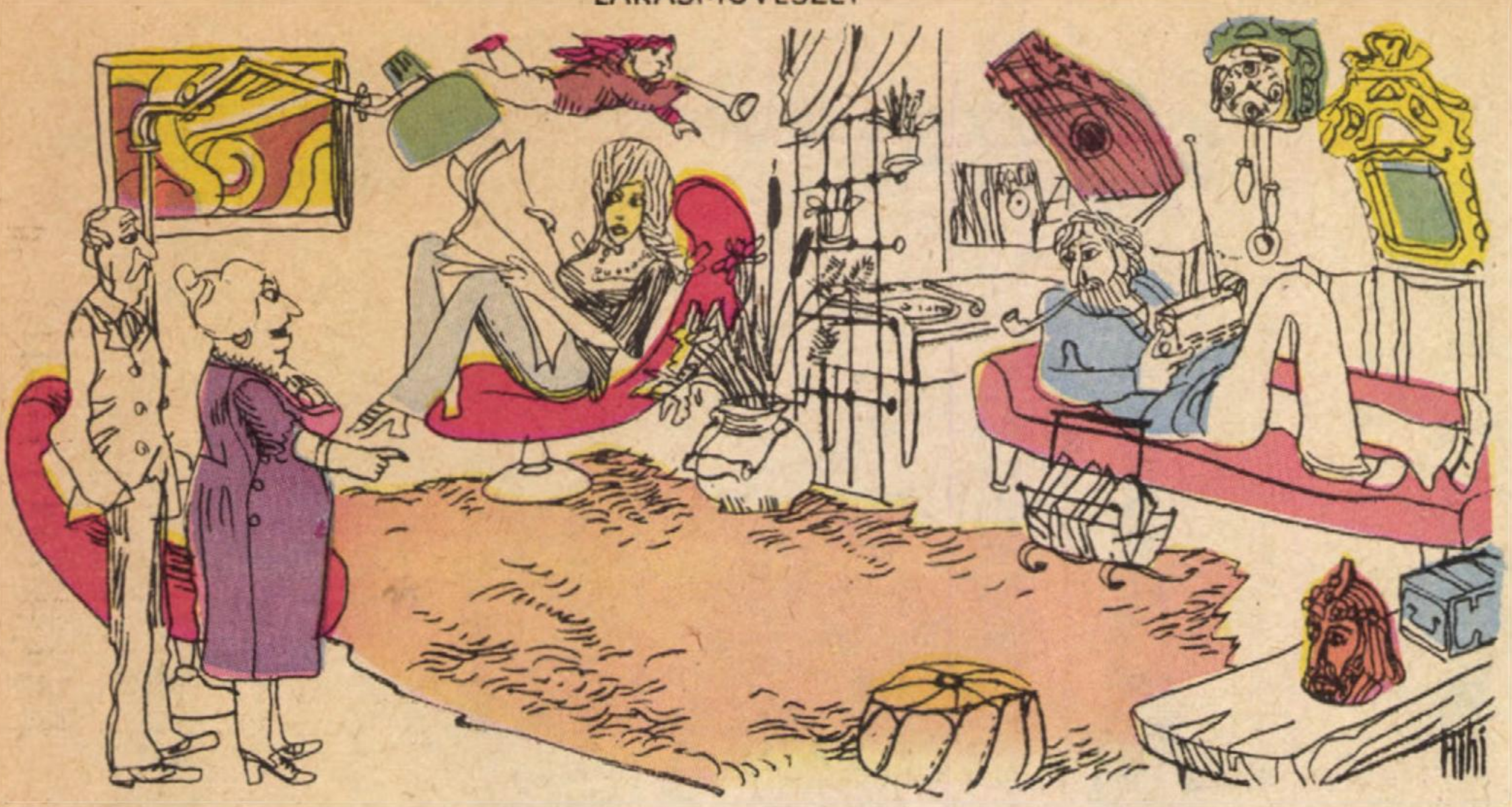

– Lesz itt valamikor egy járóka? . . .

ÁLLATKERESKEDÉSBEN

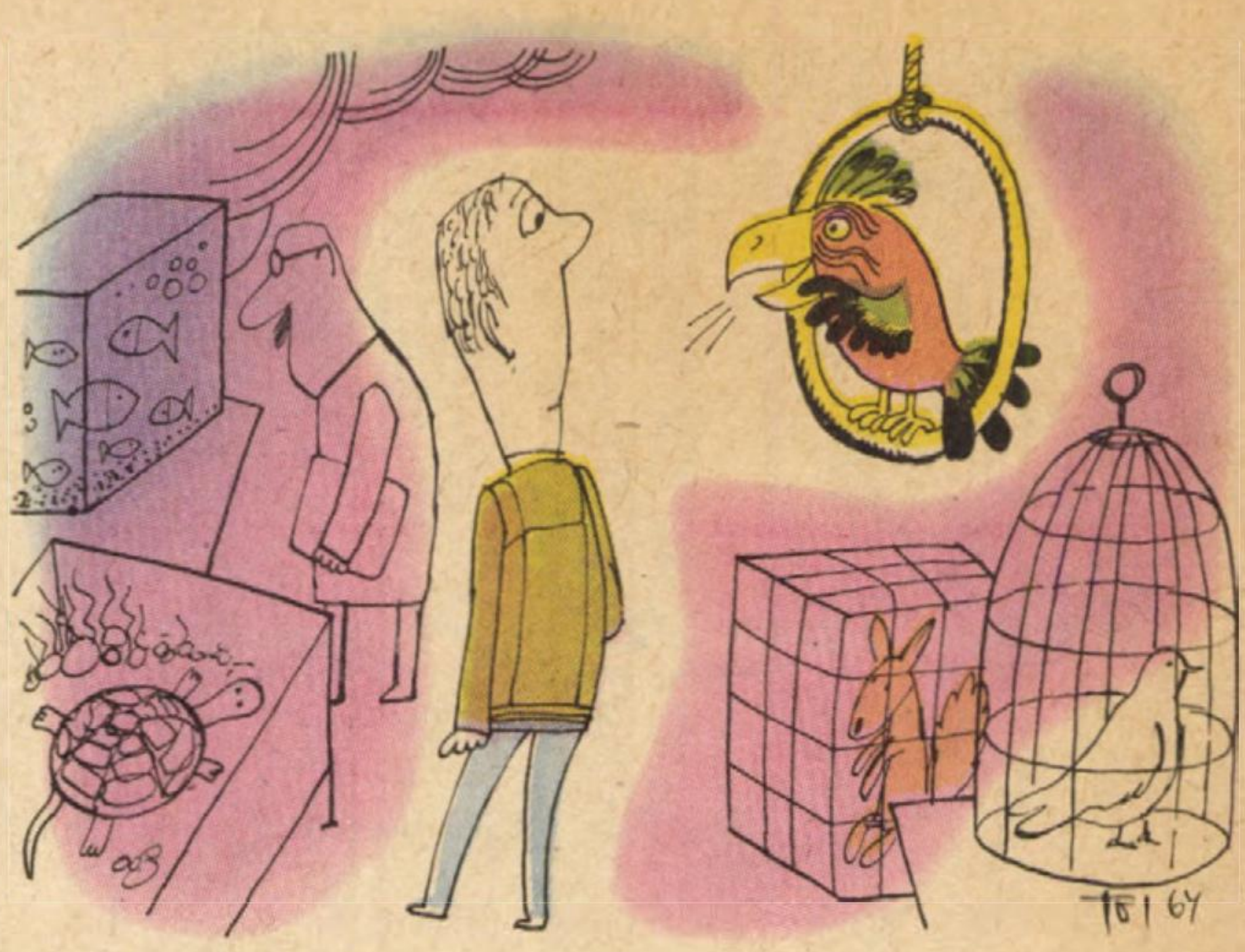

– Pszt. engem vegyen meg! Tudok egy csomó pikáns viccet!

Zajártalom

A zajok káros hatása összegyűlik, akkumulálódik, végül pedig halláskárosodást okoz, amit az utódok is örökölnek. (Hétfői Hírek)

Budán, a Mechwart tér sarkán találkoztam a Videobusz-szal. Az esti szürkületben éppen itt teljesítette feladatát, szüntelenül túlharsogva a Mártírok útja és a Keleti Károly utca amúgyis kibírhatatlan lármáját.

Persze, én így csak a vakvilágba beszélek, mert bizonyára sokan nem tudják még, hogy mi az a Videobusz. Ez, kérem, egy zajcsináló masina, egy hosszúkás minibusz, melynek mindkét oldalán nagy betűk hirdetik, hogy Videobusznak keresztelték. Ezért ordít. (Audio-videobusz stílszerűbb lett volna!) Ablakait függöny takarja, csak elöl, a vezetőfülke áraszt diszkrét fényt. A kocsi magas hátsó falán, egymást váltogatva, reklámfotók jelennek meg. Közben az állókép alá mondják a hirdetés szövegét: hogy vegyünk órát, gyűrűt az óraboltból, (A gyűrű — így a reklámszöveg! — a hűség jele), Fékon-inget a szaküzletekből, cigarettát és más egyebet a dohányboltból, esetleg cipőt a cipőboltból és így tovább. A két reklám-fotó között, amíg nem harsog a hirdetési szöveg, bömböl a tánczene (az egyik szám jobb, mint a másik, és a másik zajosabb, mint az egyik!).

A felnőttek odasandítanak a színes reklámokra és tovább haladnak, hogy kikerüljenek a Videobusz zajos hatóköréből. Éppen azok kerülik el tehát, akikhez a reklám szólna, de ha a Videobusz módszerén múlik, soha sem lesz vevő belőlük. Elég nekik az utca zaja: a tér előtt az úttesten jobbról és balról elvonuló óriási autóforgalom, továbbá a 11-es, a 12-es, a 84-es, a 39-es busz kipufogása, ajtócsapkodása, motorzaja, de egyedül elég lenne a 6-os, az 54-es, a 18-as villamos is. (Újabban a 4-es!) Valamelyikük mindig a helyszínen van, zörög és zakatol.

Csak a gyerekek — óvodás kortól az általánosig — állják körül a Videobuszt. Időnként a kocsi oldalajtaja kinyílik és kilép rajta egy jól megtermett férfi, nyilván a Videobusz „igazgatója” és rászól a gyerekekre, hogy álljanak odébb, (a felnőttek nem férnek a „nézőtérre”), nem akarván tudomásul venni, hogy a felnőttek amúgyis messzire elkerülik az ő Videobuszát.

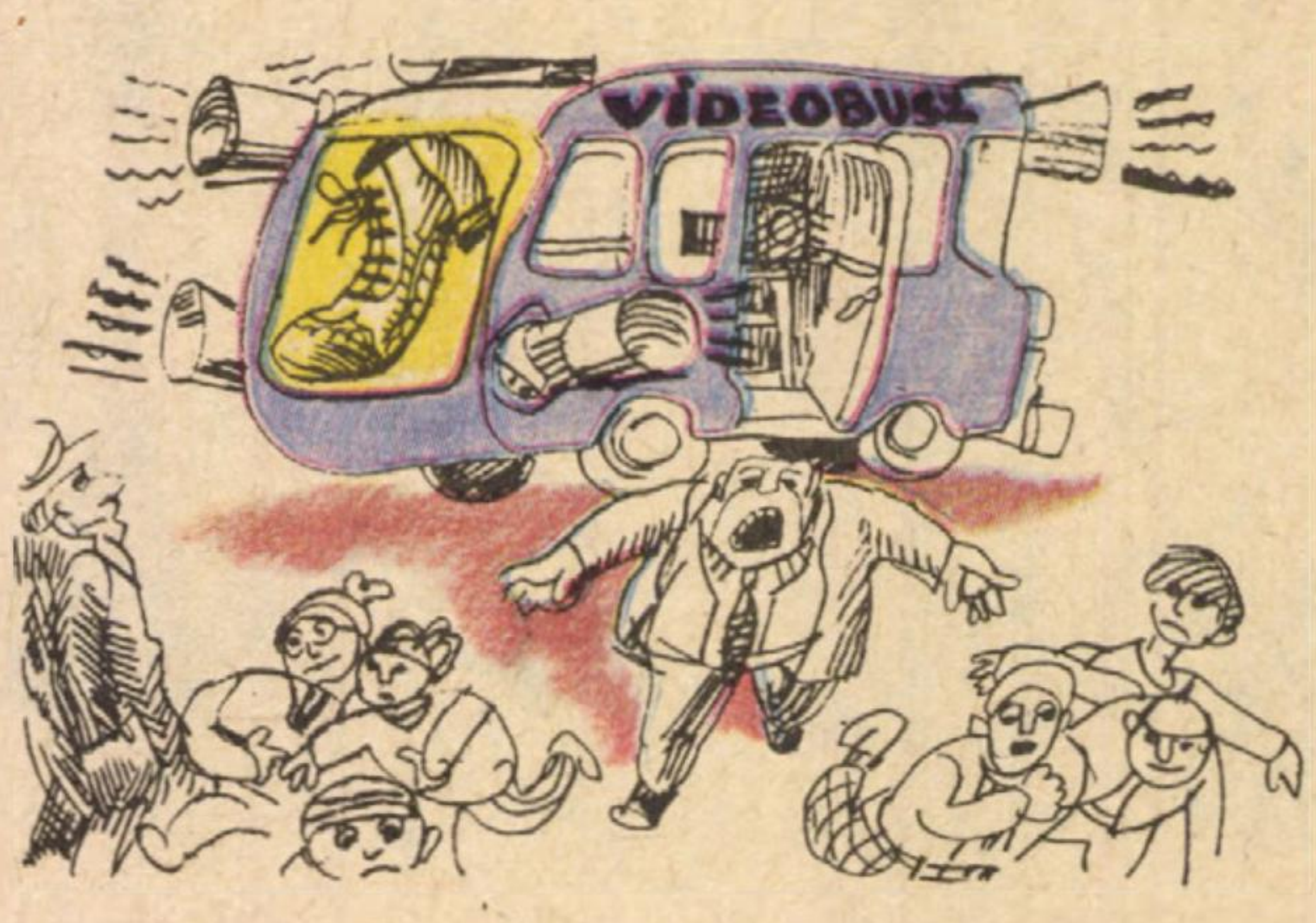

Nagy híve vagyok a reklámnak és a hirdetésnek, de én is sebtiben távoztam a Videobusz környékéről és bemenekültem a Mártírok útjának nem csekély lármájába, amit a Videobusznak túl kellett harsognia, hogy hírverési feladatának eleget tudjon tenni.

Menekülésem közben a következő magyar sajátosságokon elmélkedtem:

harcolunk az alkoholizmus ellen, de soha ilyen nagy belföldi és külföldi (tömény és nem tömény) italválaszték még nem volt az üzletekben, mint most;

harcolunk a dohányzás ártalmai ellen, de soha enynyiféle cigarettát, bel- és külföldi dohányárut még nem árusítottak a dohányboltjaink, sőt közért- és csemegeüzleteink sem, mint most árusítanak;

harcolunk a zajártalom ellen, és ahol nincs elegendő zaj, ott csinálunk, odavisszük a Videobuszt, hadd járja a várost, a Mechwart tértől a Joliot-Curie térig, onnan Zuglóig és így tovább, körbe-körbe.

Arra gondoltam, úgy látszik hiszünk még abban, hogy „kutyaharapást szőrével”, de a Széna tér táján, némileg higgadt fővel, mély tiszteletet éreztem magunk iránt, hogy ilyen gondosan megőrizzük szép szólásmondásainkat. Ezzel közmegelégedésemre le is zártam a Videobusz ügyét.

Ám engem mégiscsak érdekelne az, hogy hol és kik adtak (a csendrendelet ellenére!) engedélyt a Videobusz működésére? A Fővárosi Tanács? A kerületi tanácsok? És miért? Kinek jó ez? Vagy azt gondolják, hogy nem elég zajosak a pest-budai utcák?

Az is érdekelne, hogy ha tilos az autóduda használata, és a villamos csengetésére is fennáll a tilalom, akkor a járókelő miért kénytelen eltűrni a Videobusz óriási lármáját szép fővárosunkban? Talán csak nem azért, hogy utolérjük a Nyugatot?

Földes György

TANULTAK A FILMBŐL

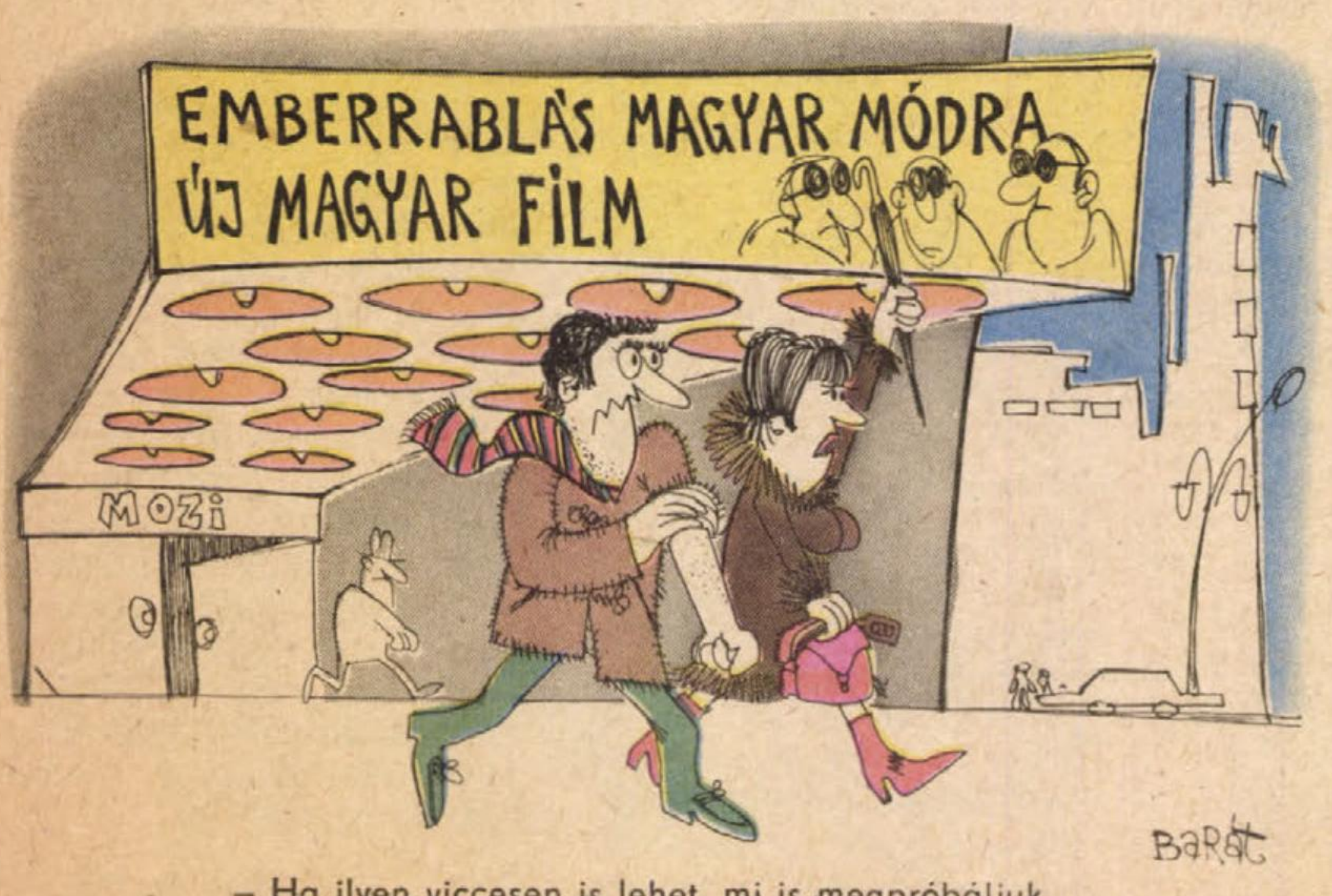

– Ha ilyen viccesen is lehet, mi is megpróbáljuk . . .

ELŐKELŐ SZABÓSÁG

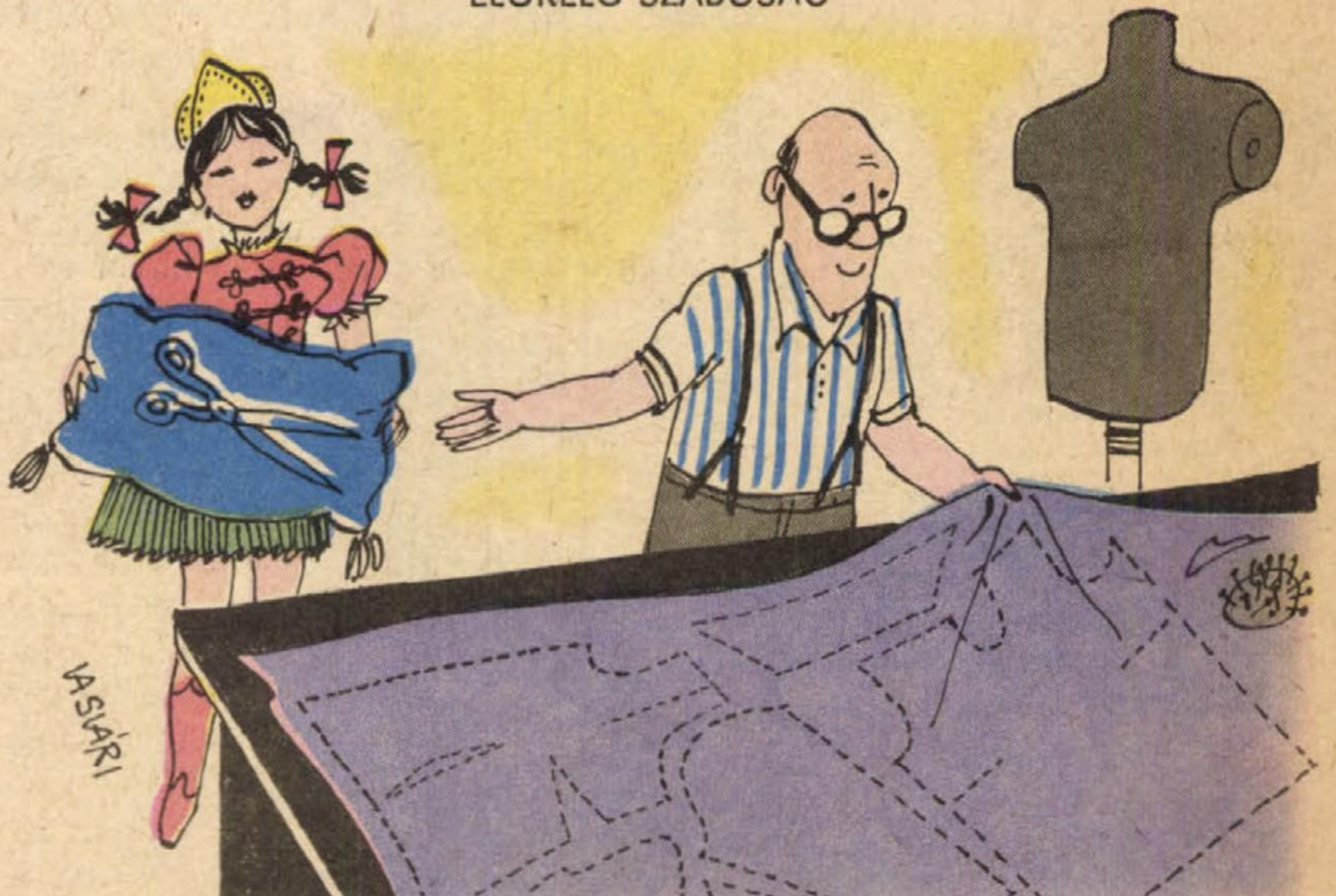

HAZATÉRÉS A VADÁSZATRÓL

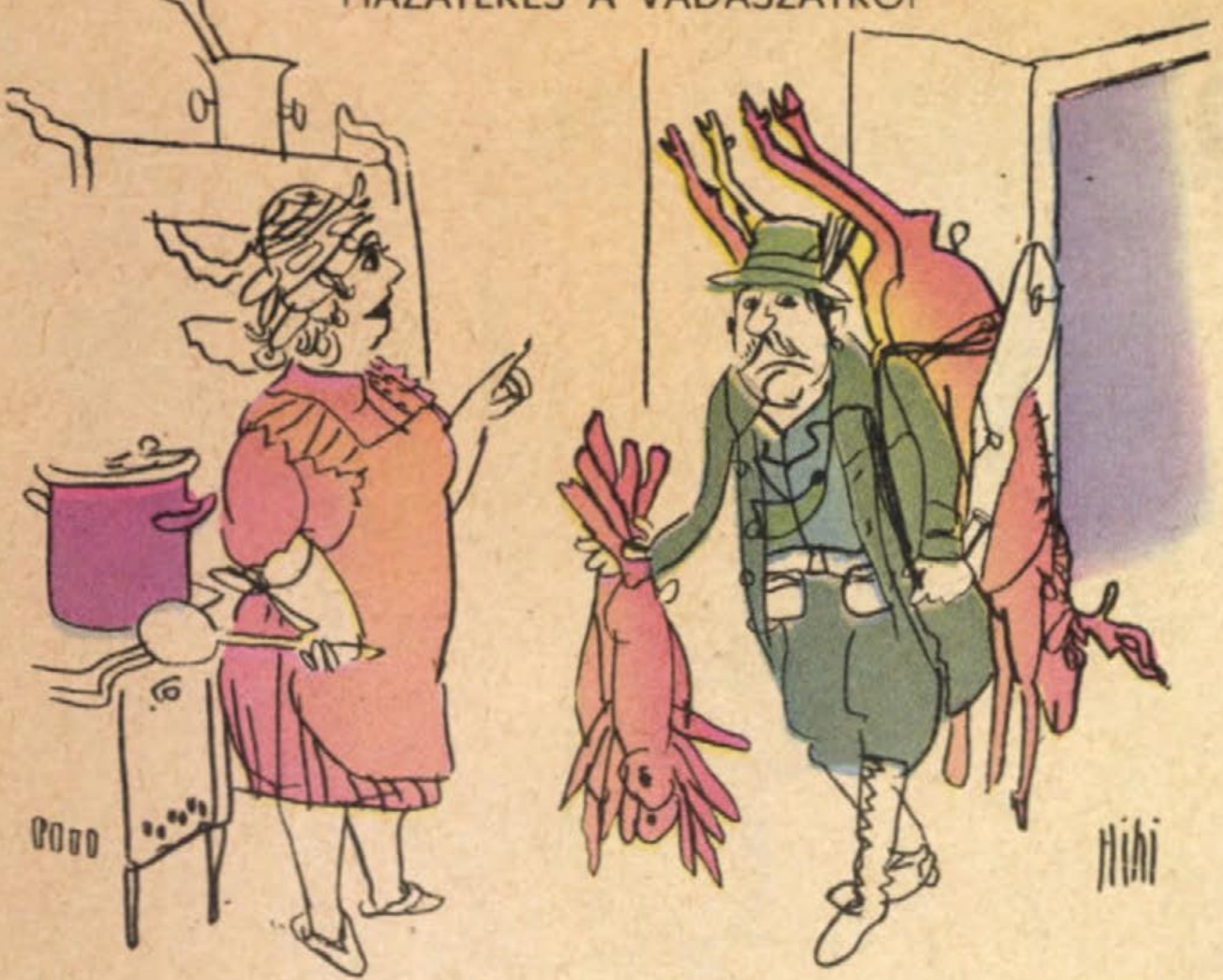

– Fürjtojást persze nem hoztál!...

MÁR CSAK EZ HIÁNYZIK

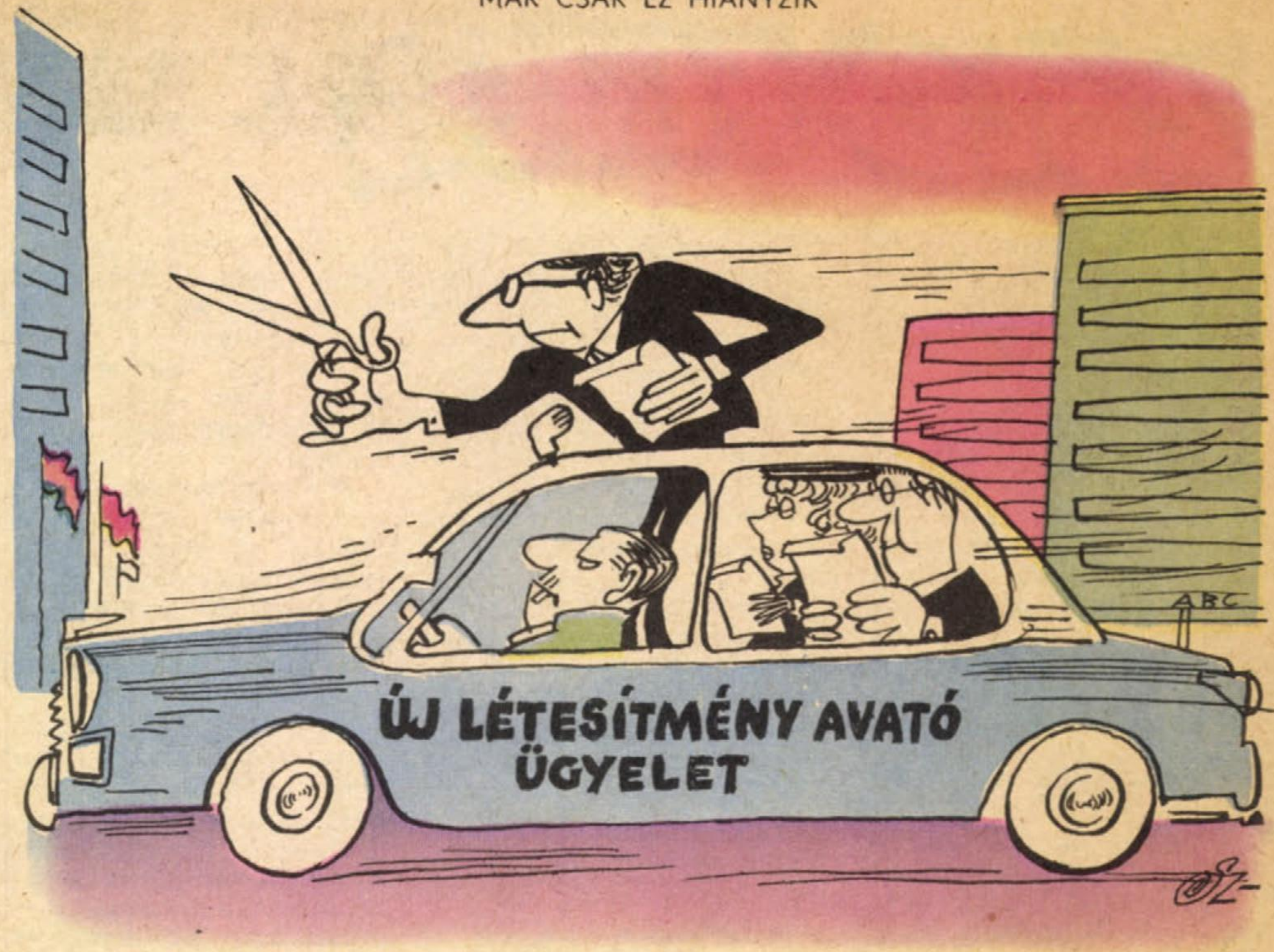

VALAMI UJ

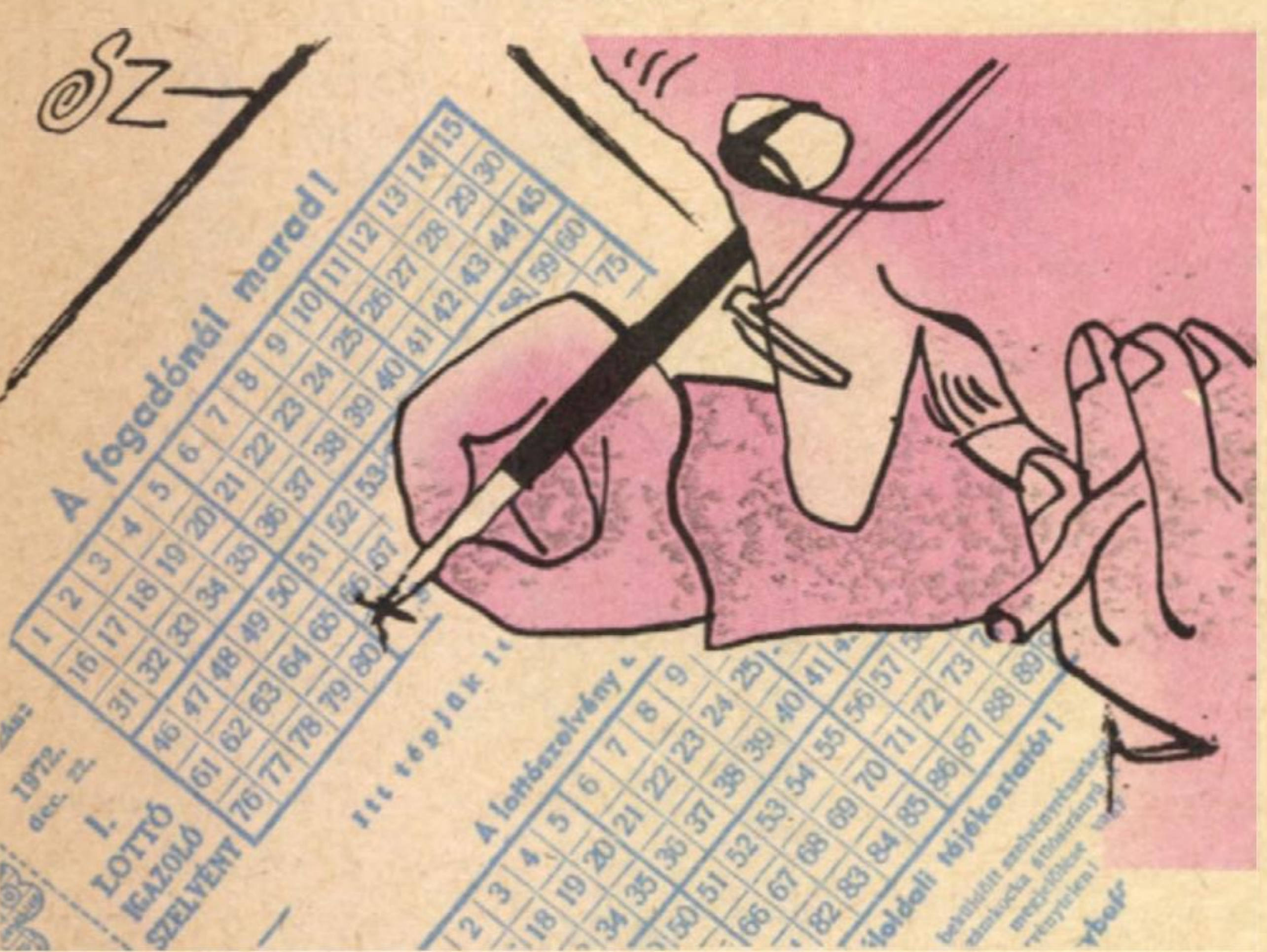

– Megjátszom az új villamos- és buszjáratokat...

MEGÉRTŐ FELESÉG

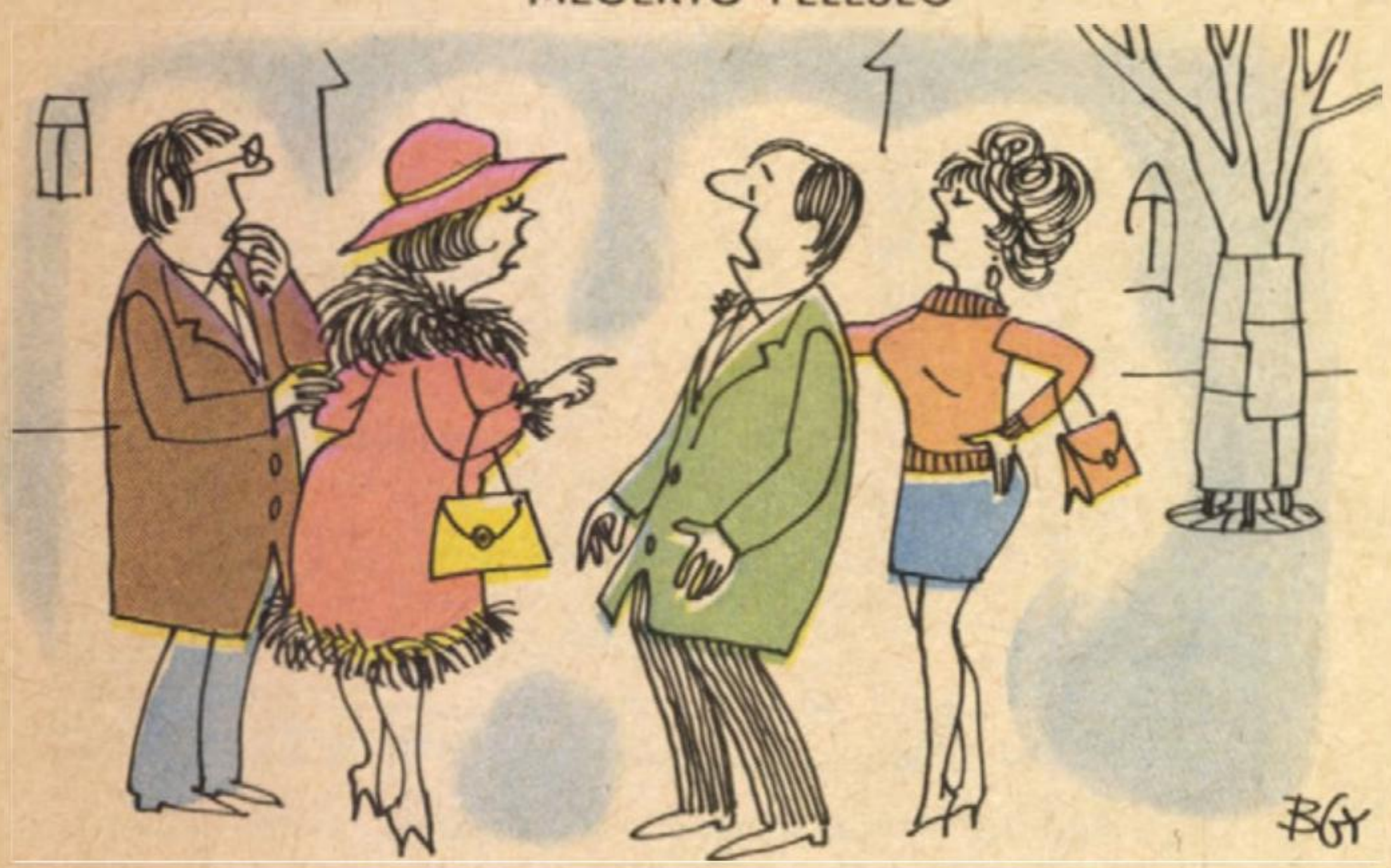

– Hát jó, most az egyszer még megbocsatok...

ABSZOLÚT ÓCSKA KOCSI

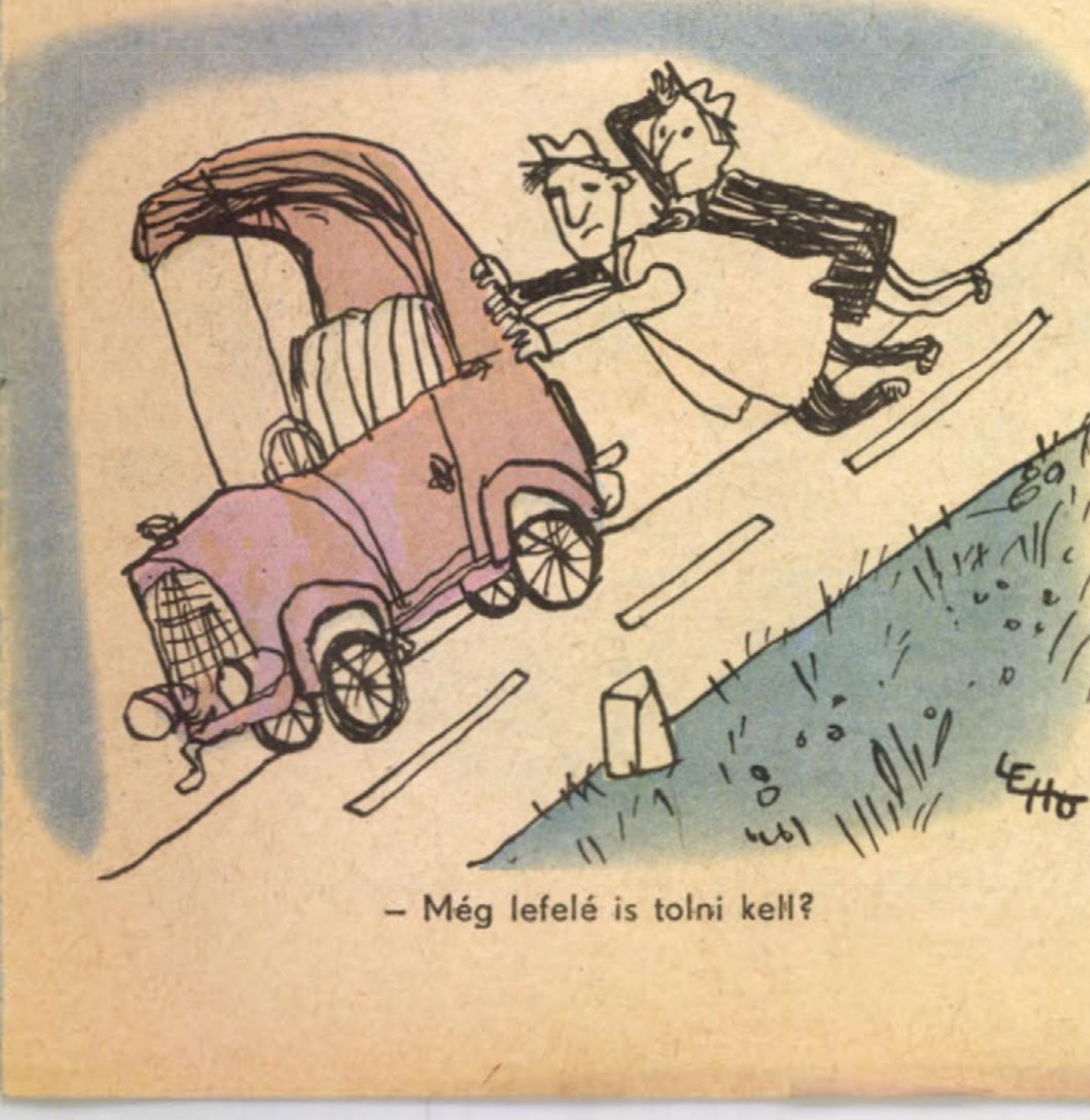

– Még lefelé is tolni kell?

ÚJ HULLÁM

Eddig a hiszékenység vámszedőiről hallottunk a bűnügyi krónikákban. Most már más a helyzet. Annyiszor éltek vissza a hiszékenységünkkel, hogy hovatovább a saját szemünknek sem hiszünk, ezért a bűnözési iparban is új módszereket kellett kitalálni. És meg is jelentek a bizalmatlanság vámszedői, akik avval élnek vissza, hogy mi semmiben sem hiszünk. Ők mindenről huszonöt papírt, igazolást, tanúsítványt mutatnak fel, szép kerek és hosszúkás pecsétekkel, olvashatatlan aláírásokkal, érthetetlen szövegekkel. Ők abból indulnak ki, hogy a mezítlábas, egyszerű honpolgár az ilyen sorok előtt, hogy *„Alulírott igazoljuk, miszerint és általában a felülírott, a rendelkezések értelmében és egyáltalán, a kvalifikált nullifikációt demonstrálta... stb., stb., kelt mint fent...”*, hasraesik és esze ágában sincs kételkedni, miután az egészből egy kukkot sem ért, tehát kétsége sem maradhat afelől, hogy ez egy felettébb hivatalos iromány. Aki ilyet felmutat, az csakis hivatalos ember lehet, mert egy szélhámos sosem vállalná, hogy bolondnak nézzék.

A bűnözési ipar eme új hullámának képviselője már meg is jelent a Kék fény című szakmai műsorban. Súlyos ezreket csalt ki a bizalmatlan emberektől néhány bélyegzővel. Módszere óriási perspektívákat csillant fel és bízvást remélhetjük, hogy hamarosan számos követője akad.

Például:

Toprongy Hugó, a köcsögei Jószív téesz galambdúckészítő melléküzemágának a bélyegzőjével, hivatalos megbízólevelet készít magának, mely feljogosítja, hogy az 1982-ben kezdődő társasházakcióhoz tagokat toborozzon. A belépők az első napon tíz, a másodikon százezer forintot fizetnek, mely összegről a téesz ellennyugtát ad. A bizalmatlanság eloszlatása végett Toprongy az ellenyugtát hitelesíti a váradpércsi piacfelügyelőség mázsaellenőrző alosztály szakértőjével, aki jóváhagyólag ráüti a „mérleg hiteles” című bélyegzőjét.

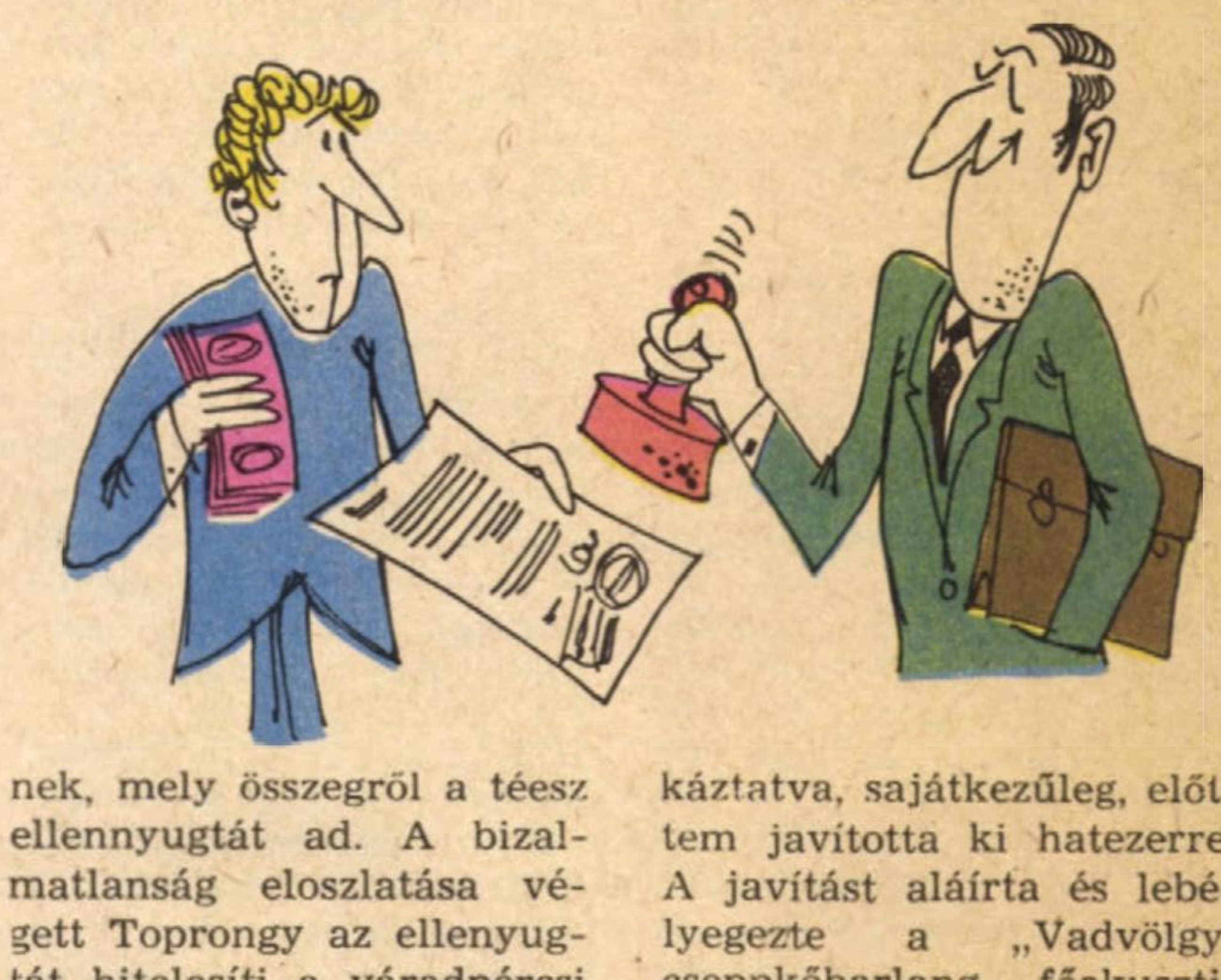

Aki ennyi hivatalos papírban, bélyegzőben kételkedik, az szégyellje magát, megérdemli, hogy a hiszékenység vámszedői könnyebbítsék meg a pénztárcáját.

Én persze nem dőlök be sem a hiszékenység, sem a bizalmatlanság vámszedőinek. A minap is megjelent nálam egy jólfésült úr. Kezet csókolt a feleségemnek, és udvariasan elbeszélgetett a kutyámmal. Különösen az nyerte meg a rokonszenvemet, hogy a kutyát magázta, engem pedig tegezett, jelezve, hogy nem tart alantasabb embernek magánál, pedig ő egyenesen a főhivatalból jött, avval a megbízatással, hogy 10 000 forint útügyi illetéket fizessek be. Nyugtát is hozott a tiszaposványi gátőrház körpecsétjével. Az is tetszett, hogy a tízezret ő is sokallta, sőt kijelentette, hogy ez disznóság és az állását kockáztatva, sajátkezűleg, előttem javította ki hatezerre. A javítást aláírta és lebélyegezte a „Vadvölgyi cseppkőbarlang főakusztikusa” bélyegzővel. Ez egy kicsit szemet szúrt, de bizalmatlanságom végleg eloszlott, amikor a felkínált százforintos borravalót határozottan visszautasította.

Sokan azt mondták, hogy ostoba vagyok és becsaptak. De én nyugodt vagyok. Azóta sem zaklatnak útügyi illetékért és négyezer forintot megtakarítottam.

Ősz Ferenc

KURTI ANDRÁS:

ZÖLD FEJEK

HATODIK FEJEZET

A titok nyitja

16 óra 3 perc, visszavonhatatlanul és utoljára, az üzemi pszichológusnő szobája a színhely.

Lassan nyomódik le a kilincs, az ajtónyílásban a főmérnöknek előbb a feje tűnik fel, aztán egész túlméretezett teste. Körülnéz, látja, hogy Bolla már elment, csak Timár Angéla tartózkodik a szobában. Ott ül parányi íróasztala mögött, feje lehajtva, fényes barna haja csillog, homloka a két tenyerében. Olvas valamit? Vagy elaludt talán?

— Kartársnő — köszörüli meg a torkát félénken Bercze Lajos —, ha közben nem változtatta meg az elhatározását, kérem, mesélje el...

Timár Angéla felriad merengéséből, ránéz látogatójára, csodálkozva kérdi:

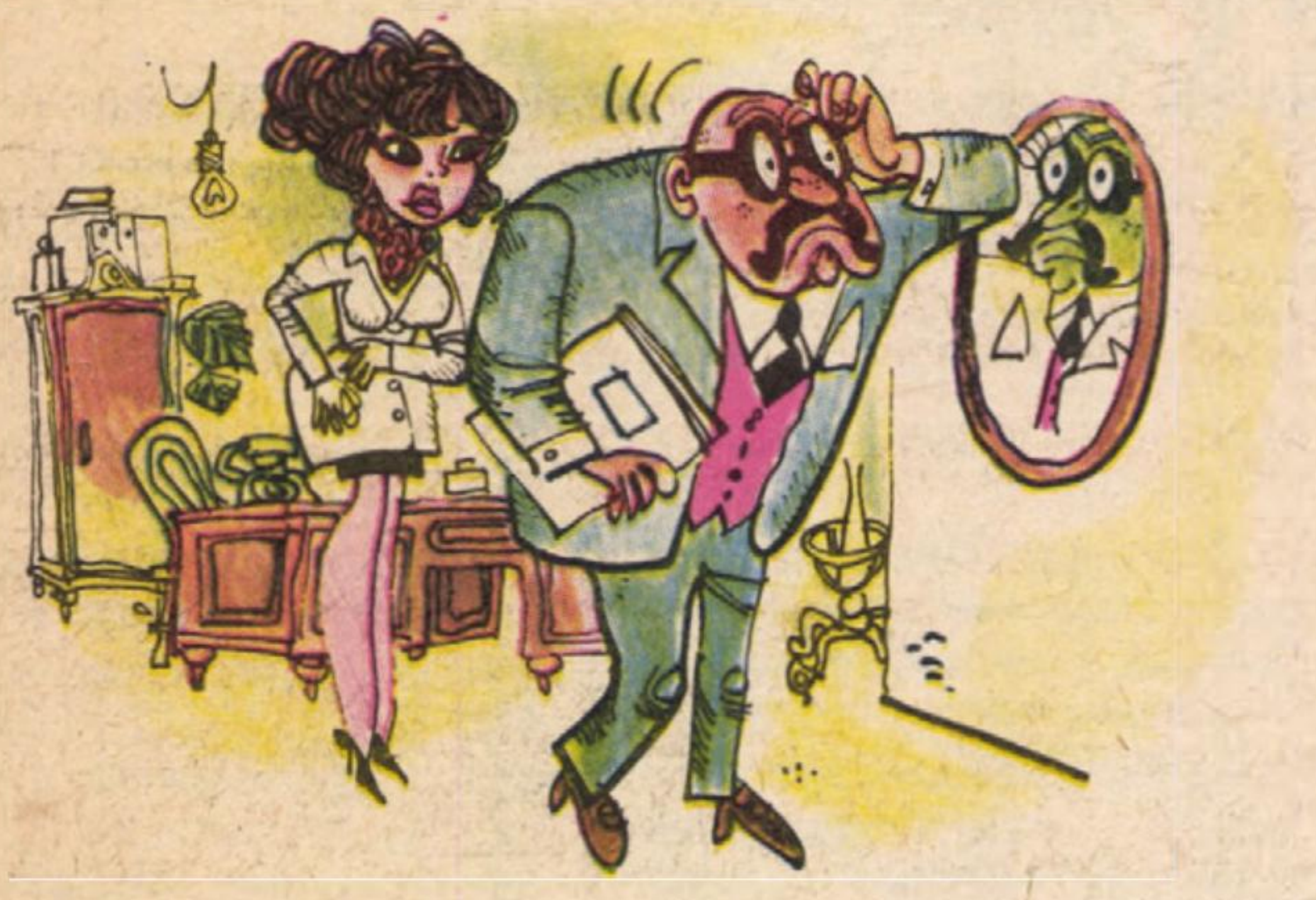

— Tessék?! Mit meséljek el?

A főmérnök tanácstalanul vonja meg a vállát.

— Hát persze — sóhajt fel a fehérköpenyes nő —, elnézést, már tudom, megígértem magának, hogy beavatom a titokba.

Feláll, előjön, megkerüli vendégét, aki szinte az egész irodát betölti, kinyitja az ajtót, kikukucskál.

Néptelen a raktári előtér, avatatlan fül nem tartózkodik a környéken. Angéla behúzza az ajtót, de azért a biztonság okából közelebb hajol Berczéhez.

— Uram, most legyen erős! Üljön le és kapaszkodjon meg... Így ni... Tehát — nincs MINOP-eljárás! A tudomány, hálisten, nem ismeri a személyiség optikai úton történő megítélését, minthogy ez nyilvánvaló csacsiság!

Az óriás hápog:

— Dehát... dehát az a szemüveg?

— Gyerekjáték. Tavaly vettem egy török bazárban. Csali-játék. Nem sokkal bonyolultabb, mint a doboz, amit ha kinyitunk, hirtelen előugrik belőle egy kis krampusz, amelyet eddig a doboz fedelével leszorított rugó tartott vissza. Az úgynevezett MINOP-szemüveg lencséi két-két vékony üveglapból állanak. A két üveglap közötti keskeny rést tölti ki aztán egy zöldszínű vegyszer, zölddé varázsolva mindent, amit így néz a szemüveg viselője. Ez a zöld folyadék — többször lemértem — pontosan tíz másodperccel azután folyik be a két üveg közé, hogy valaki a szemüveget az orrára tette. Tudniillik ezáltal nyomás nehezedik a keret aljába rejtett érzékeny csapszerűségre, bekapcsol valami miniatűr pumpaféleséget.

A toronyember hitetlenkedve csóválja meg a fejét.

— Bocsásson meg, de... de ez lehetetlen. Bolla a leghatározottabban állította, hogy az az üveg ötször váltott zöldre, éppen annak az öt alkalmazottnak festette zöldre a fejét, akinél a rátermettség hiánya, a teljes hozzánemértés nem is jelentett neki újdonságot, meglepetést. Részint tudta, részint erősen gyanította, hogy ezek nincsenek a helyükön. És a műszer ezt igazolta! Épp ezeknél és csak ezeknél váltott zöldre!

— Pontosan itt van a kutya elásva! — nevet fel a pszichológusnő. — Ennek már van valami köze a lélektanhoz, itt következik az én világraszóló leleményem! Az a szemüveg ugyebár tíz másodpercnyi viselés után mutat zöldet, én arra kértem Bolla kartársat, hogy tízig számoljon magában egy-egy szemrevételezésnél. Ez többnyire egy-két másodperccel rövidebb a kritikus időnél. Arra számítottam s elképzelésem tökéletesen bevált, hogy ha a vizsgálatot végző személy csak egy kicsit is hisz a vizsgálat komolyságában, önkéntelenül lassabban számol, akaratlanul is kivár, ha olyan tagot vesz szemügyre, akinél valószínűnek tartja, hogy a jelzésnek kell következnie. Így tehát az igazgatónk vezérelte — önkénytelenül — a szemüveget. Először a Babók-fiúnál számolt lassabban, aztán a többinél.

Bercze leesett állal hallgatja végig a magyarázatot, csak nagysokára jön meg a hangja.

— Tudja, kedves kartársnő, hogy maga... maga egy égetni való boszorkány?

— Természetesen — bólint Angéla. — Gyermeteg trükkel átejtettem a kisistenek tanácsát. De ha tekintetbe veszi, hogy nemes, tisztességes cél vezetett, s hogy alapjában komisz természetemet, dicséretes önuralommal fékezve, csak akkor folyamodtam ehhez a zsarolási eszközhöz, amikor minden más módszer haszontalannak bizonyult, hogy itt a feladatom elláthassam, a munkámat jól végezhessem, nem ítélhet el nagyon szigorúan.

— Ugyan — legyint a behemót —, én egyáltalán nem ítélem el, nekem imponál, amit csinált, én sosem lennék ilyen bátor. Dehát a dolog rosszul is elsülhetett volna. Mondjuk, ha Bolla tüzetesebben megvizsgálja, megvizsgáltatja az elkobzott szemüveget. Hamar rájött volna a turpisságra!

— Igen, ettől én is nagyon féltem, szerencsére libuska Esztike, az öreg titkárnője kihúzott a pácból. De ha Bollának kevésbé fontos a hasa, ha előbb felboncolja a foglyulejtett szemüveget, s csak aztán vonul le az ebédlőbe, csúnyán ráfázom.

— És ő most hol van? — érdeklődik suttogva Bercze.

— Kicsoda?

— Nem kicsoda, hanem micsoda. A szemüveg. Nem mutathatná meg? Csak egy pillanatra... Betegesen kíváncsi természetem van ugyanis.

Timár Angéla előhúzza zsebéből a papírtokot, kinyitja, kiveszi belőle az ormótlan okulárét, átnyújtja Berczének.

Mint finommívű ékszert, olyan óvatosan veszi kézbe az óriás, megnézegeti, aztán könyörgő tekintettel pillant Angélára.

A nő megérti, igent int, engedélyt ad.

És a következő másodpercben már ott a szemüveg a tatárbajszú férfi orrán.

Félhangosan számol: egy, kettő, három... egészen tizenkettőig.

A falon függő csorba tükör elé áll, nézi magát, a szája mozgásán látszik, hogy tagoltan beszél, alighanem számol magában.

És egyszerre csak felkiált:

— Zöld! Zöld lett a fejem!... Mondhat, amit akar, ez a szemüveg, ez azért sejti az igazat!

Vége

KÉSIK A KEDVES

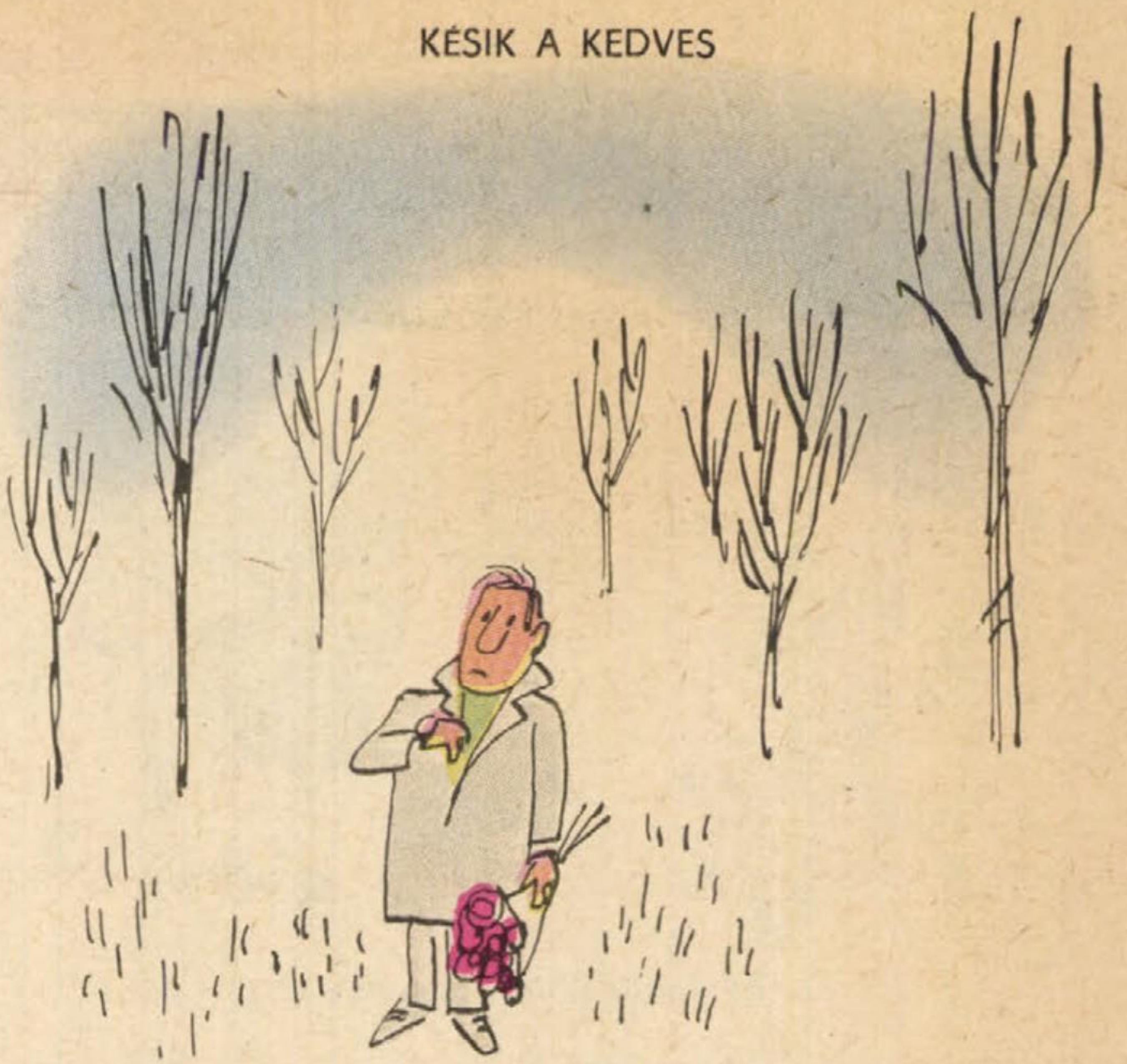

BOROSPINCE

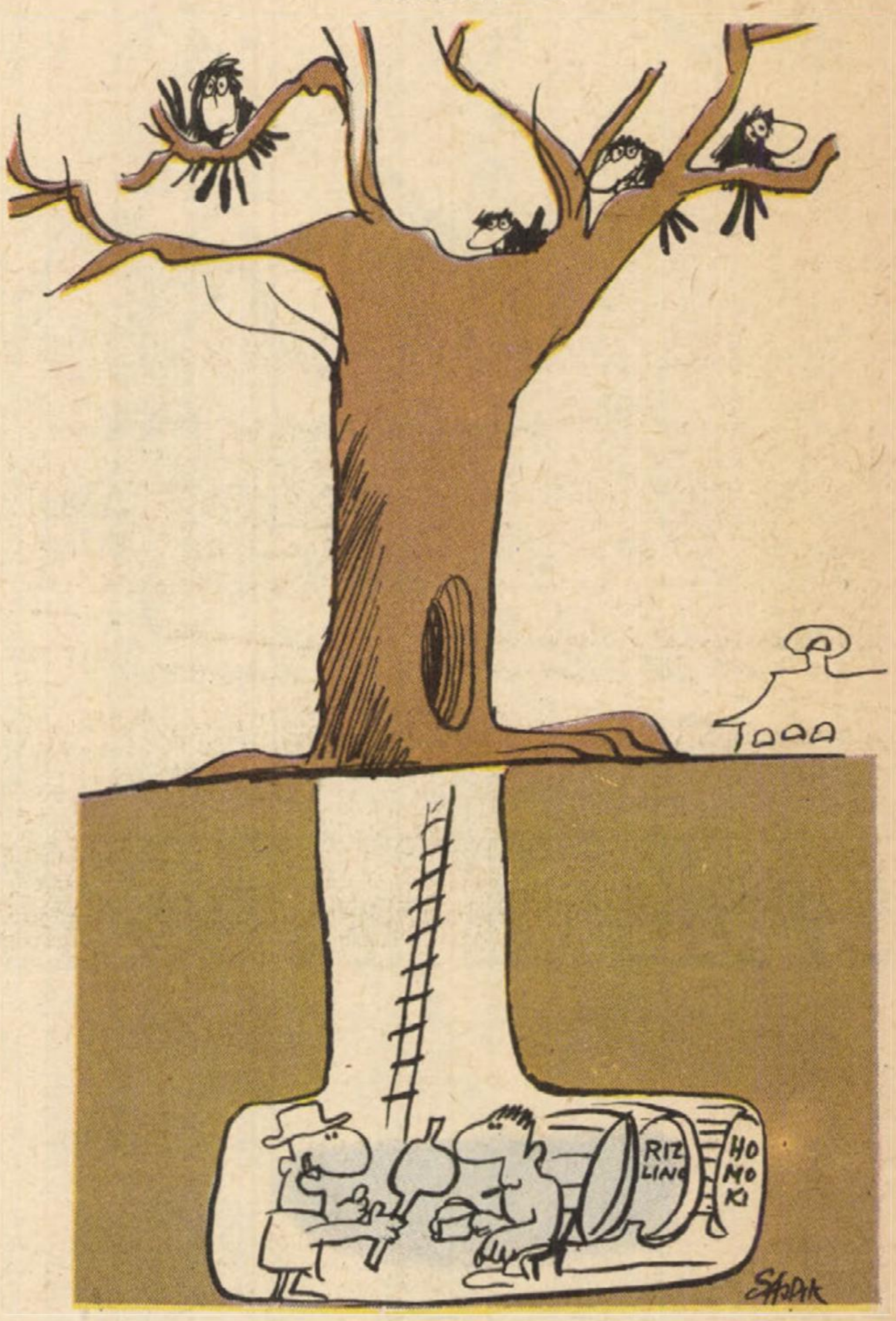

– Egy külföldi filmben láttam ilyen isteni rejtekhelyet... Ezt sose fedezi fel az asszony...

SZIVE AZ VAN...

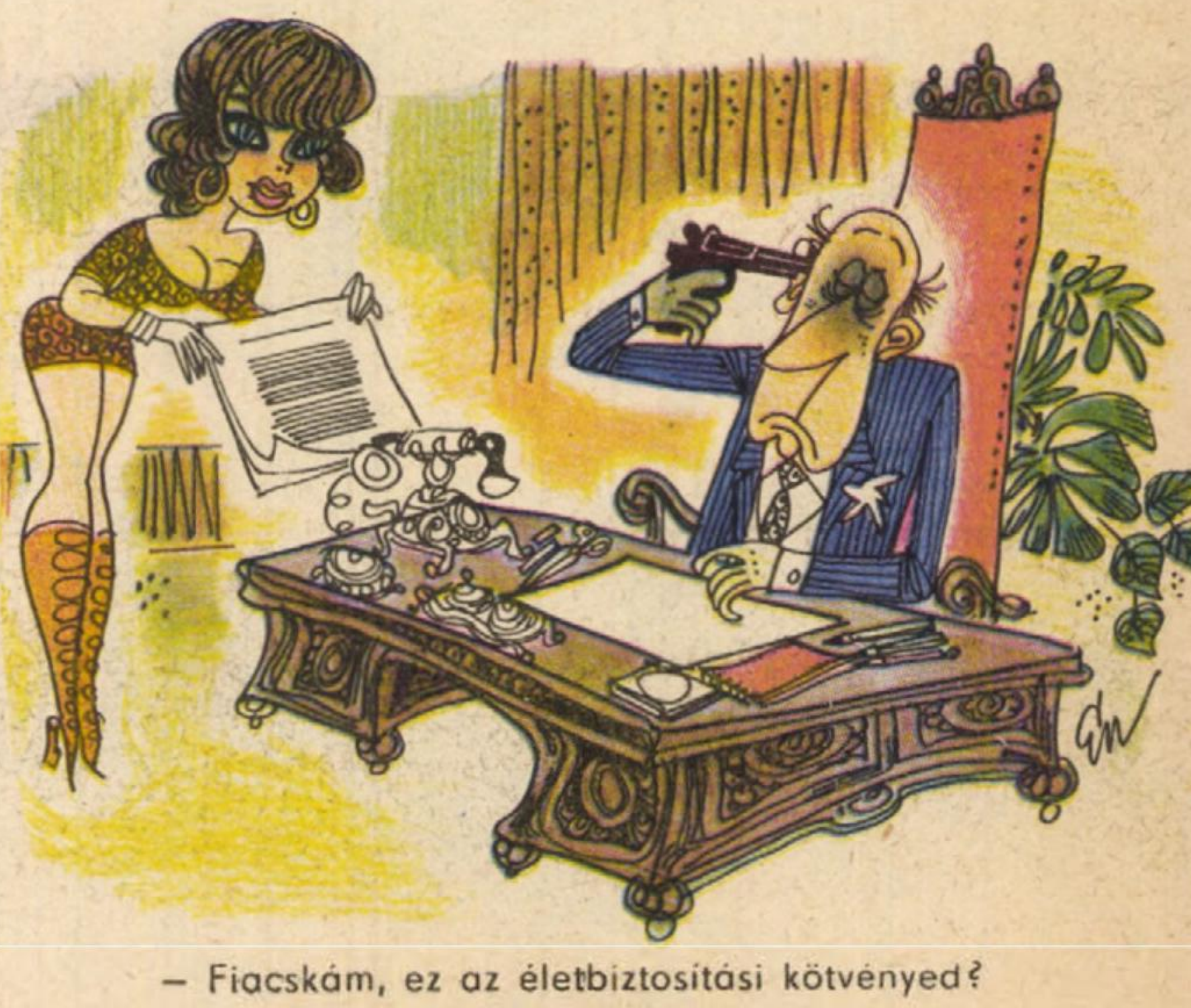

– Fiacskám, ez az életbiztosítási kötvényed?

KORÁN KEZDI A GYEREK

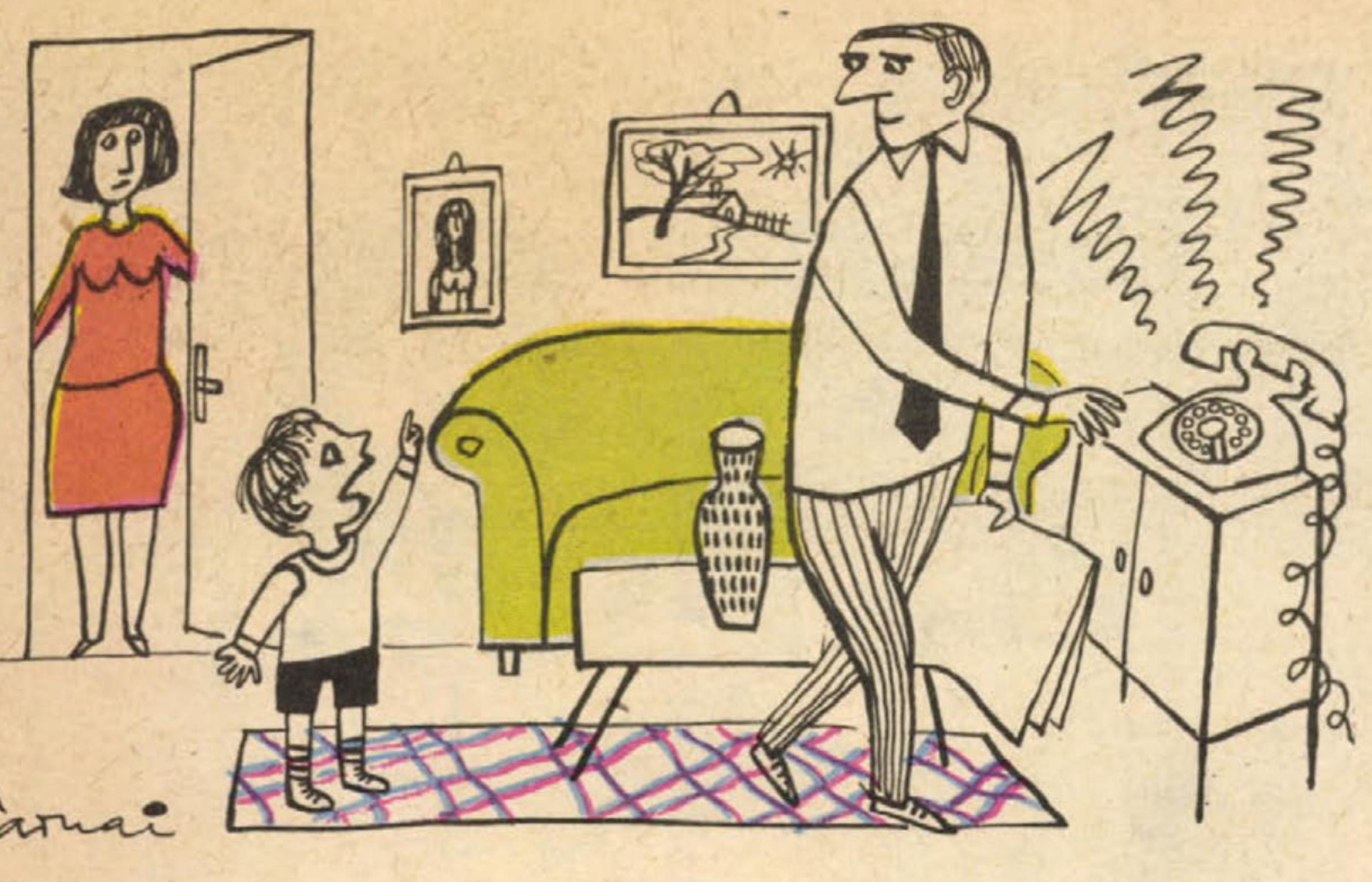

– Ha valami nő keres, nem vagyok itthon.

PIHENŐ A MENEDÉKHÁZBAN

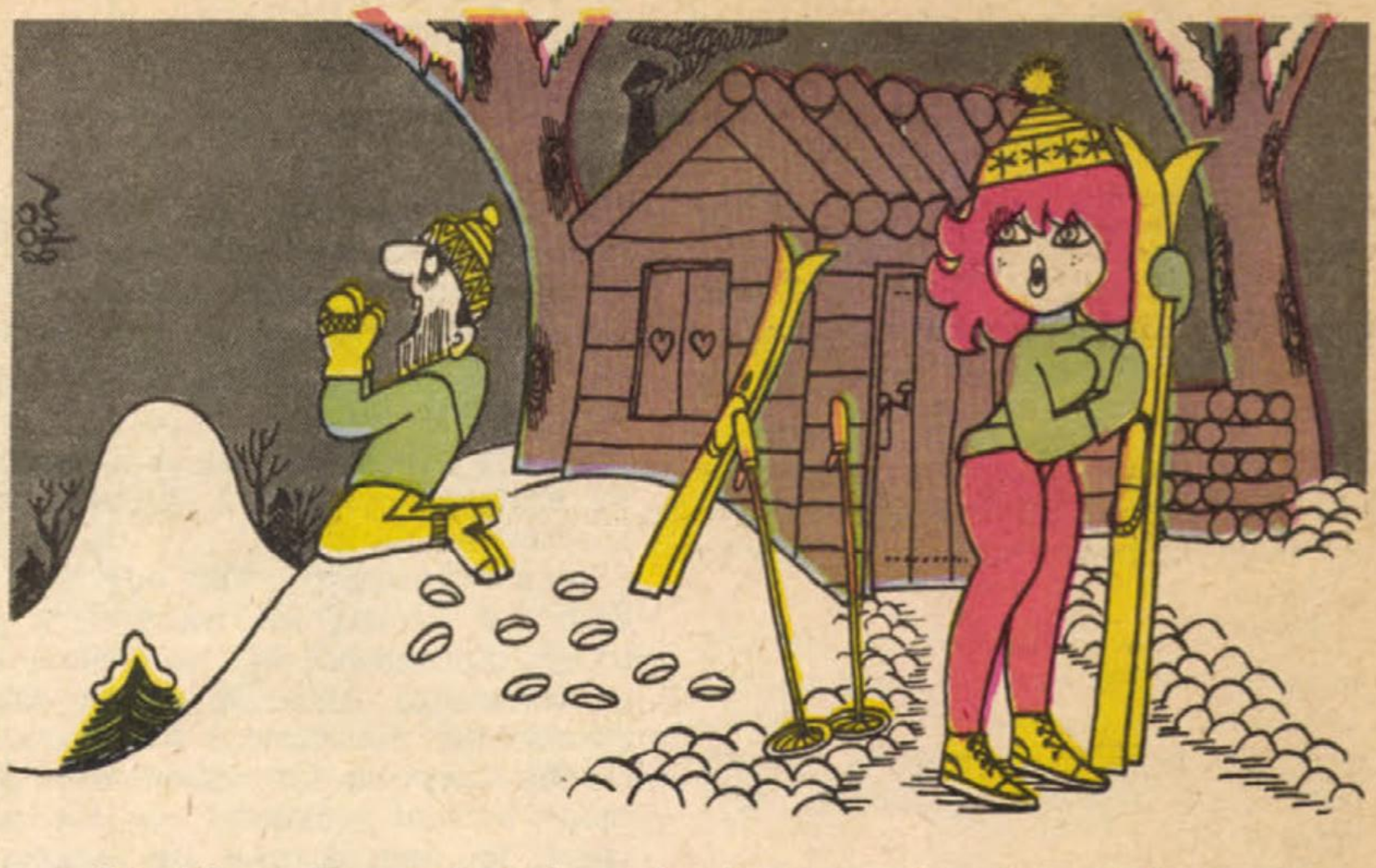

– Istenkém, adj egy olyan havazást, hogy napokig el legyünk vágva...

TÉLI KÖNYVVÁSÁR

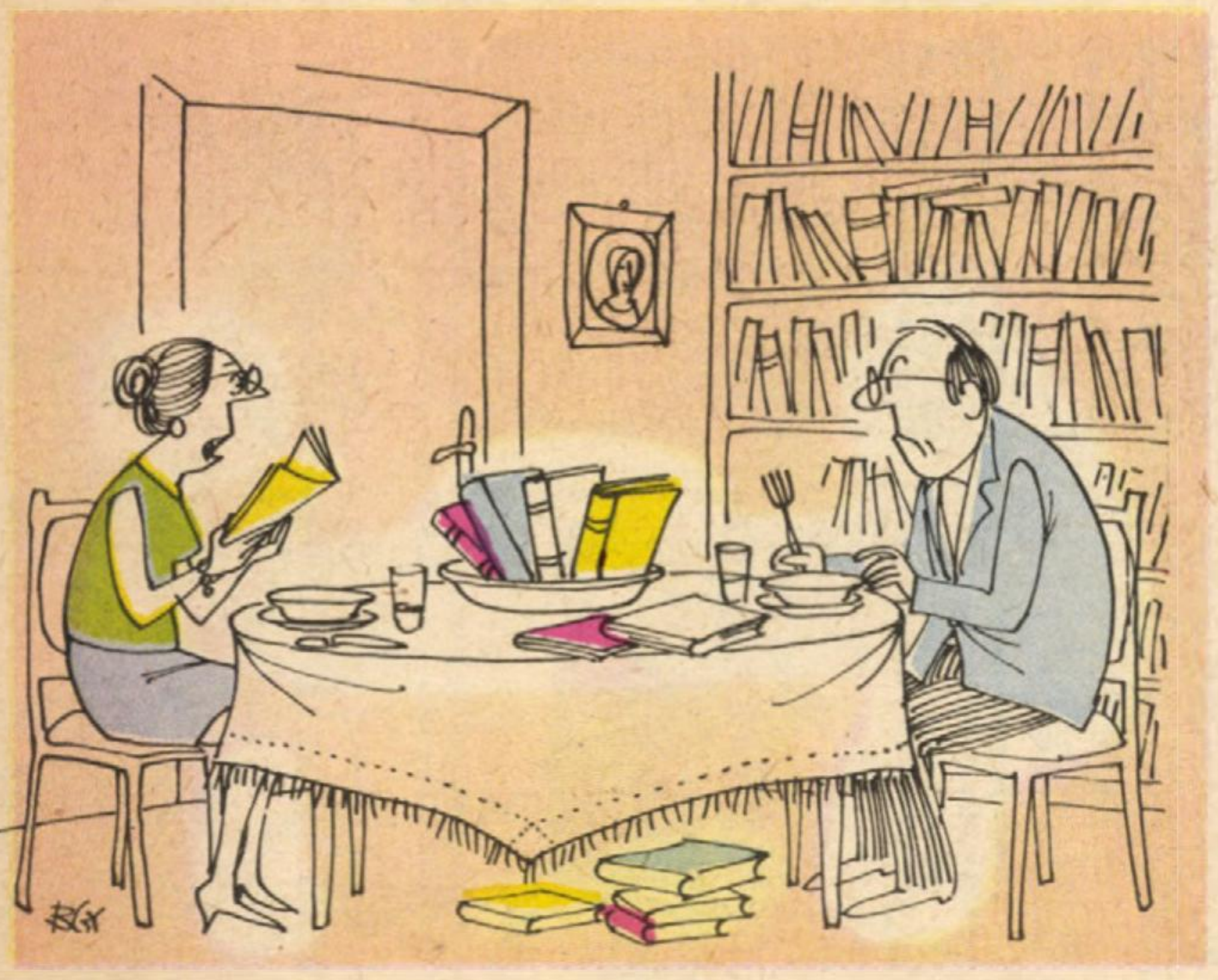

– Ebéd helyett olvass inkább valamit, mert elköltöttem az egész kosztpénzt.

GŐG

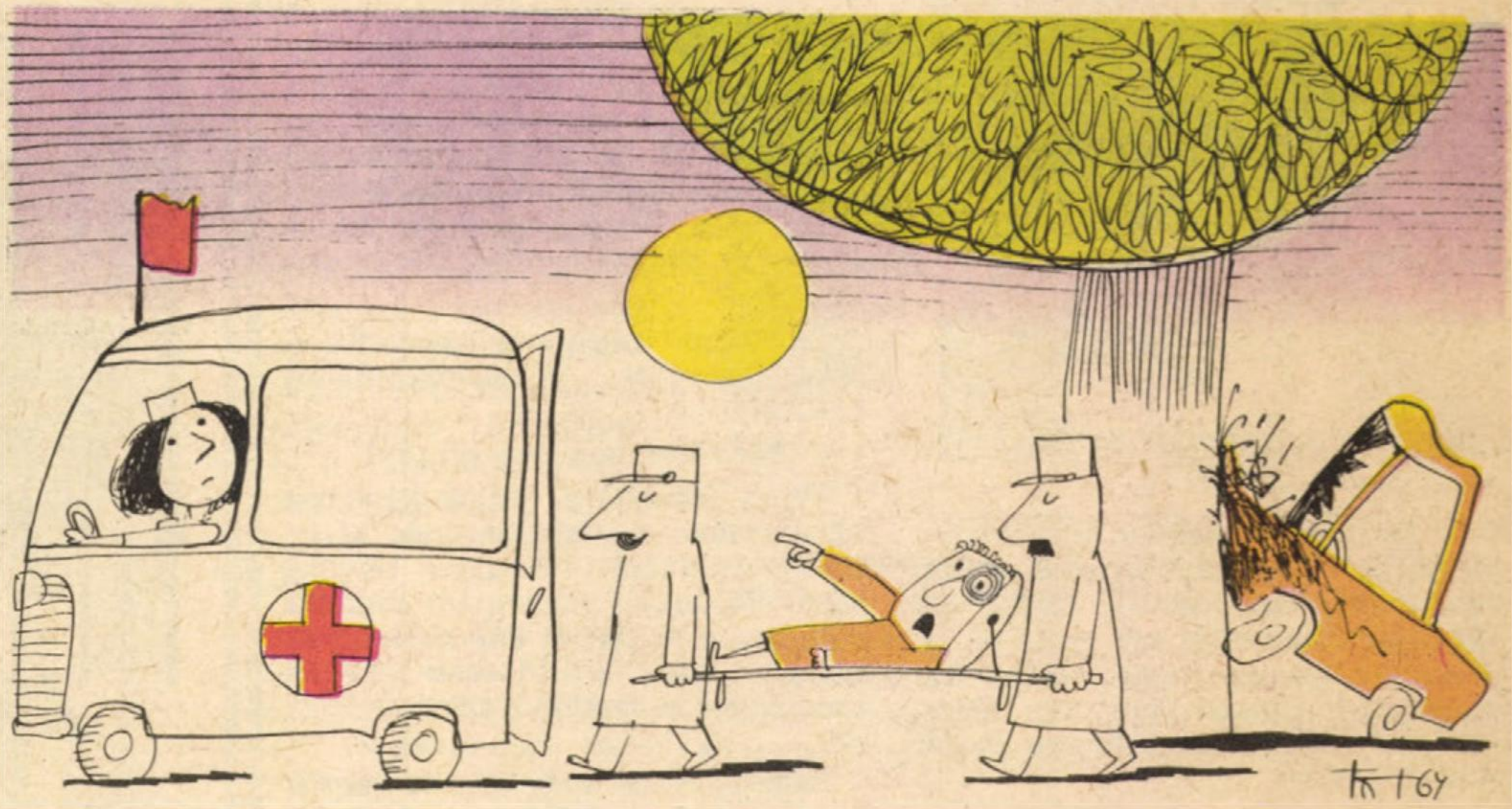

– De kérem, én nem bízom a női vezetőkben!

Paprikás burgonya

Boldognak lenni nehéz dolog, sok feltétele van, sok akadályba ütközhetik. Persze csak akkor, ha az ember odafigyel. Sajnos, az odafigyelés rendszerint nem az ember elhatározásától függ. Vannak dolgok, amikre nem lehet oda nem figyelni. Vannak jelenségek, amelyek magnetikus erővel vonzzák az embert. Hogy kire kicsoda-micsoda hat magnetikus erővel, az egyéni.

Az én mágnesem Elza volt. Fogalmam sincs róla, hogy miért. Kedvelem a hosszúkás nőket; Elza tömzsi volt. Kedvelem a bohémtípust; Elzában háziasszonyi erények összpontosultak. Utálok gyalogolni; Elza szenvedélyesen turistáskodott. Folytathatnám napestig Elza számomra negatív tulajdonságainak felsorolását, de felesleges. Csak még ennyit: vonzanak az északi típusú nők, a szürke szemű szőkék, a halkak, befelé élők, kissé titokzatosak, merengők és légiesek. Elza déli típus volt, sárga szemű, hangos, nyíltszívű, dundi és soha nem merengett, mert nem volt rá ideje. Amíg más merengett, Elza csevegett, csacsogott, csörgedezett, mint csacska csermely a garzonlakás mélyén. Lehet, hogy ez a hasonlat furcsának tűnhetik, de nem tehetek róla, mert Elza végtére is nem az erdőben lakott, hanem egy garzonlakásban.

Lehet, hogy ezért néztem el neki a tömény déliességet. Egy nő lakásviszonyai, hogy úgy mondjam: földrajzi fekvése, olykor döntően befolyásolja a férfi érzelmi világát.

Elza dolgozó nő volt, fél ötkor szabadult a robotból, tehát az alkonyi óráktól kezdve társadalmi, sőt érzelmi életet lehetett vele élni.

Az érzelmi élet eszpresszókban kezdődött, színházakban folytatódott, és csak a jó ég tudja, hol fejeződött volna be. Mi a színháznál tartottunk. Elza engedékenynek bizonyult, számos gyalogtúráról lemondott és még hangversenyekre is eljött velem. Könyvek iránt is kezdett bizonyos érdeklődést tanúsítani. Nem olvasta el őket, csak beléjük lapozott, mert látta, hogy vannak bizonyos intellektuális igényeim és igyekezett őket követni, ami egy délies jellegű hölgytől szép jellemvonás. (Amikor egy nő alkalmazkodni kezd a férfi hobbyjaihoz, az a férfi számára az első lépcsőfok a lejtőn lefelé. Képzeljenek el egy fogorvosnőt, aki vasárnaponként tekézni jár a kiszemelt férfi kedvéért!)

Elza intellektualizálódásának következő fokozata az előkelősködés volt. Azt mondja egy ízben:

— De szeretnék veled *Wienbe* utazni! — más alkalommal pedig közölte velem, hogy *gépkocsin* megy a Balatonra.

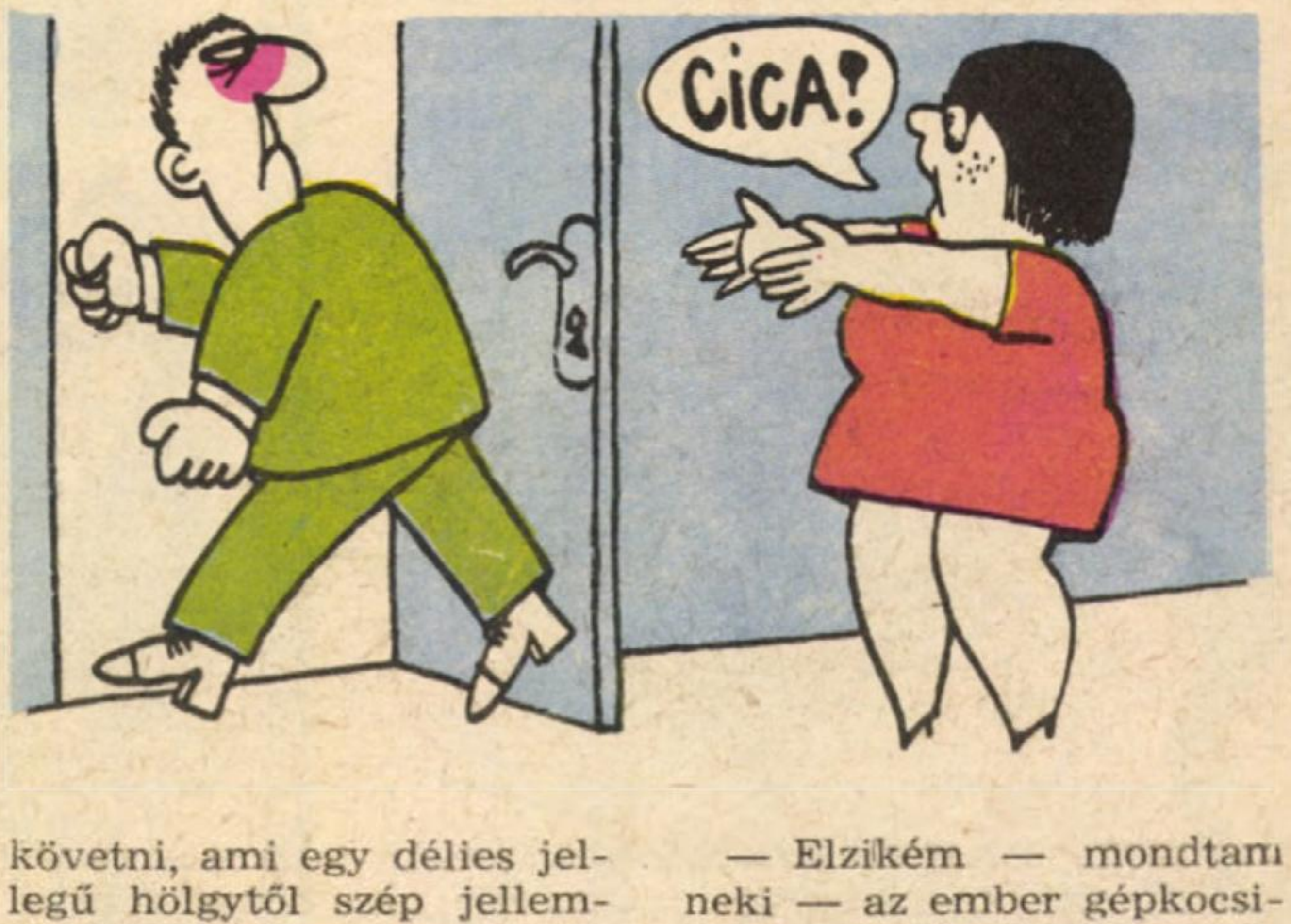

— Elzikém — mondtam neki — az ember gépkocsinyereménykötvényt vesz, de *autón* utazik. Érzed a különbséget?

— Nem — mondta spártai rövidséggel és pesti gőggel. Elérkezettnek látta a pillanatot, hogy túlszárnyalja műveltségemet. Ennek csúcspontja akkor következett be, amikor meghívott magához vacsorára. Istenkém, az első vacsora négyszemközt! És szólt:

— Egyszerű, de ízletes vacsorát kapsz. Paprikás burgonyát! Szereted?

— Nem. Én a paprikás krumplit szeretem. És vedd tudomásul, hogy utálom a sertéshúst, a parajt és a kelvirágot, mert a spenótot, a karfiolt és a disznót szeretem!

— Művelt embernek hittelek és kiderült, hogy pór vagy!

— Elza, te a paripa túlsó oldalára estél. Én pedig ki nem állhatom a parvenüket, a sznobokat, a pózolókat és az affektálókat. Több idegen szó e magatartásra nem jut eszembe. Gud báj!

— Cica! — kiáltott utánam, pedig kilencven kilós vagyok. — Holnap felhívlak távbeszélőn!

Fel is hívott. Sajnos, házon kívül voltam.

Szánthó Dénes

TÖLTÖTT KÁPOSZTA

Az asszony fogott két pohár tejfölt, ráloccsintotta az ötliteres lábas tetejére, amely színültig volt töltött káposztával és az egészet letette az asztal közepére.

— No, most ugrik a majom a vízbe! — gyűrkőzött neki a férj, és a merőkanállal beletúrt a maszszába.

Volt abban minden jó, füstölt oldalas, sonka, tarja, 15—20 vastag töltelék, gondosan bebugyolálva káposztalevélbe. A tetején jókora tócsákban úszkált a paprikás, tejfeles szaft.

Az asszony izgatottan figyelte, miként nyilatkozik a férj.

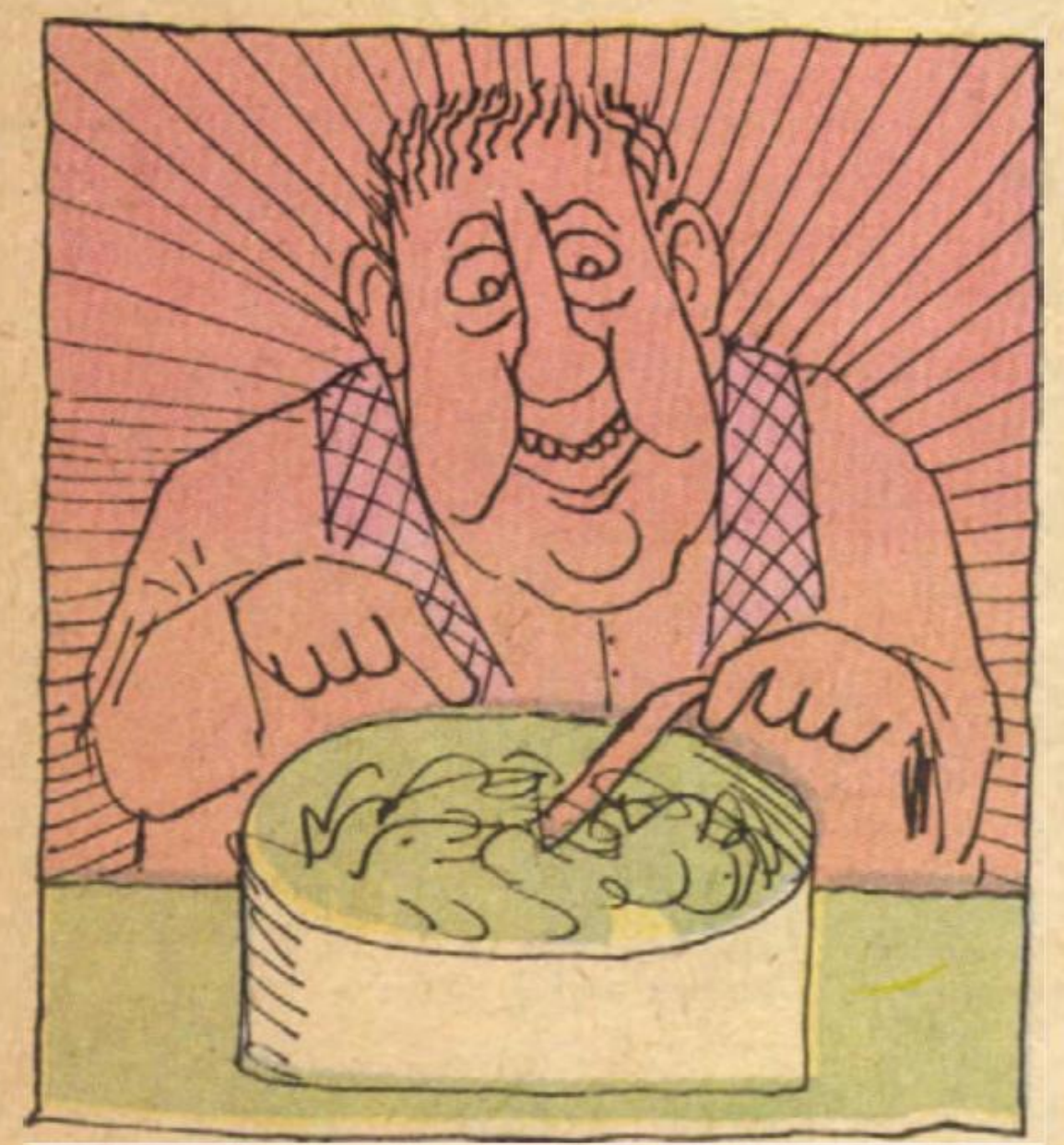

— Nagyon jó, nagyon jó — mormogta az —, de azért tehettél volna bele némi kolbászt is. Drága jó édesanyám mindig azt mondta, a jó töltött káposzta úgy nézzen ki, mintha belefulladt volna egy disznó... No nem baj, drágám, majd a jövő héten...

Amikor eljött a jövő hét, az asszony fogott egy pár házikolbászt, karikára vágta és nagy gondosan lerakta a lábasban, két sor töltelék közé.

— Ez már majdnem az igazi — ismerte el a férfi, amint bekebelezte az első tányérral. — De valami még hiányzik belőle.

— Micsoda? — szomorodott el az asszony.

— Én nem is tudom. De valahogy még nem elég gazdag. Még kéne bele valami... Az igazi, magyaros töltött káposztába az ég világon mindent bele lehet rakni. Hadd keveredjenek az ízek. Hopp, megvan! Jó kis disznóköröm, az nem ártana bele!

Megint eltelt egy hét. A káposzta az asztalon gőzölgött. A ház ura elismerőn csettintett. — Kitettél magadért, asszony! Volt egy bácsikám, az mindig azt mondta, a jó töltöttkáposztából úgy markolnak ki a különböző húsfélék, mint Magyarország domborzati térképén a kisebb-nagyobb magaslatok. Ez már valami olyasmi... Hanem azért, te, nem ártana, ha legközelebb körülnéznél, mivel lehetne még dúsítani...

Főtt a töltöttkáposzta a konyhában, a férj meg odabent nézte a meccset a tévében. Időnként felhorkant!

— Mindent bele, mindent bele!

Az asszony odakint sóhajtott: — Mindent bele? Hiszen mindent beleraktam már, körmöt, fejhúst, füstöltnyelvet, lapockát, oldalast, még a fülét is. Aztán van benne bors, babérlevél, majoránna, pirospaprika, hegyespaprika, fokhagyma, vöröshagyma, póréhagyma...

És akkor megint meghallotta a férje hangját. Torkaszakadtából kiáltotta:

— Mindent bele, ne sajnáld!

Végre ott állt a töltött káposzta az asztalon. — Istenien néz ki — bólogatott a férj. — Ez aztán tényleg sűrű. Boldogult nagyapám mondta sokszor: a jó töltött káposzta olyan legyen, hogy a káposzta benne szusszanni se tudjon a többi jóféléktől...

Belemártotta a hatalmas merőkanalat és egy óriási porciót mert a tányérjára. Egyszer csak megdermedt. A következők voltak a káposztában: egy ébresztőóra, a felesége ballábas papucsa, az anyósa imakönyvének tartalomjegyzéke, a konyhai hokedli ülőkéje és a saját pizsamafelsője. A fölséges étel egyenletesen be volt szórva biopponnal. A tetején vastagon úszott a parkettlakk.

Igazi, gazdag töltött káposzta volt.

Novobáczky Sándor

HIVATALBAN

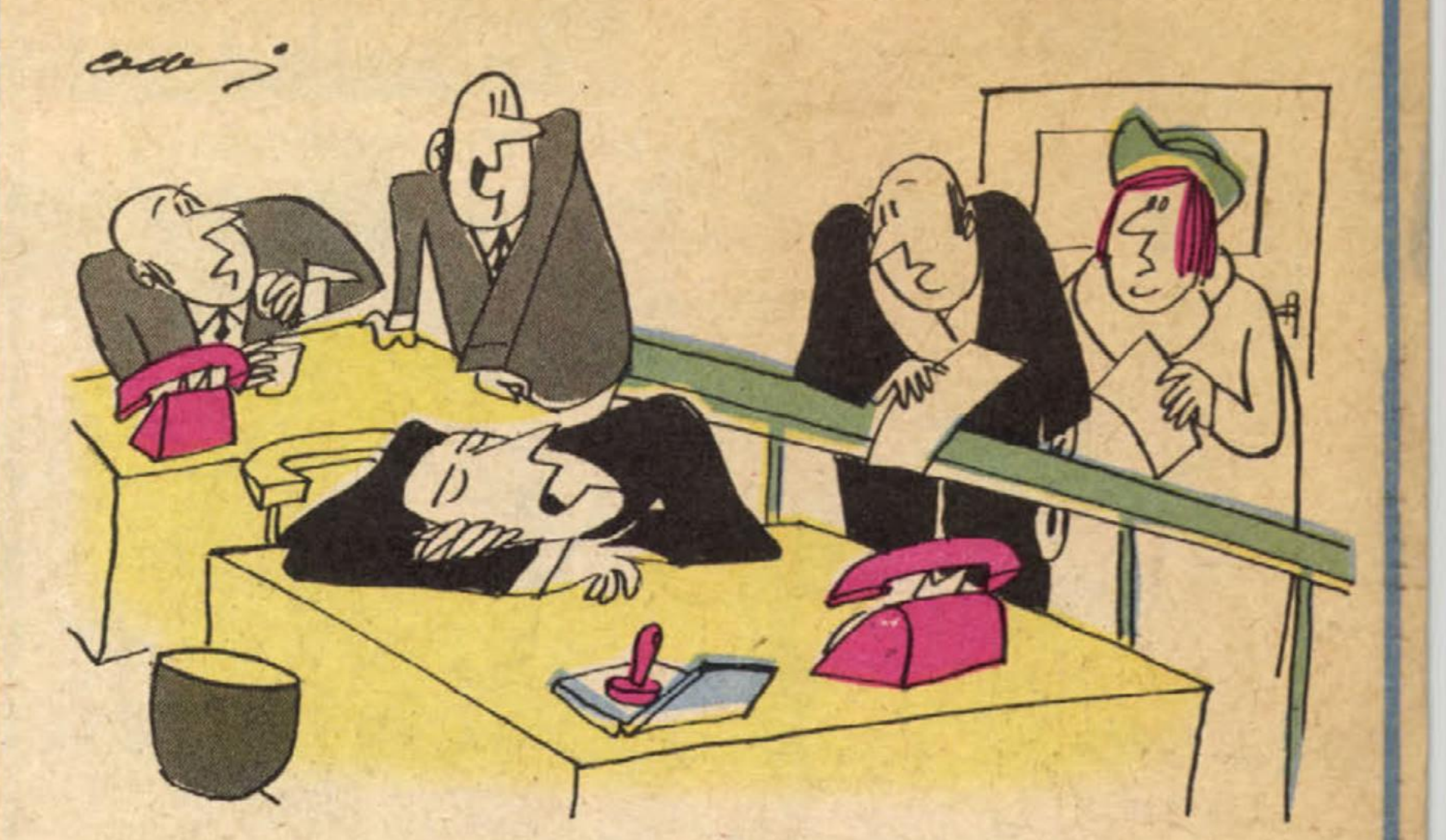

– Mázlista ez a Kovács, senki sem veszi észre, hogy alszik, mert álmában beszél.

HIÚ ZSIRÁF

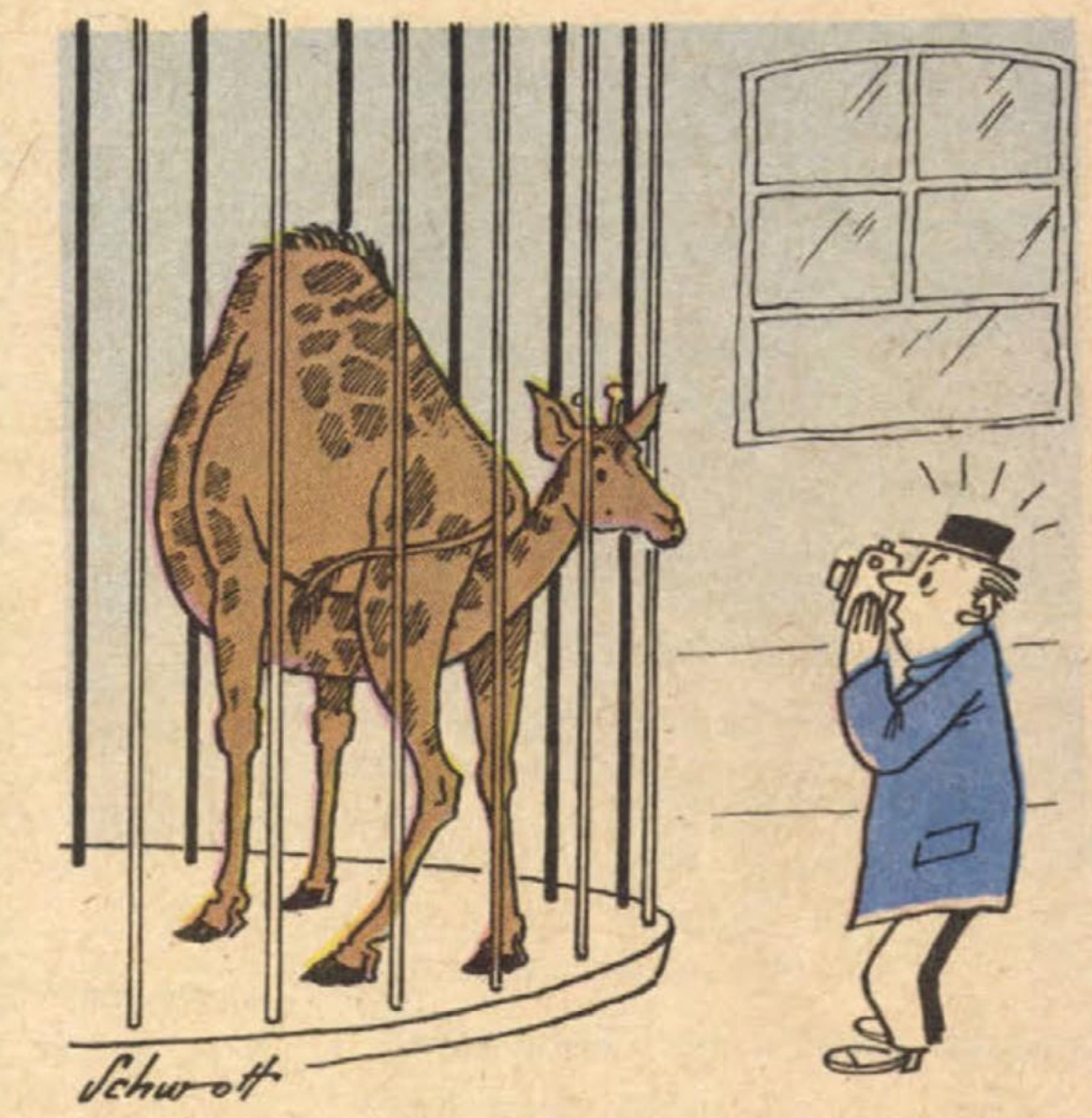

– Így már teljesen benne vagyok a képben?

HIPOCHONDER

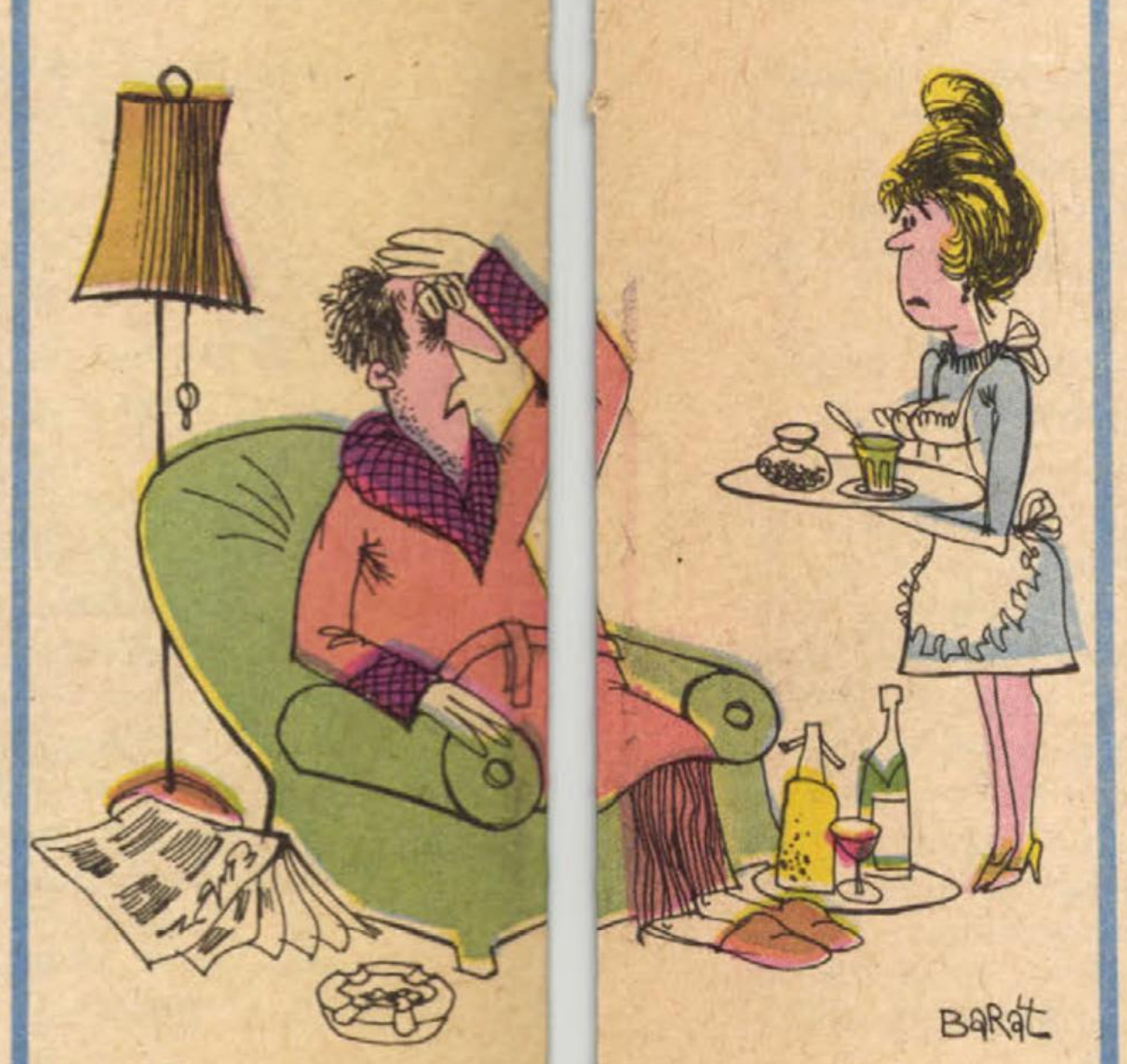

– Fantasztikus! Egyre jobban idegesít ez a látszólagos nyugalmam!...

DIOPTRIÁK

Az Eastern Daily Press közli, hogy Daventry város tanácsa tetemes költségbe verte magát. Hét és fél fontot utalt ki a városi patkányirtónak, hogy új szemüveget vehessen magának. A régi ugyanis – hivatásának teljesitése közben – beleesett egy patkánylyukba.

Csillaghegyen ezt is a lakókra hárították volna. Igaz, hogy Csillaghegyen olcsóbbak a szemüvegek.

KORHATÁR

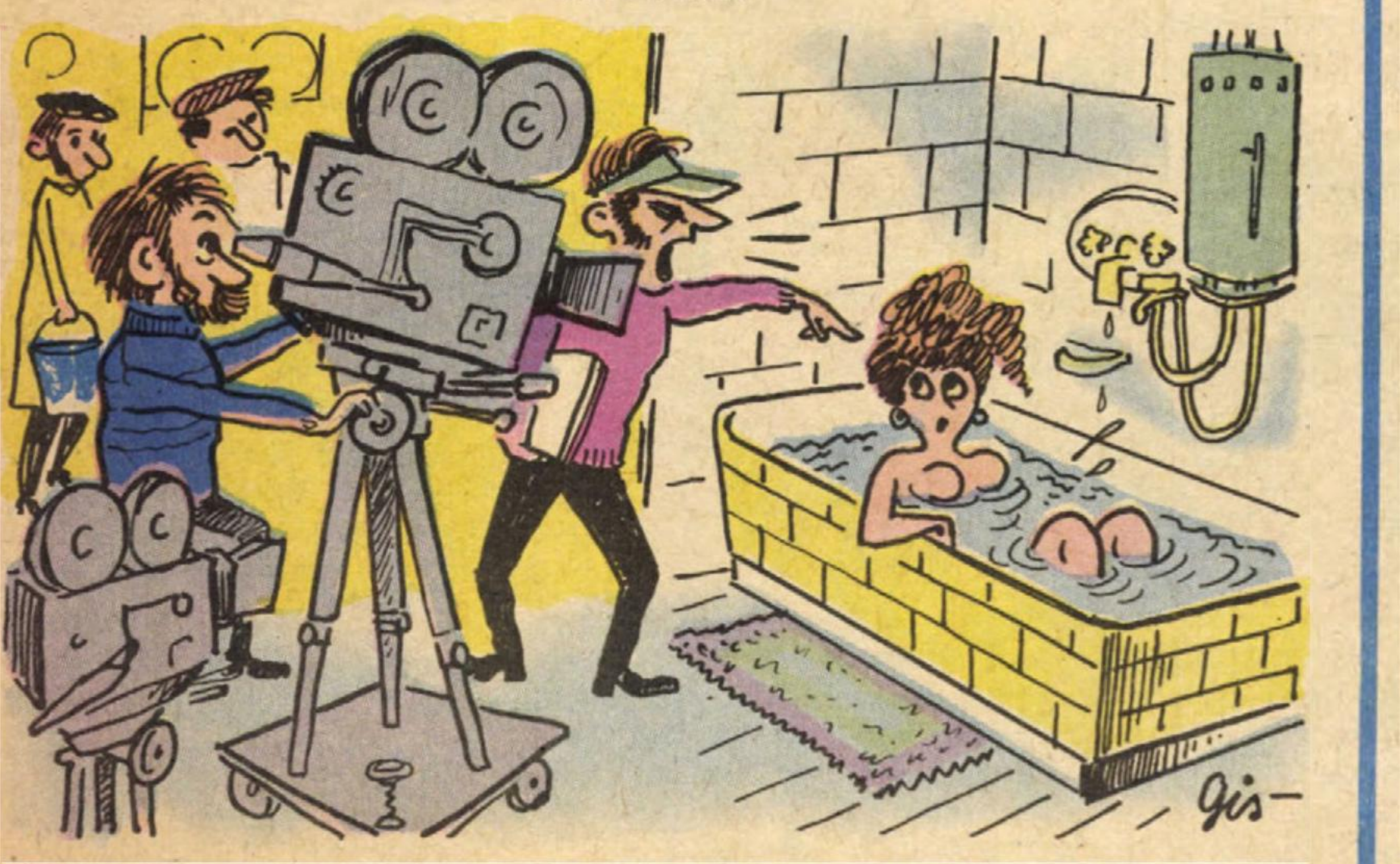

– Meg egy kanál vizet a kádba és a filmet 16 éven aluliak is megnézhetik...

FOGADALOM

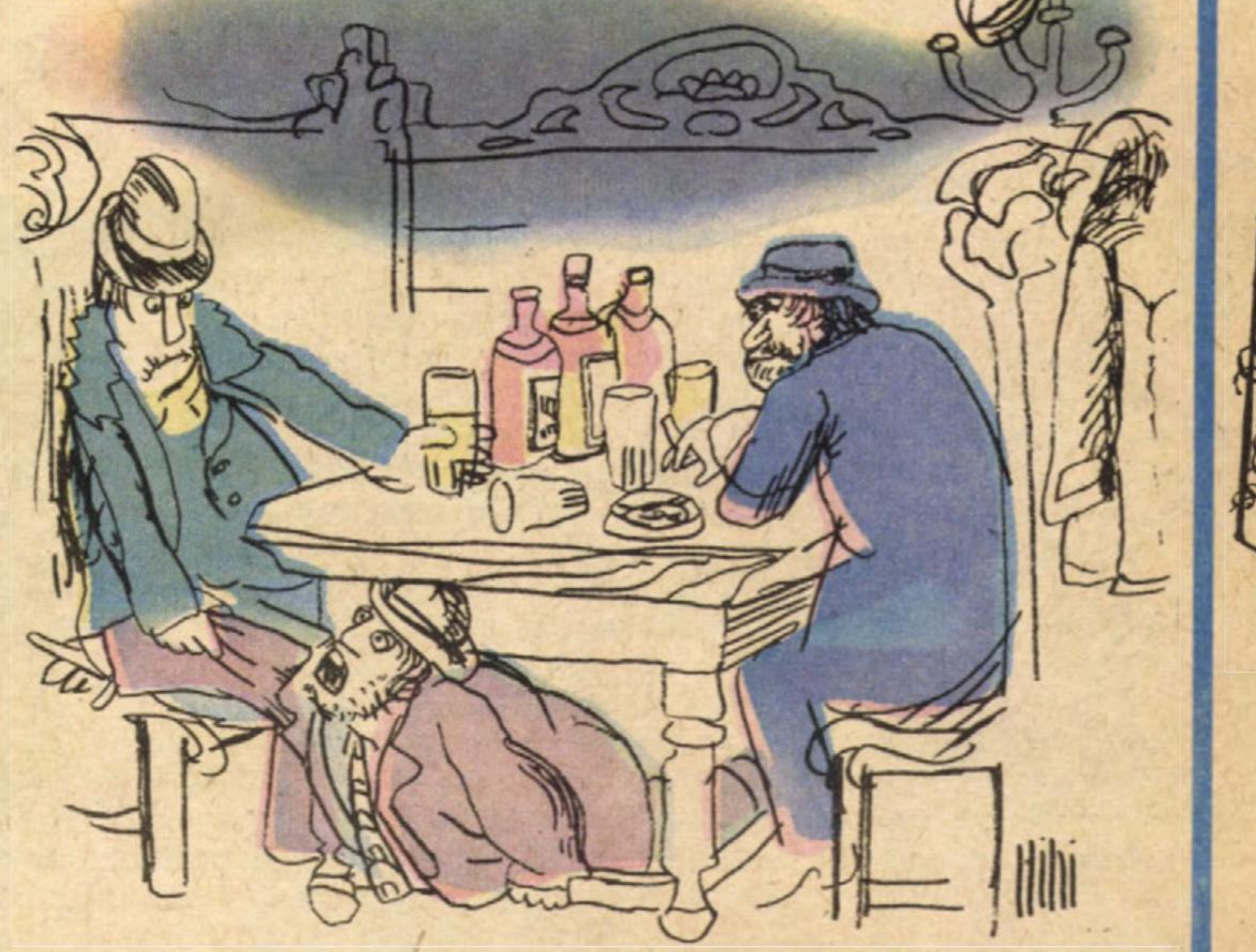

– Új életet kezdtem az idén. Elhatároztam, hogy nem megyek többé talponállóba...

SZIGORÚ APA

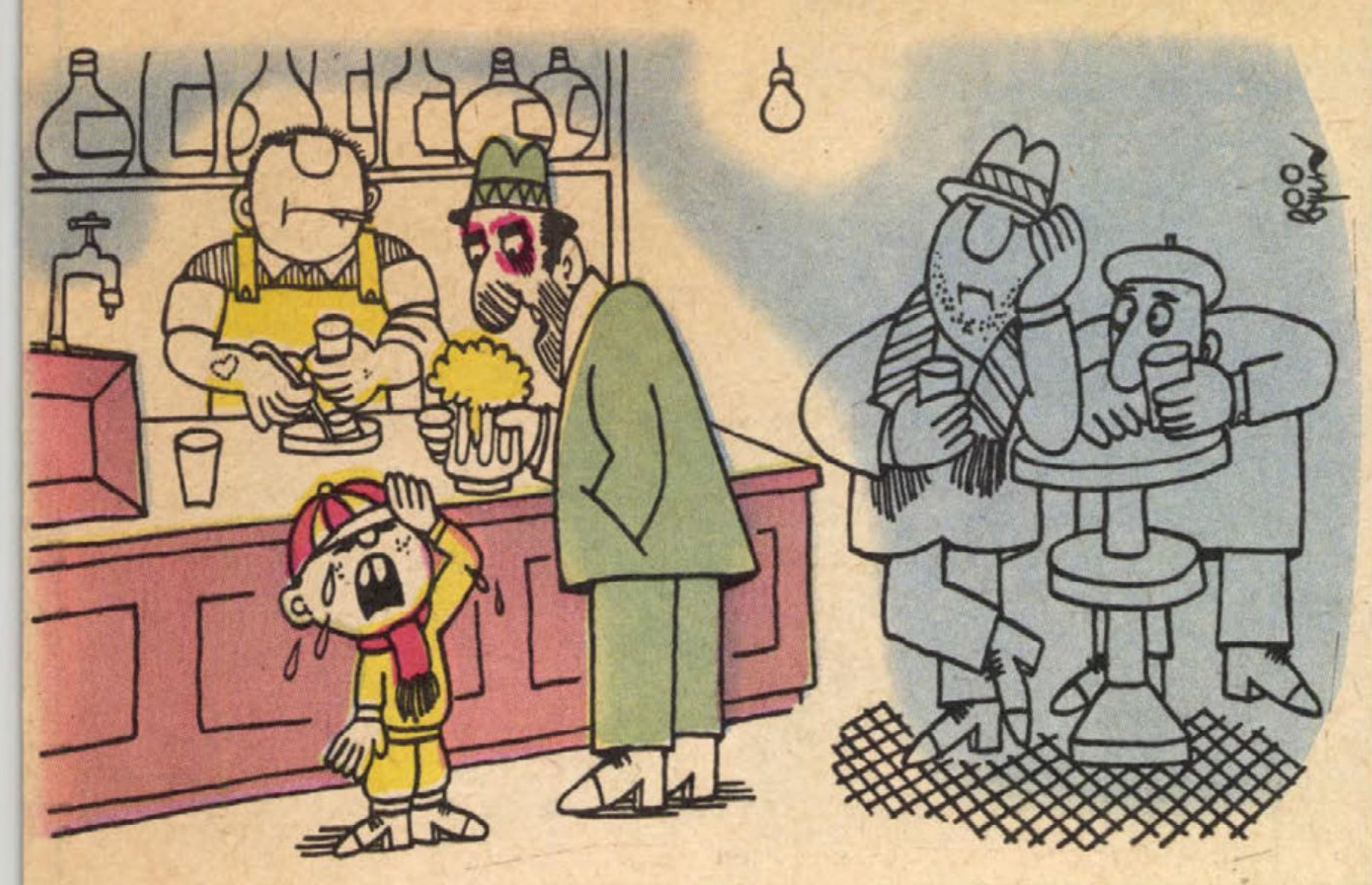

– Mondtam már, amig bukásra állsz földrajzból, nem kapsz egy kortyot sem

TAKARÉKOS FAMILIA

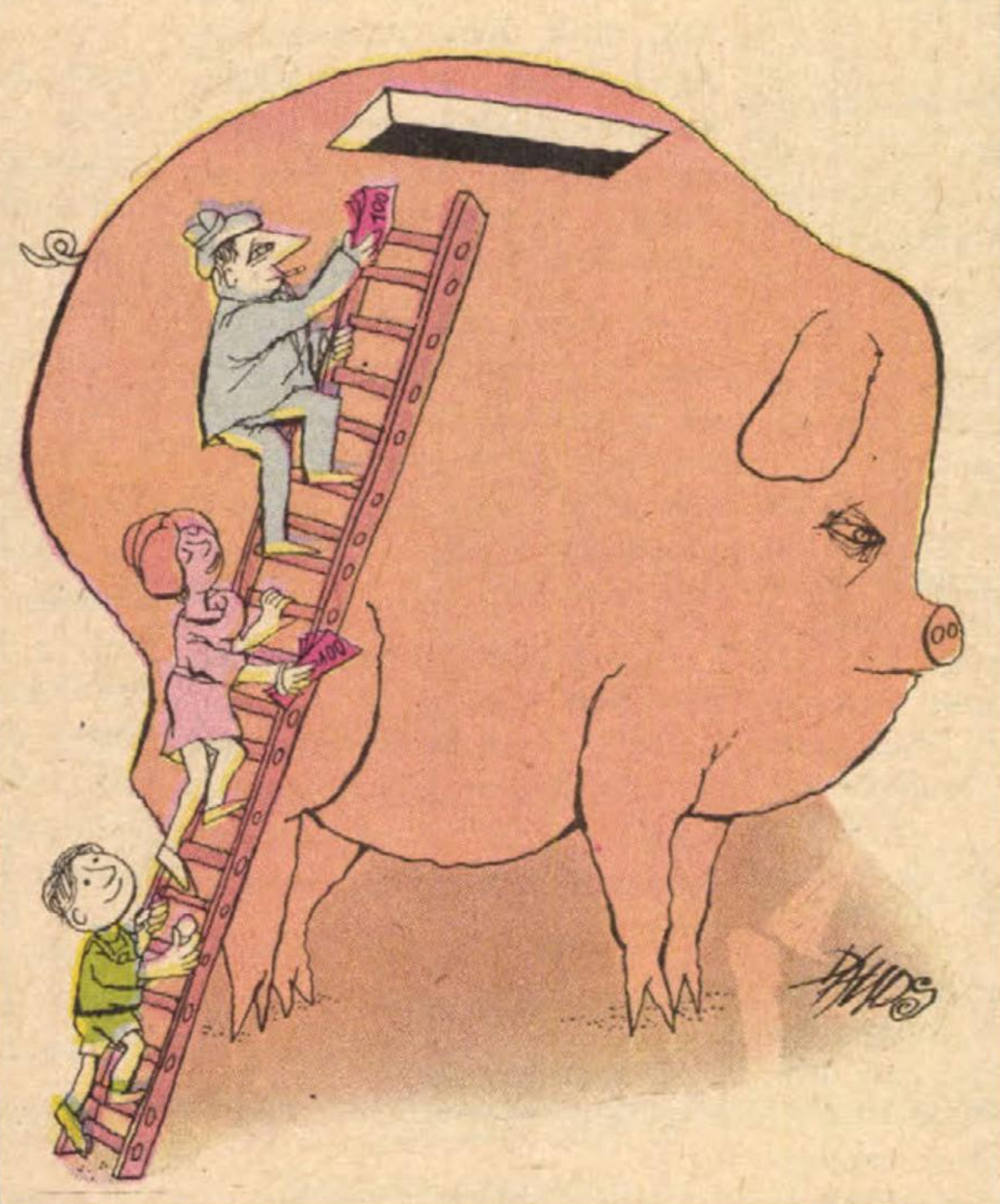

ILYEN MÉG NEM VOLT!

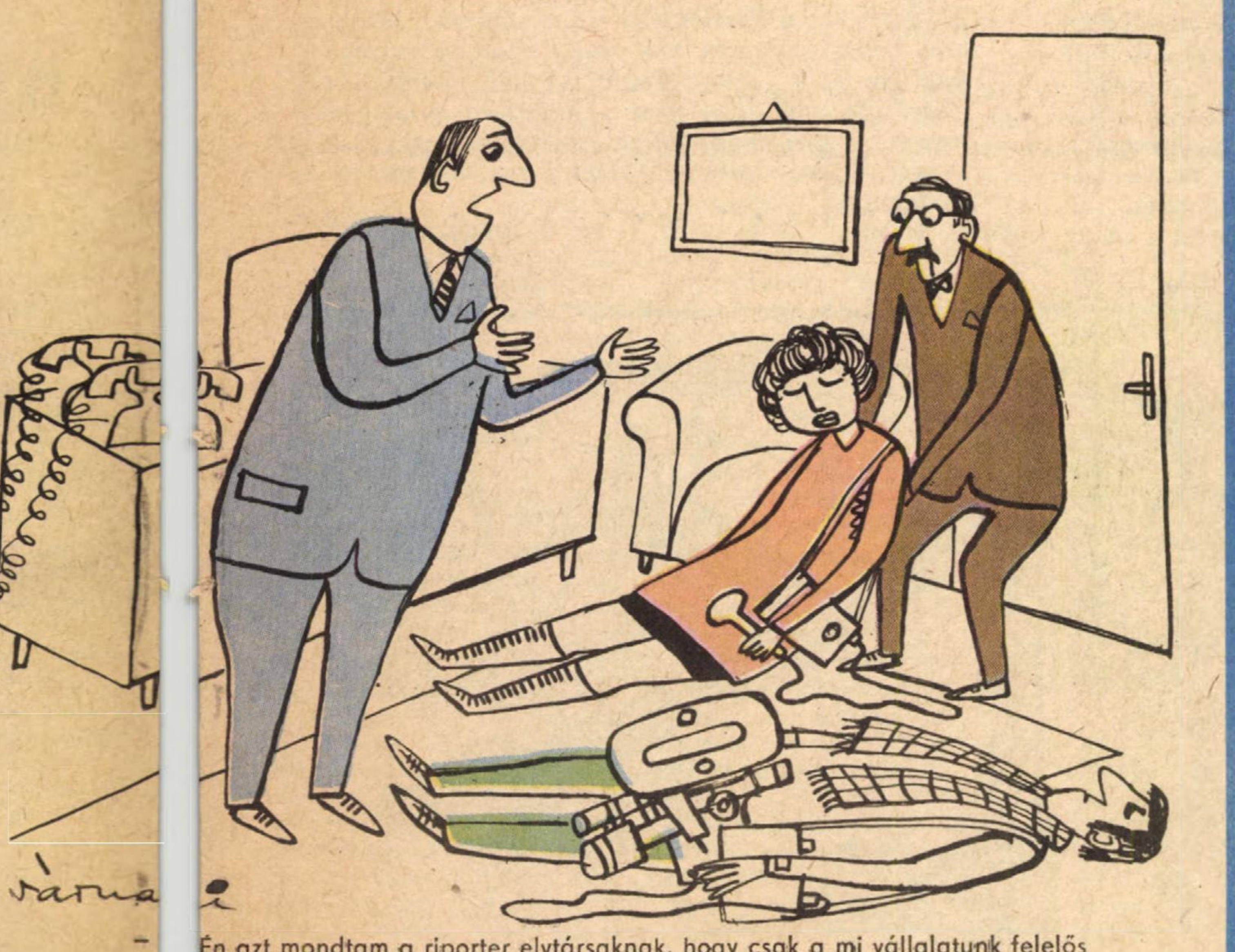

– Én azt mondtam a riporter elvtársaknak, hogy csak a mi vállalatunk felelős a lemaradásért...!

LEONARDO

Gül Giza nem olyan nő volt, akinek ajándékot vásárol az ember. Gül Giza inkább arra a hatbalkezes mesefigurára emlékeztetett, aki egy tinóért elcserélte az aranyrögöt, egy disznóért a tinót, egy lúdért a disznót, végül egy köszörűkőért a ludat és mindannyiszor vadul ünnepelte magát az üzleti zsenialitásáért, miközben környezetét a guta ütötte.

Mindezeket figyelembe véve és önmagamtól a legszükségesebbeket is megvonva, két lila ötszázast adtam karácsonyra Gül Gizának, vásároljon, amit akar. Egy pillanatig sem volt kétséges előttem, hogy ennél még az is gyümölcsözőbb befektetés lett volna, ha a két lila ötszázast ügyesen hajtogatott papírrepülőgép formájában bocsátom alá a Citadelláról, dehát a szerelem, mint tudjuk, vak, süket és hülye.

Karácsony este aztán Gül Giza vidor halihóval toppant be fűtetlen hajlékomba. Selyempapírba bugyolált négyszögletes valamit cipelt a hóna alatt és bennem már ettől akadozni kezdett a lélek.

— Szió nózi! — üvöltötte, jóllehet százszor is összetett kézzel rimánkodtam neki, hogy ne nózizzon, mert utálom, he lenóziznak. — Szió nózi, na mit hoztam neked?

Nem mertem végiggondolni a problémát, Gül Giza különben időt sem hagyott, mert gyanakodva nézett rám.

— Mondd, nózi, ismersz te egy Leonardo da Vinci nevű olaszt?

Láttam a szemén, hogy hiába tagadnék.

— Már hallottam róla — vallottam be töredelmesen.

— Na és? Ki az a Leonardo da Vinci? Egy festő, mi?

— Többek között.

— És mennyit érhet egy képe? Ezer és ezermillió billió dollárt, mi?

— Cirka.

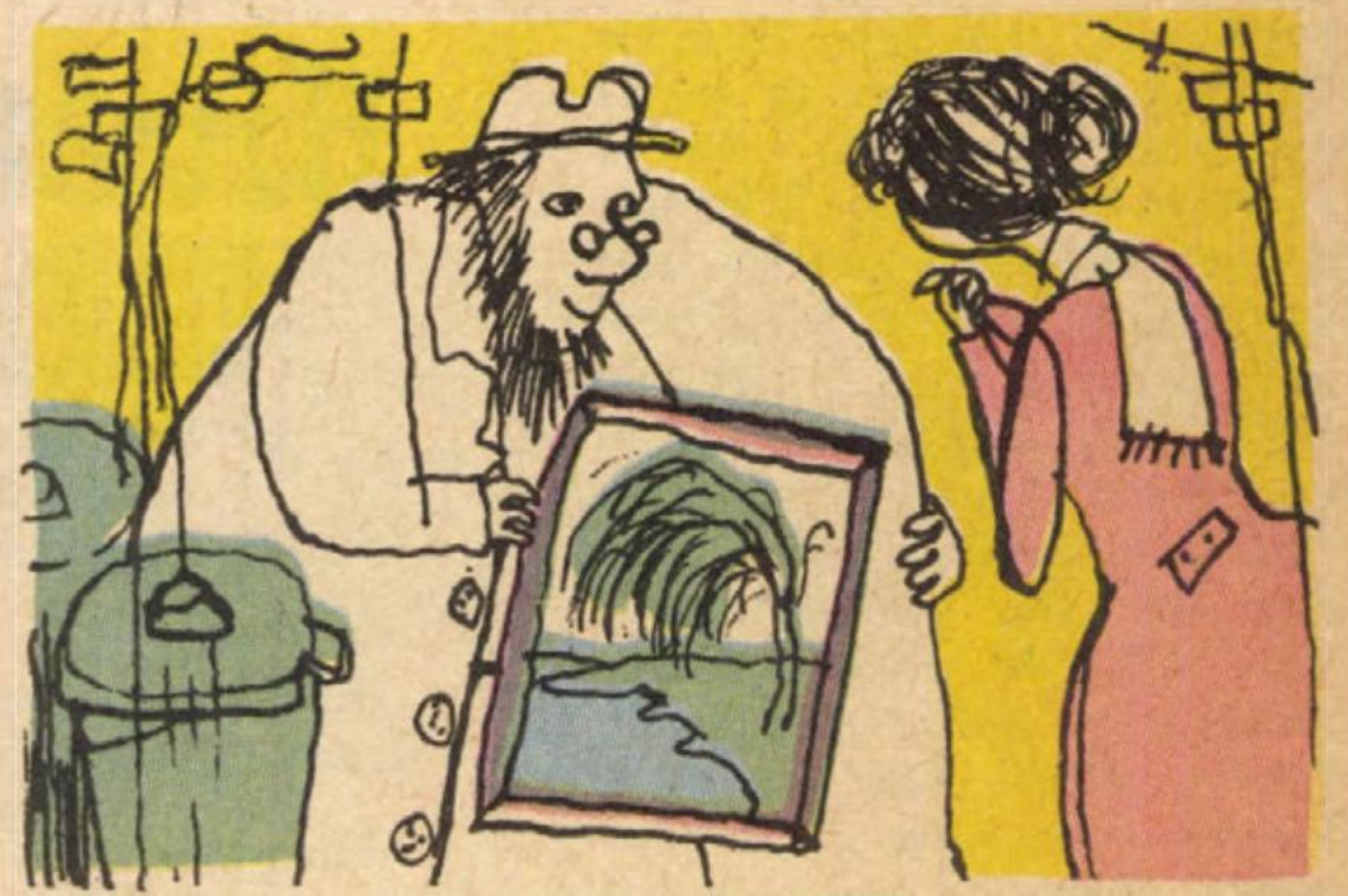

Kigyulladt az arca az örömtől:

— Akkor mégsem hazudott nekem.

Éreztem, hogy kiszárad a torkom.

— Kicsoda? — kérdeztem rekedten. — Kicsoda nem hazudott neked?

— Hát Leonardo da Vinci.

Gül Giza azok közé a ritka nők közé tartozott, akik annál szebbek, minél butábbak. Kétségbeesve láttam, hogy most egyenesen gyönyörű.

— Te... te beszéltél Leonardo da Vincivel?

— Világos — rikkantotta. — Most, itt az utcán. Behúzott a kapu alá. Te tudod legjobban, nózi, hogy nem az a nő vagyok, akit csak úgy behuzkodnak a kapu alá, de azt mondta, olasz. Meg azt is mondta, hogy ezer és ezermillió billió dollárt ér egy képe, akárkitől megkérdezhetem. Meg még azt is mondta, hogy ezt itt speciel csak azért tudja megszámítani ötszáz forintért, mert... pszt... lopott vászonra festette. Na, hát milyen vagyok hozzád, mi, nózi?

Gül Gizát egyszerűen nem lehetett felefele alapon kezelni. Gül Gizát vagy imádta az ember, vagy megfojtotta.

— Nagy vagy, Giza — mondtam hát mély meggyőződéssel. — Nádszál a derekad, áloé a te leheleted s a te agyad fényesen csillogó golyóbisát sosem redőzték a tudás ólomszínű tekervényei.

Csak pityegett, mint a csíz.

— Imádom, amikor ilyen szépeket mondasz, nózi!

Egyszer úgyis áthárapom a torkát ezért a nóziért.

— No és mit csináltál a másik ötszázassal? — kérdeztem.

— Óh, az még itt van a bugyellárisomban. Hátha találkozom még egy festőművésszel.

Peterdi Pál

AGGÓDÓ ANYA

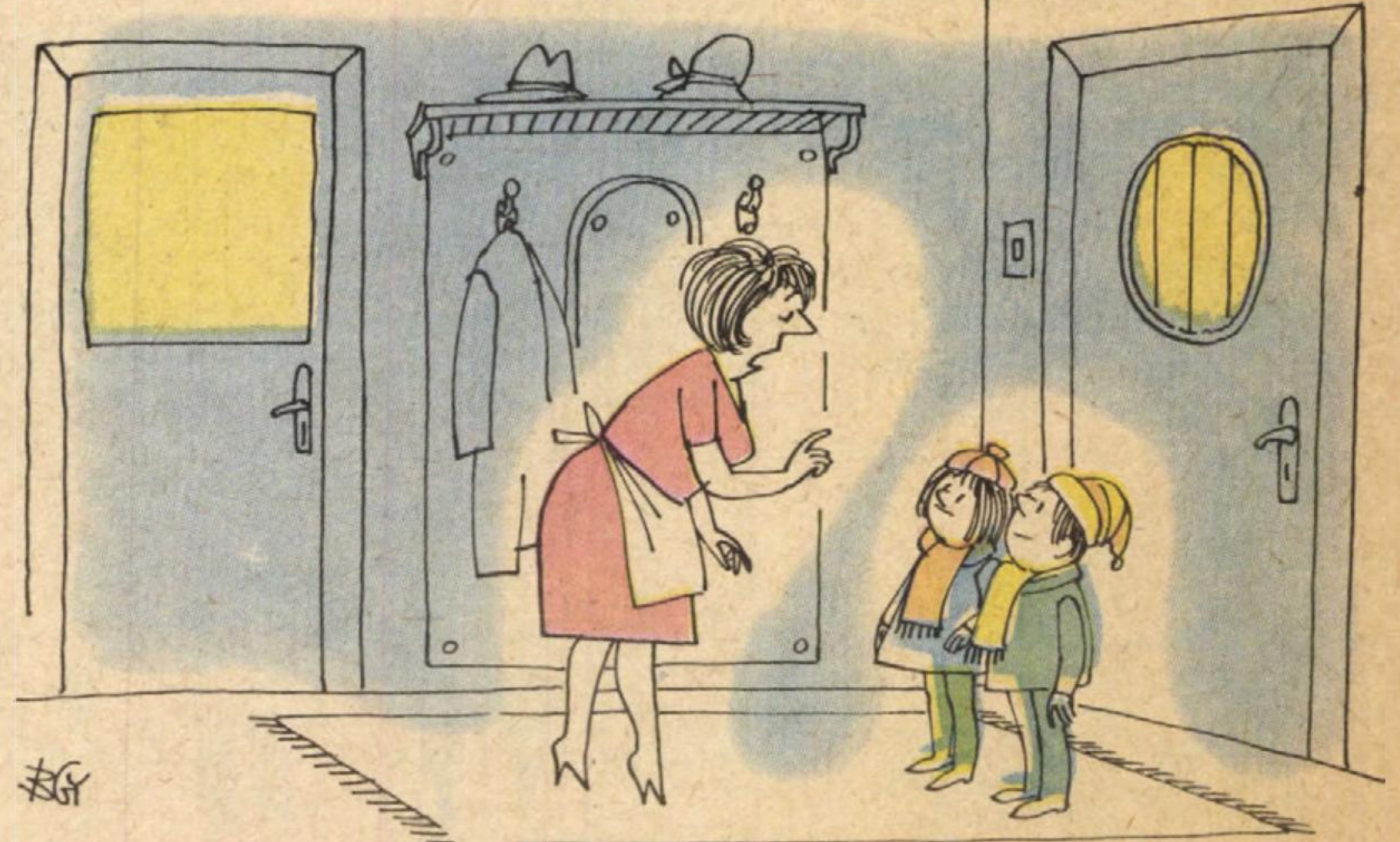

– Igérjétek meg nekem, hogy bármi történjék is, a fogaskereküre nem szálltok fel!

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

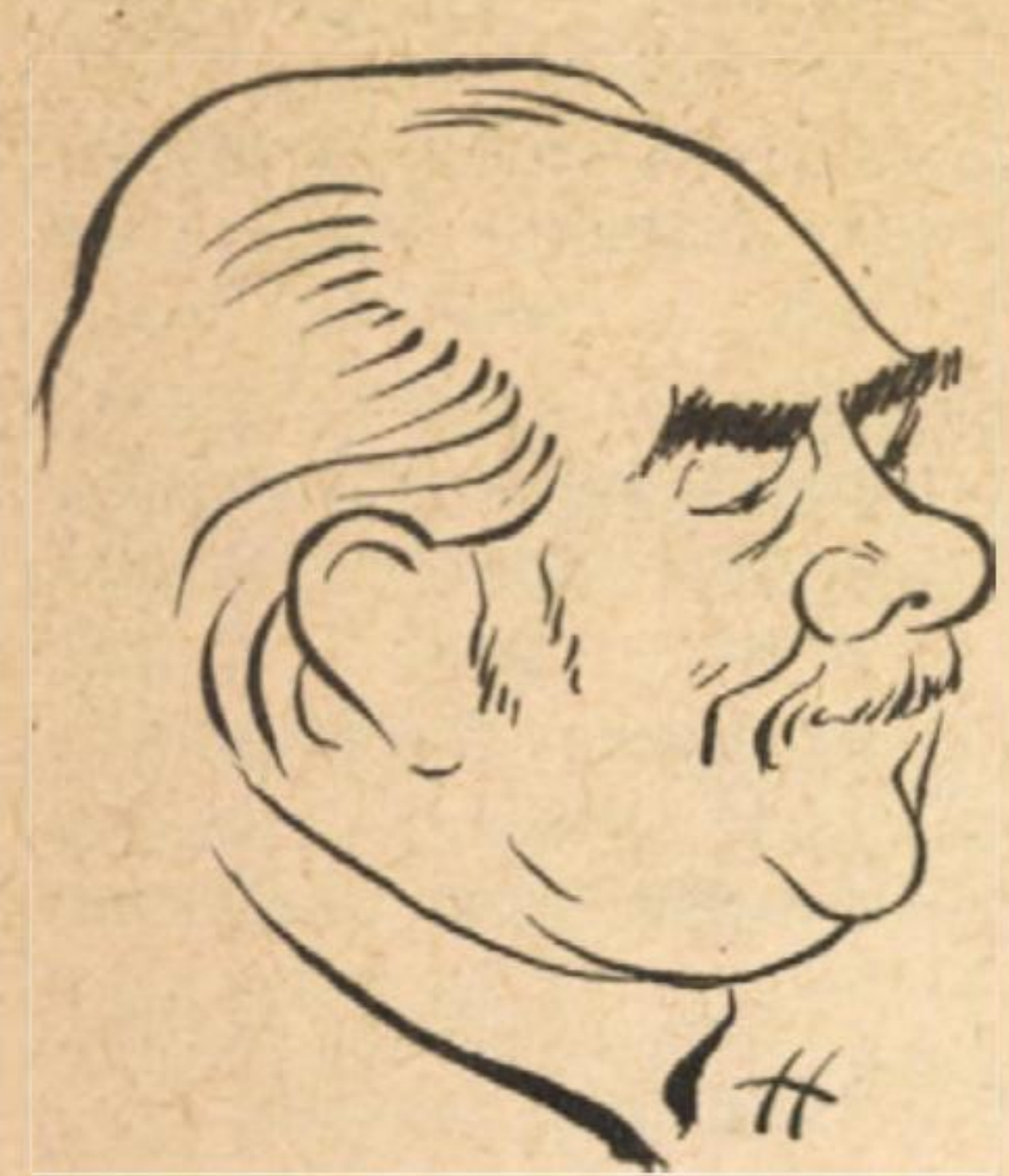

Keleti Márton rendezte a Beszterce ostroma című filmet és Ajtay Andor játszotta benne a várúr szerepét. A filmben Komlós Vilivel együtt én is hálás feladatot kaptam. Az ő szerepe nem volt könnyű: a forgatókönyv szerint Ajtay előtt kellett térdepelnie. Komlós Vili a fárasztó műveletet úgy igyekezett enyhíteni, hogy puha párnát helyezett a térde alá. Így aránylag kényelmesebben vészelte át a felvétel előtti próbákat. Az utolsó próba előtt már nagyon ideges volt, nem a térdepléstől, hanem azért, mert közeledett az ügetőverseny első futamának ideje. Köztudott dolog volt színházi berkekben, hogy Komlós az ügetőversenyek legszorgalmasabb látogatója, és az sem volt titok, hogy ez a szenvedélye sok pénzébe került. Ezúttal azonban úgynevezett „biztos" tippje volt az első futamra és félt, hogy nem tudja megfogadni a nyerő fogatot.

A térdeplési jelenetnél én nem szerepeltem és látva Vili izgatott viselkedését, elhatároztam, hogy megtréfálom. Felszaladtam a hangszobába, bekapcsoltam a mikrofont és az ügetőverseny indítójának hangját utánozva, megszólaltam: „Fogatok a starthoz! Első futam! Tedd rá, Pákozd, Salétrom, Nesze neki, Borostyán, Szolimán!"

Komlós szájtátva hallgatta a startjelzést, elsápadt, azt hitte, hogy a rádió közvetíti az ügetőversenyt. Mire a felsorolás végére értem, már tudta: megtréfálták. Akkorát nevetett sajátmagán, hogy a kacagás földre döntötte.

Keleti Marci a kis közjáték után így szólt hozzám:

— Sanyikám, három percet elloptál, de megérte ...

Kisvártatva felhangzott a jelzés: „Bekap, elkészülni, felvétel, a gép indul!"

De ezt már nem én mondtam a mikrofonba.

Pethes Sándor

Árnyjátékok

ÁLSZENT

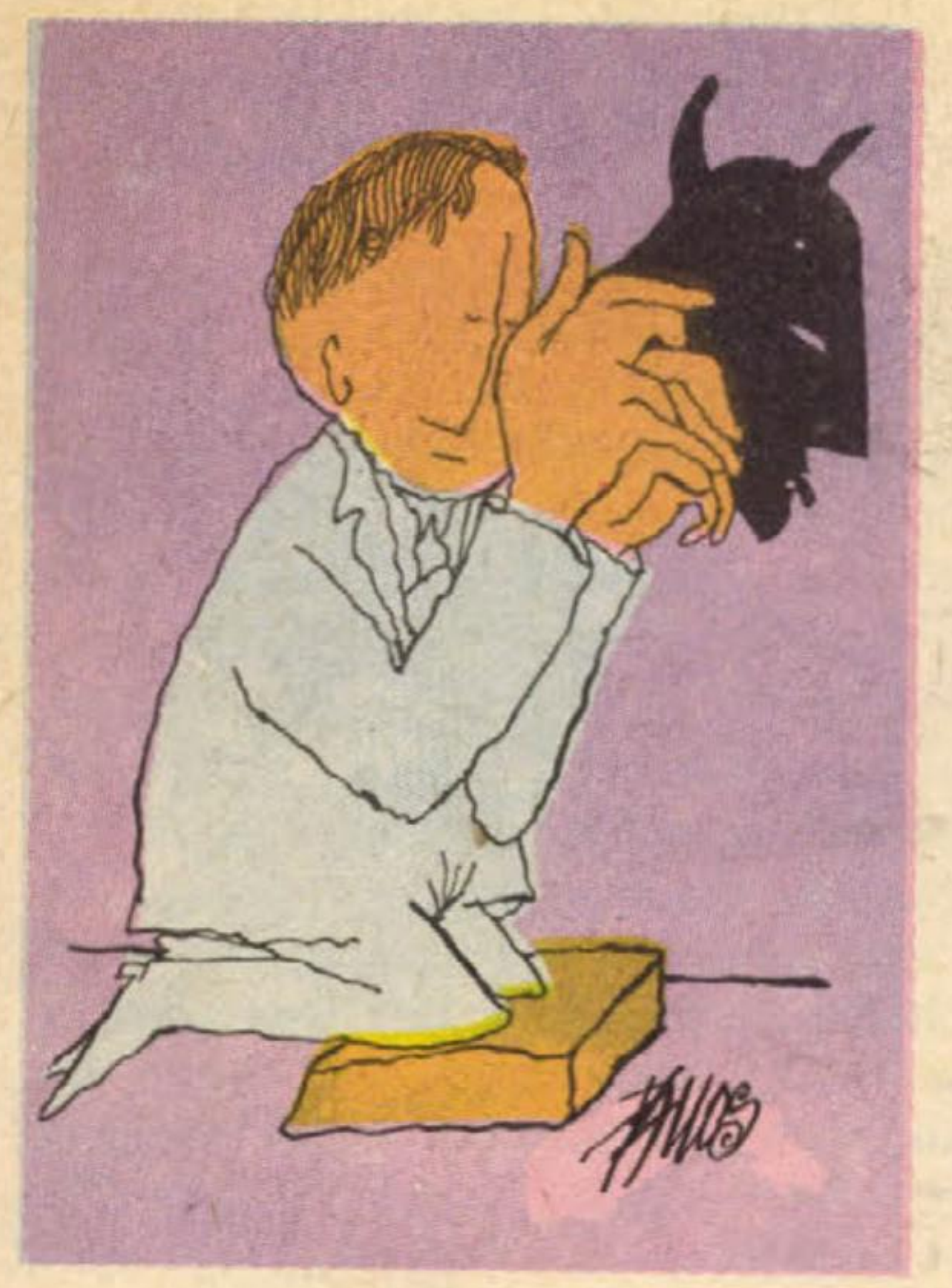

LESZÓLÍTÁS

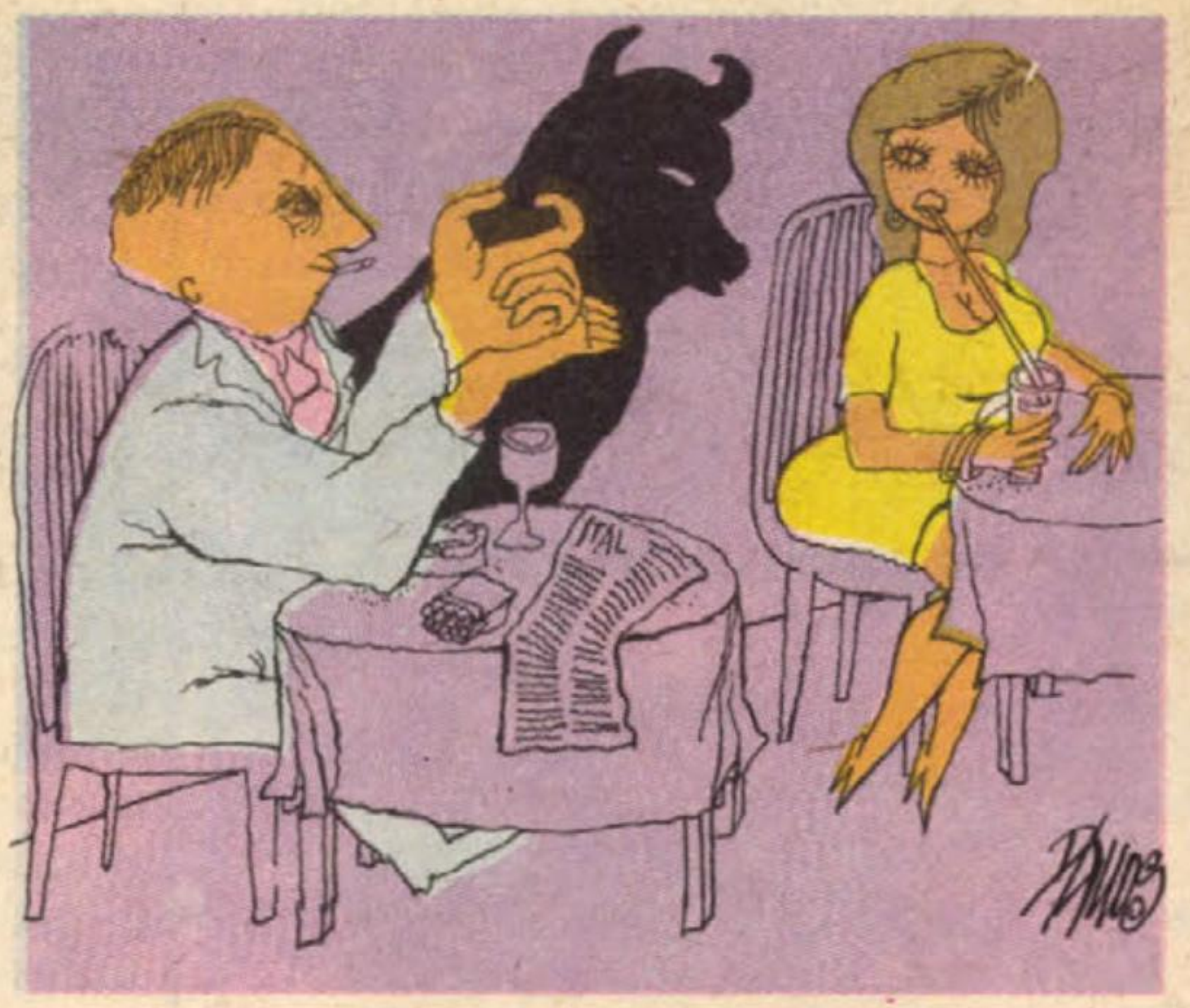

FECSEGŐ TERMÉSZET

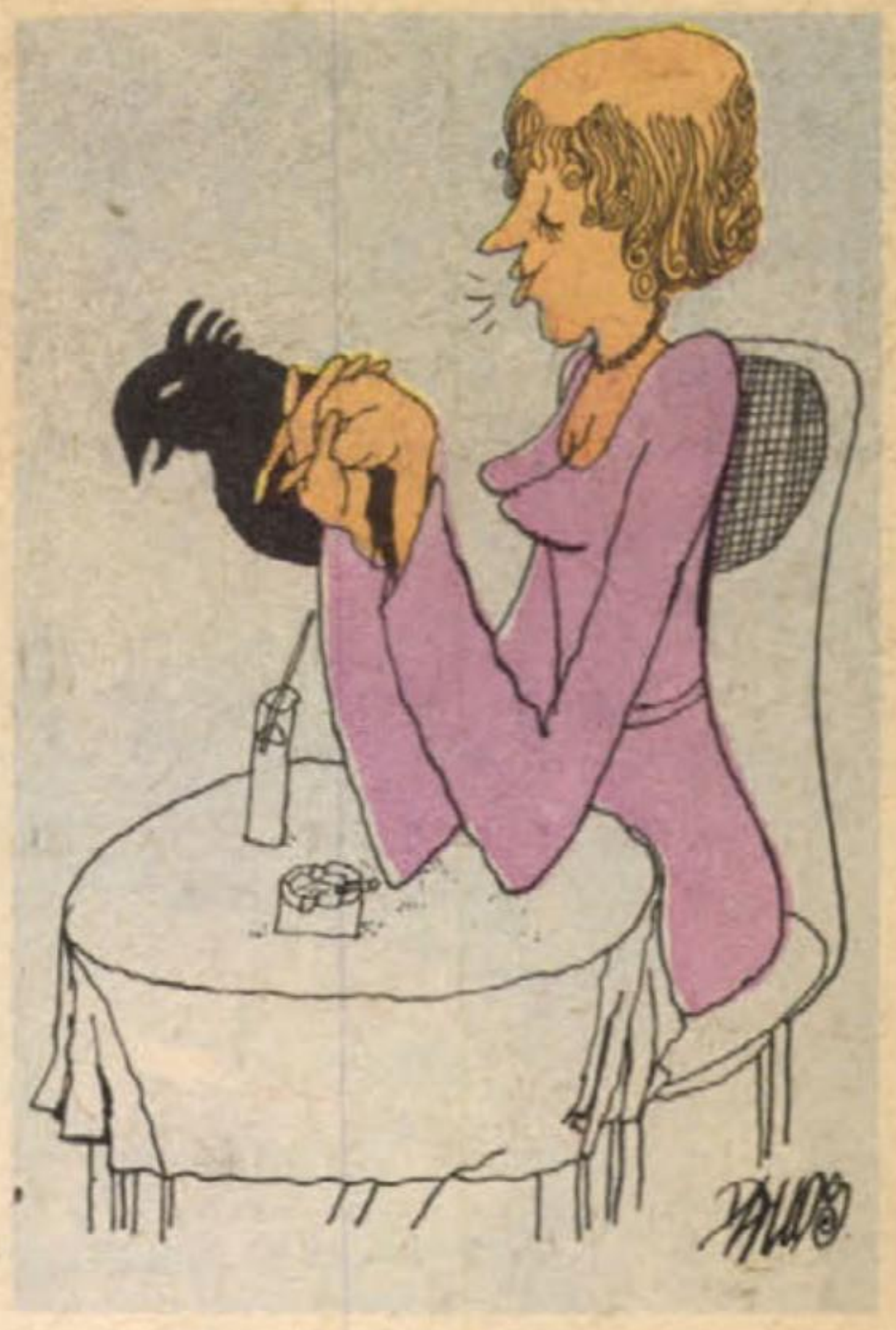

Hivatalos bejelentés

(Mindenekelőtt leszögezem, hogy az alábbi szöveget nem írtam, nem mondtam el és nem közöltem a nyilvánossággal. A végén majd megmagyarázom, miért fontos ez. Most térjünk a lényegre.)

Elv-tag-kar-szak-sors-honfi-embertársaim!

Ünnepélyesen bejelentem, hogy f. hó 1-én megalakítottam a Hozzá Nem Szólók Országos Világszövetségét.

A szövetség tagjai lehetnek mindazok, akik még sohasem ragadtak tollat, kértek fórumot, fogtak mikrofont vagy kamerát véleményük közlése céljából.

Tehát:

— azon dohányzó honpolgárok, akik nem írtak levelet sehová, miközben a nemdohányzók a cigaretta egyetemes betiltását, a szivarozók azonnali főbelövését és a pipázók helyszíni felkoncolását követelték a lapokban;

— azon kutyabarátok, akik kedvenceikhez méltóan, némán, legfeljebb halk morgással vették tudomásul, hogy ők, valamint kutyáik lassan már csak a legelhagyatottabb tárnák mélyén andaloghatnak, miközben mások még azt is megírták a lapoknak, elmondták a rádiónak és a tévének, hogy csúnyán nézett rájuk egy pincsi;

— azon lányok, anyák és lányanyák, akik egyáltalán nem szóltak hozzá a népesedési vitákhoz, sem ellene, sem mellette, sem ide is oda is, miközben özvegy Kindermörder Augusztusné már hat helyre megírta véleményét;

— azon fiatalok, akik még az ifjúsági lapoknak sem írták meg, szeretnek-e az utcán csókolózni, és ha igen, miért nem állnak be legalább egy kapu alá, miközben a százéves Tisztaférfiúság bácsi és a százegy éves Állítsákvisszaanyilvánosházakat néni már rég megmondta a magáét;

— azon rádióhallgatók és tévénézők, akik egyszerűen elzárták a készüléket Bájcsalogány Cicka énekszáma előtt, miközben a szomszéd már a nyolcvanadik levelezőlapot címezte különböző aláírásokkal, de azonos szöveggel, hogy aszongya: „Több Cickát a dolgozóknak";

— azon vilamoskedvelők, akik nem írtak be sehová, csak éppen közlekedni szeretnének a Rákóczi úton, és nem hiszik el, hogy a metró meg az autóbusz elég lesz;

— azon vásárlók, akik sem a panaszkönyvbe, sem az újságokba, sem a rádióba, sem a tévében nem írták meg, hogy nem kaptak előrecsomagolt, tízdekás miegymást;

— azon nyugdíjasok, akik még nem kiáltották világgá, hogy a Népköztársaság útja és a Nagymező utca sarkánál rövid a zöld, csak éppen sosem érnek át idejében;

tehát azok, akik:

a) lustaságból,

b) félszegségből,

c) papírtakarékossági okokból,

d) mert azt gondolták, hogy úgyis hiába,

e) vagy egyéb indokkal

nem tartoznak a „közönségünk", „olvasóink", „hallgatóink", valamint a „kérdőíveinkre beérkezett", a „jelezték", a „kérték" táborába,

automatikusan tagjaivá válnak szövetségemnek.

A Szövetség célja: ezen bejelentés által elérni, hogy az illetékes fórumok ne tekintsék abszolút mérvadónak a hozzájuk beérkezett leveleket, legyenek tekintettel arra, hogy az emberek zöme nem szokott közvéleményt nyilvánítani, s aligha tekinthető reprezentatív felmérésnek, ha — teszem azt — a szerkesztőségbe beérkezett leveleket elemezzük.

Néma kézszorítással:

a Hozzá Nem Szólók Országos Világszövetsége

(Most már értik, miért szögeztem le az elején, hogy én ezt a bejelentést nem tettem? Hát persze! Tagja szeretnék maradni a saját szövetségemnek. De ha a Tisztelt Tagtársak úgy találják, hogy eljárásom nem felel meg a Szövetség alapelvének, kérem, ragadjanak tollat, mikrofont vagy képernyőt, és mondják el. Abban a percben már ki is léptem.)

Flórián Zsuzsa

FÉLTÉKENY KISLÁNY

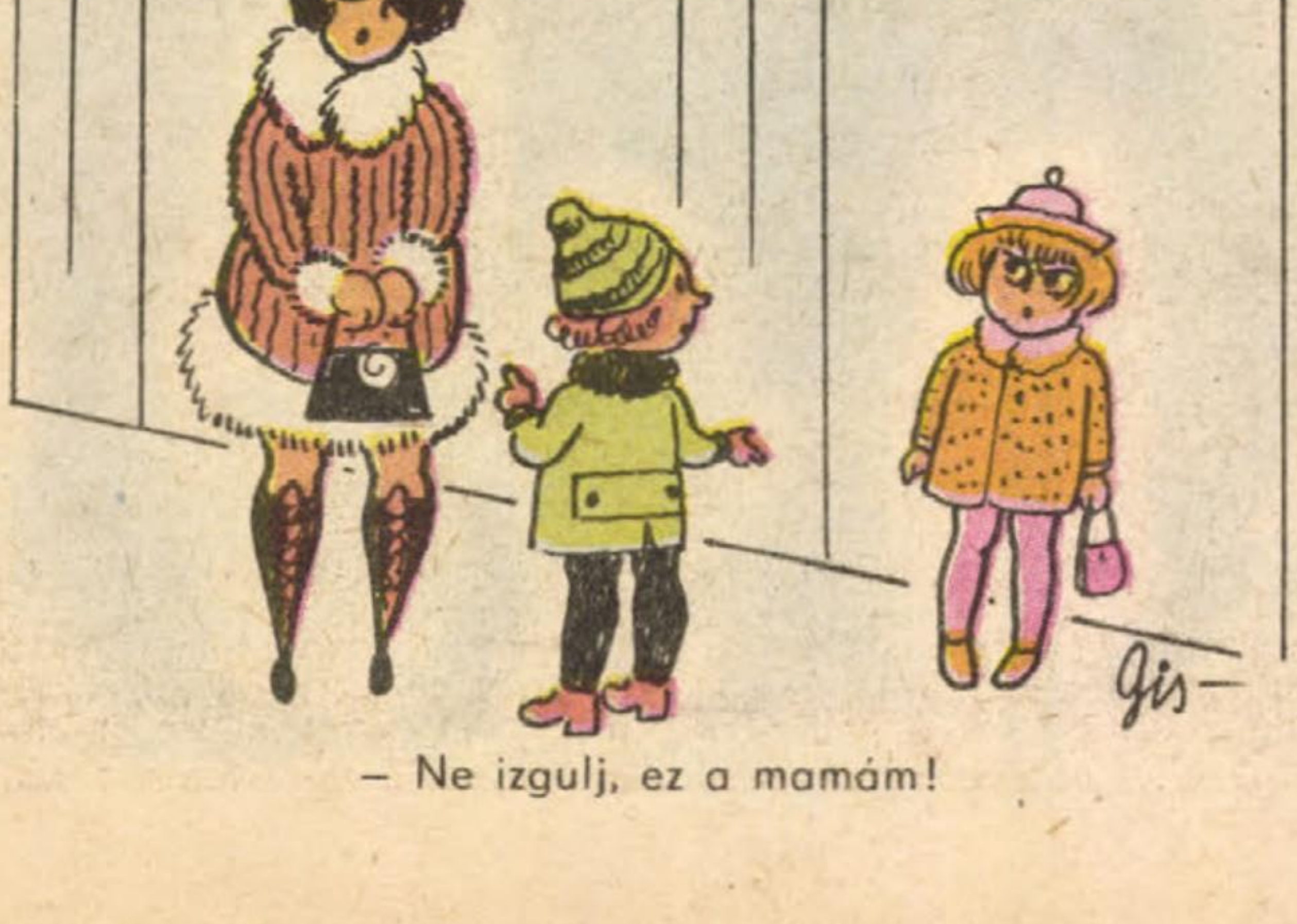

– Ne izgulj, ez a mamám!

TÚLBUZGÓ EDZŐ

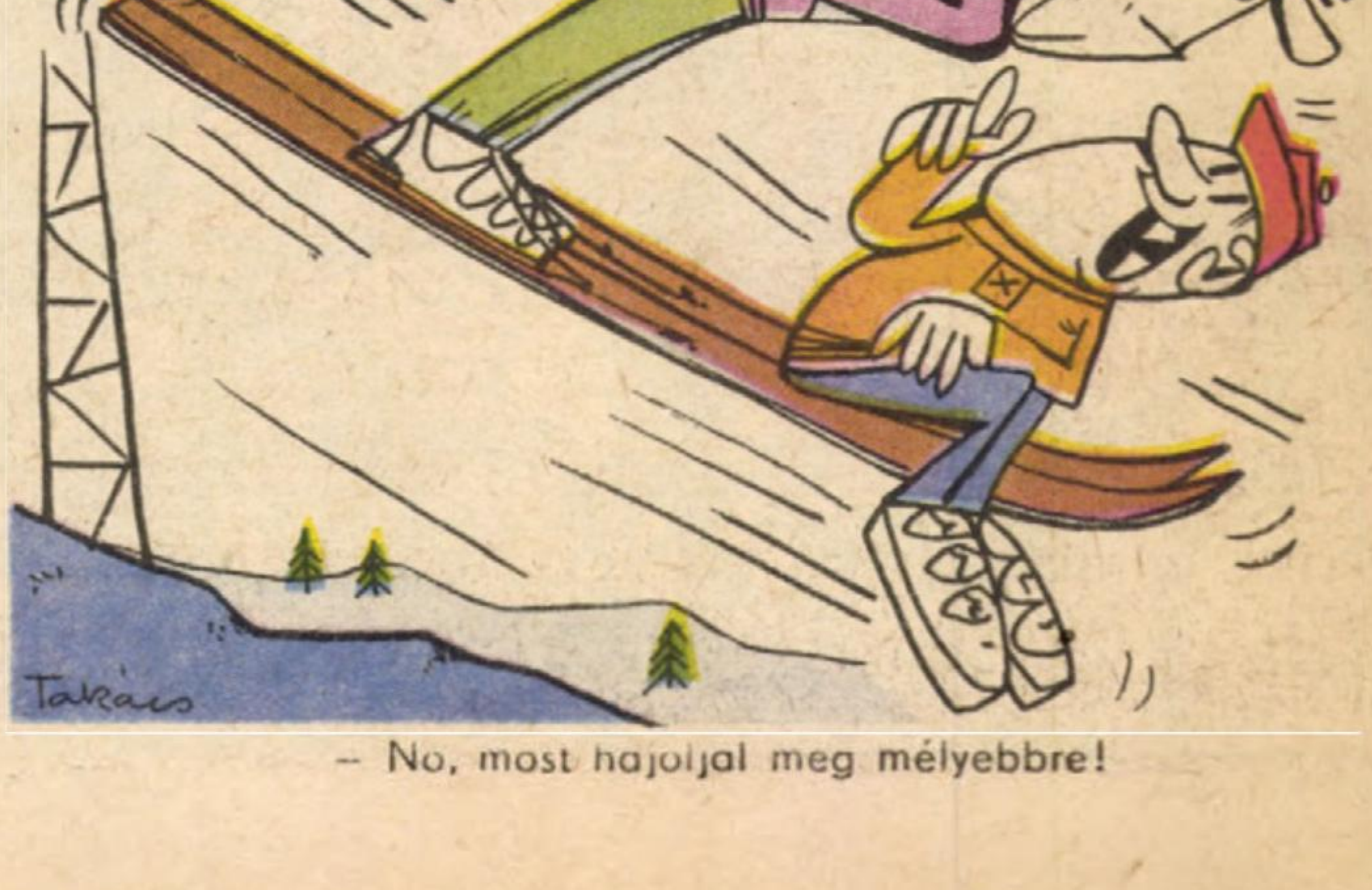

– No, most hajoljal meg mélyebbre!

7x1 sztori

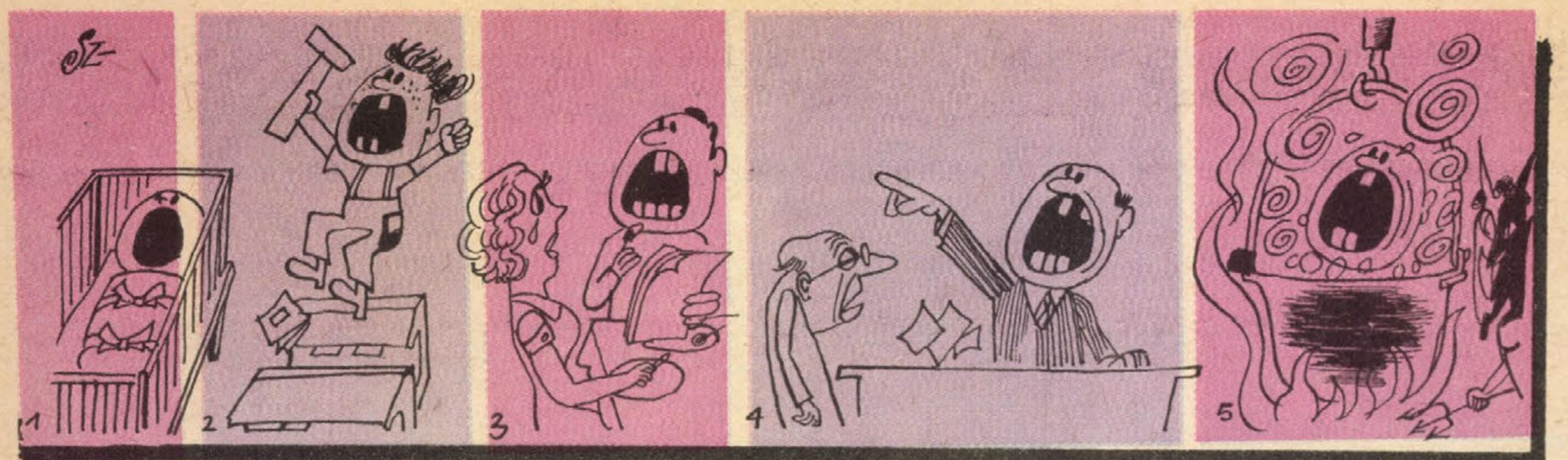

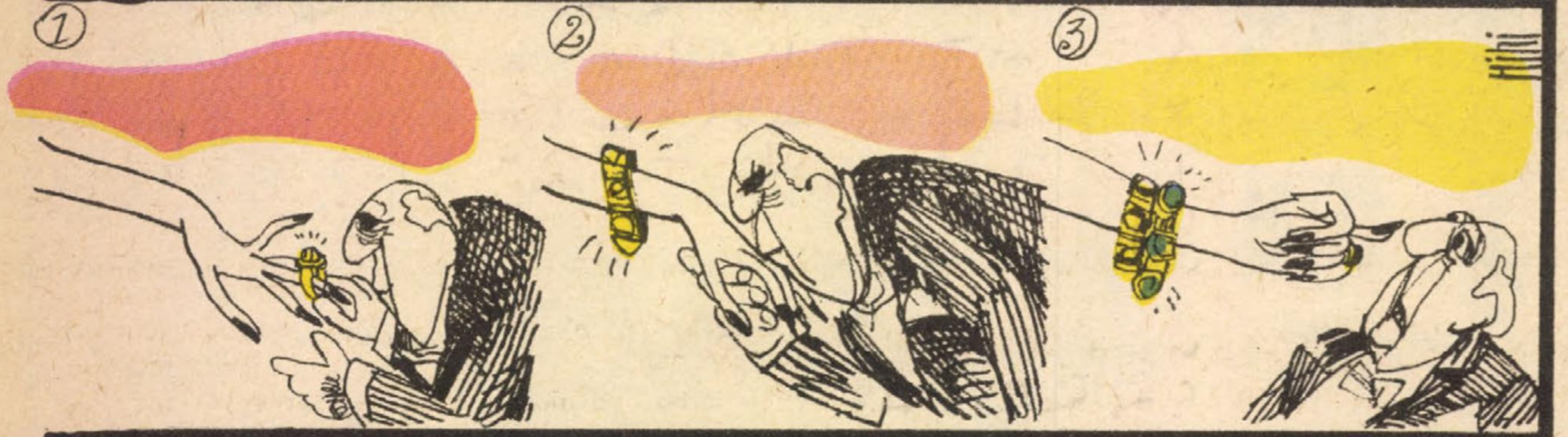

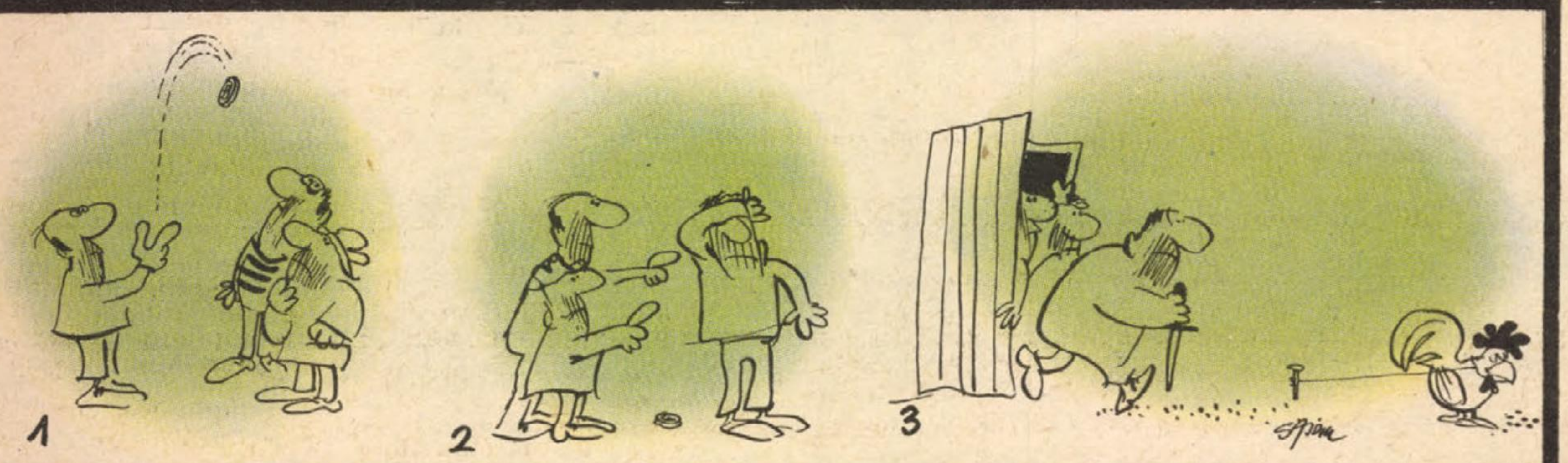

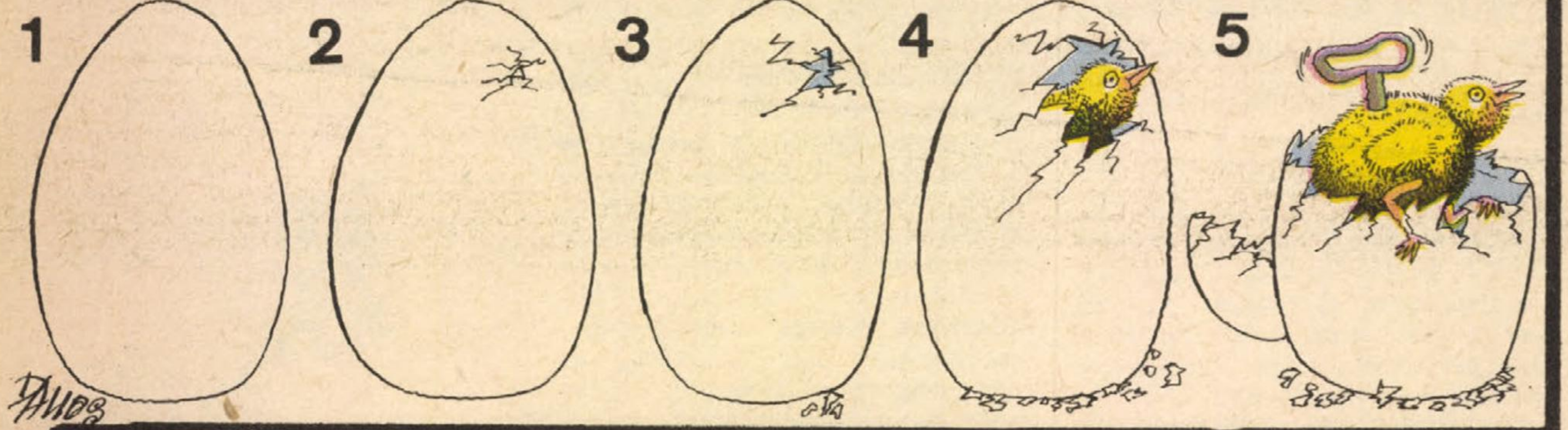
1
2
3
4
5
Dallos

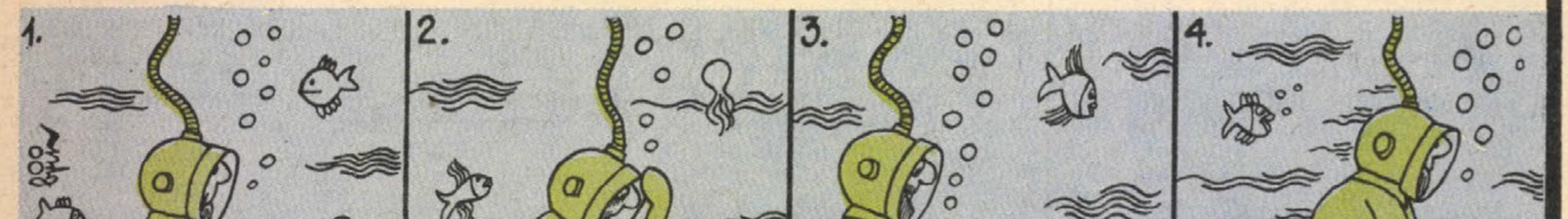

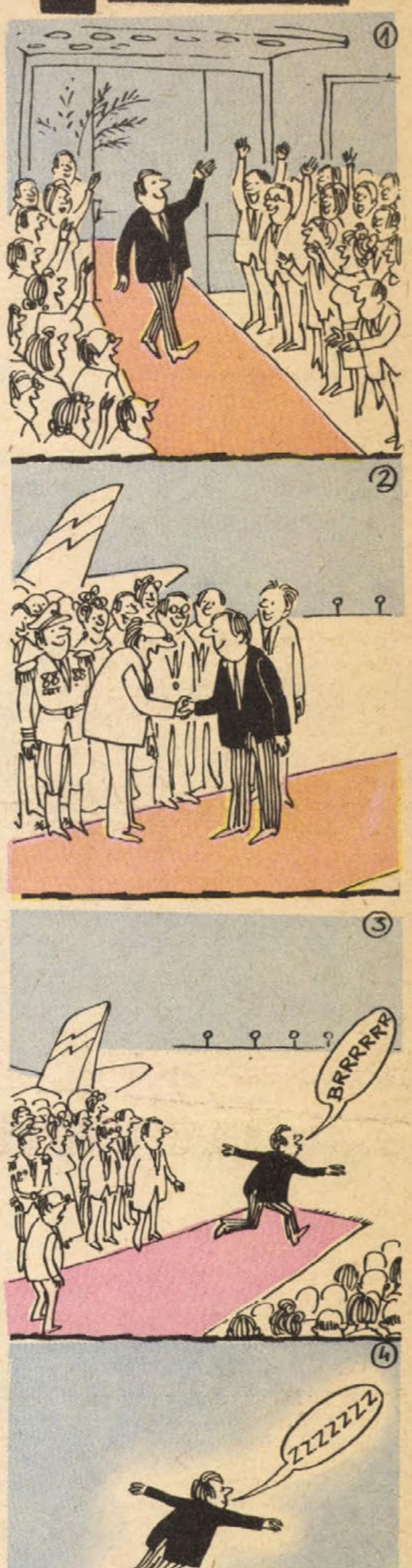
①
②
③
BRRRRRR
④
ZZZZZZZ
BGy

SZŰR-SZABÓ
HEGEDŰS
SAJDIK
DALLOS
BALÁZS-PIRI
BRENNER
VÁRNAI

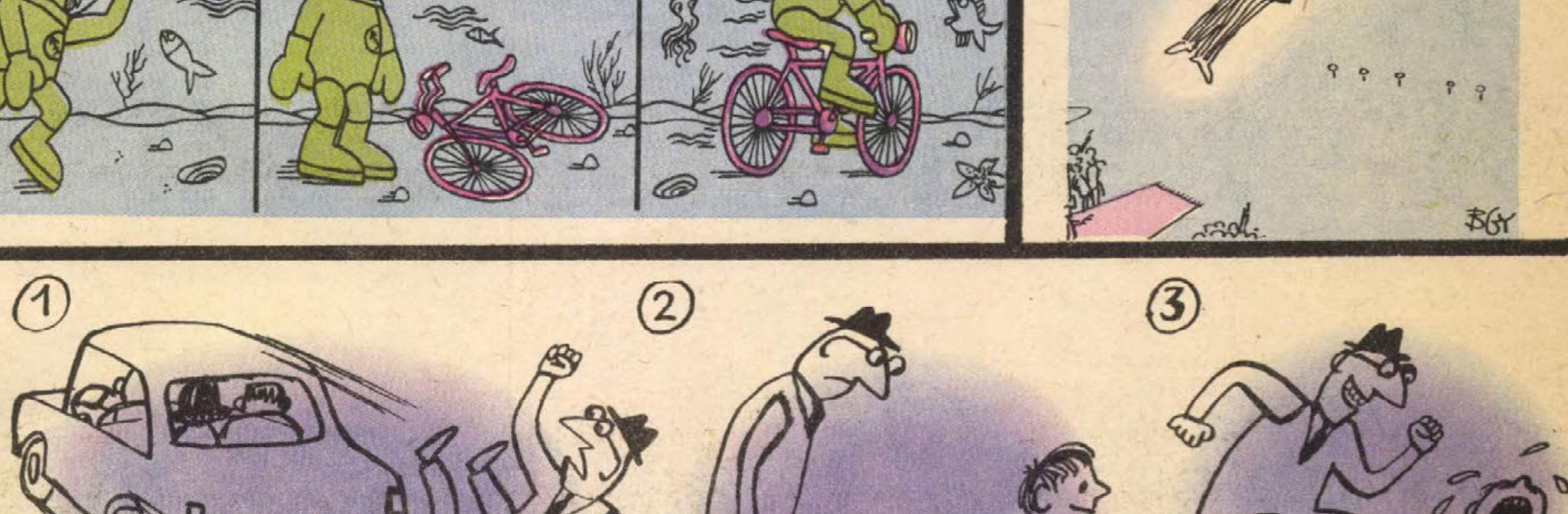

IMPORT HUMOR

JÁTÉKOS IFJÚSÁG

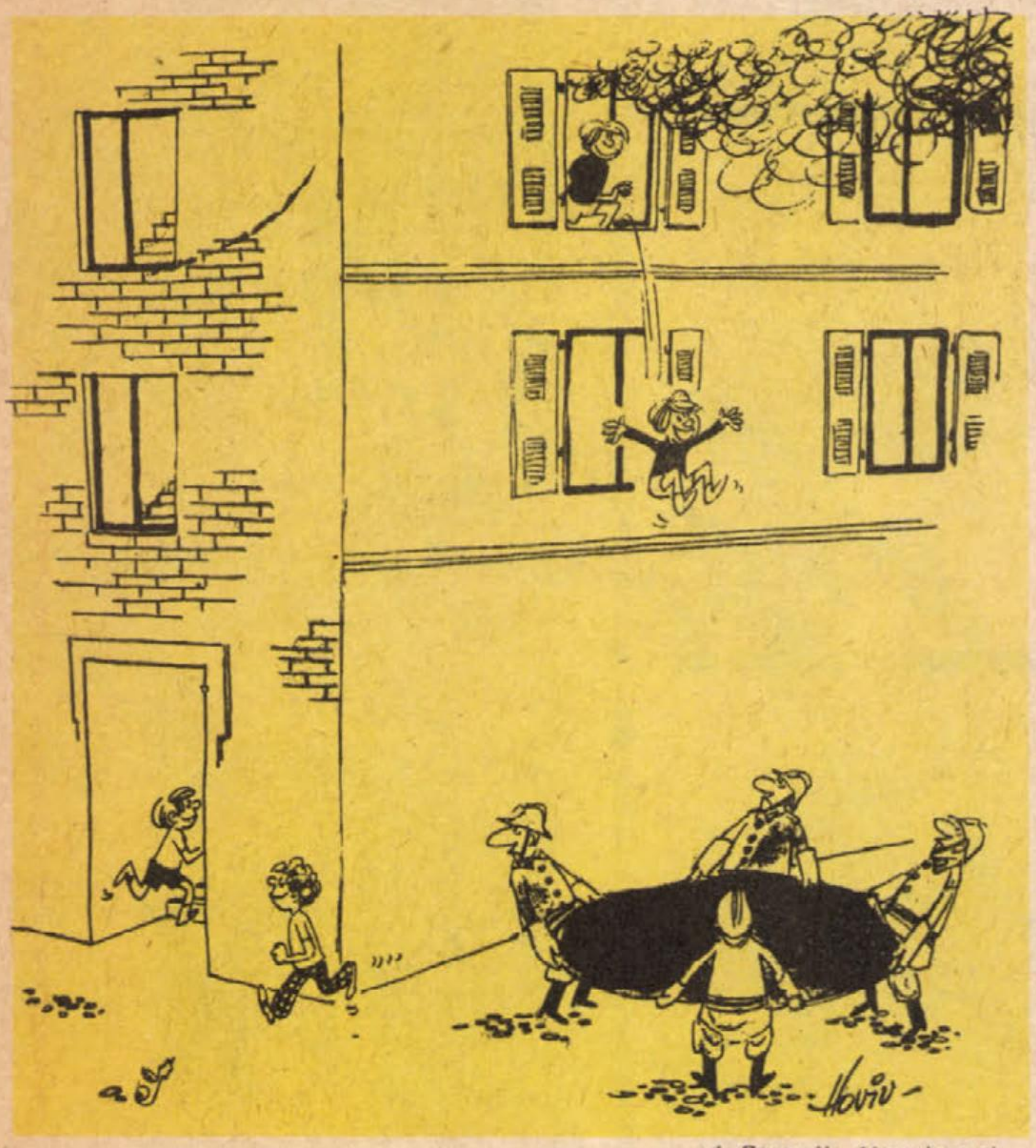

(„Stern”, Hamburg)

ERŐSZAKOS ELŐADÓ

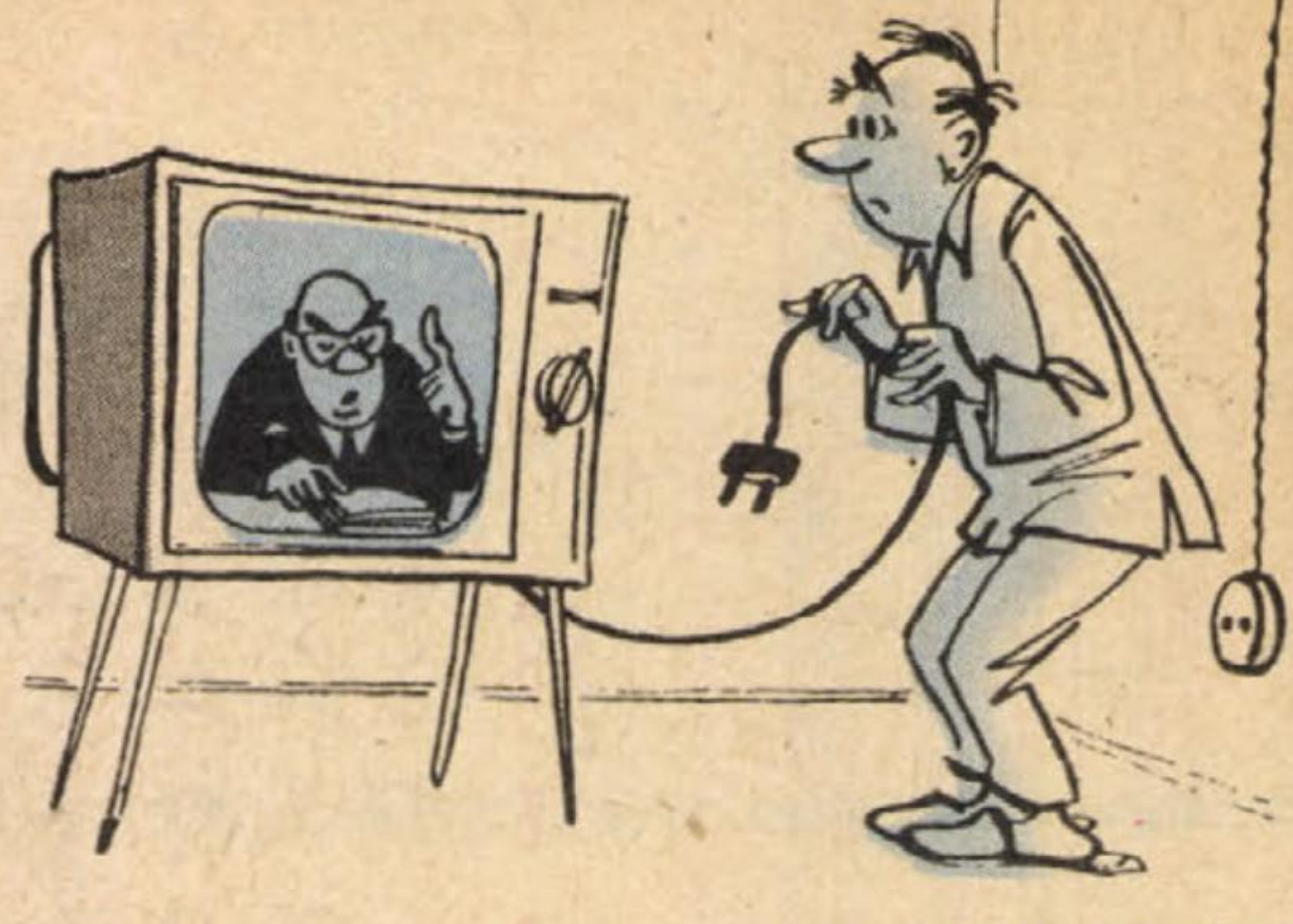

(„Krokodil”, Moszkva)

KELLEMETLEN SZOMSZÉD

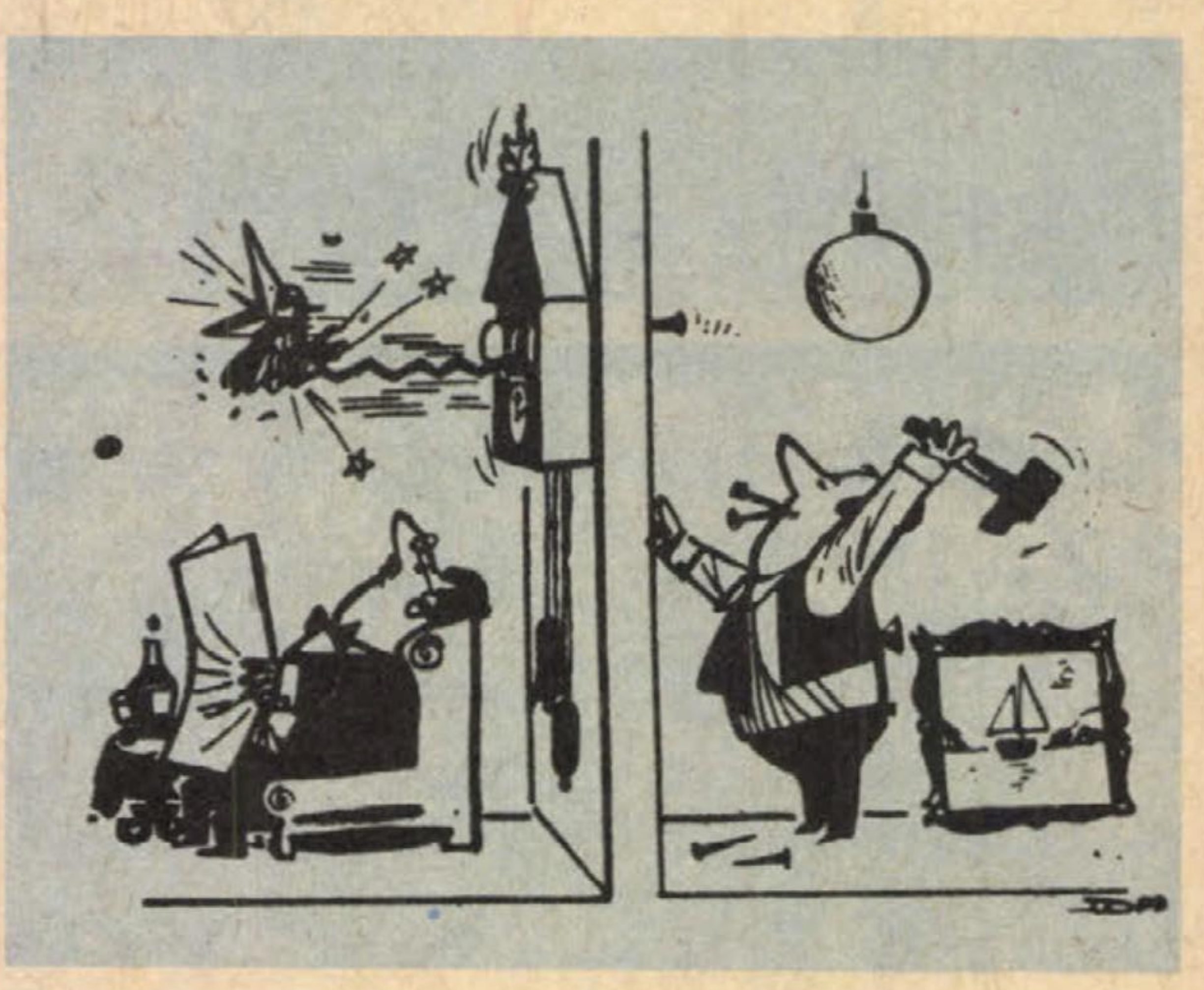

(„Paris Match”)

SZERTORNA

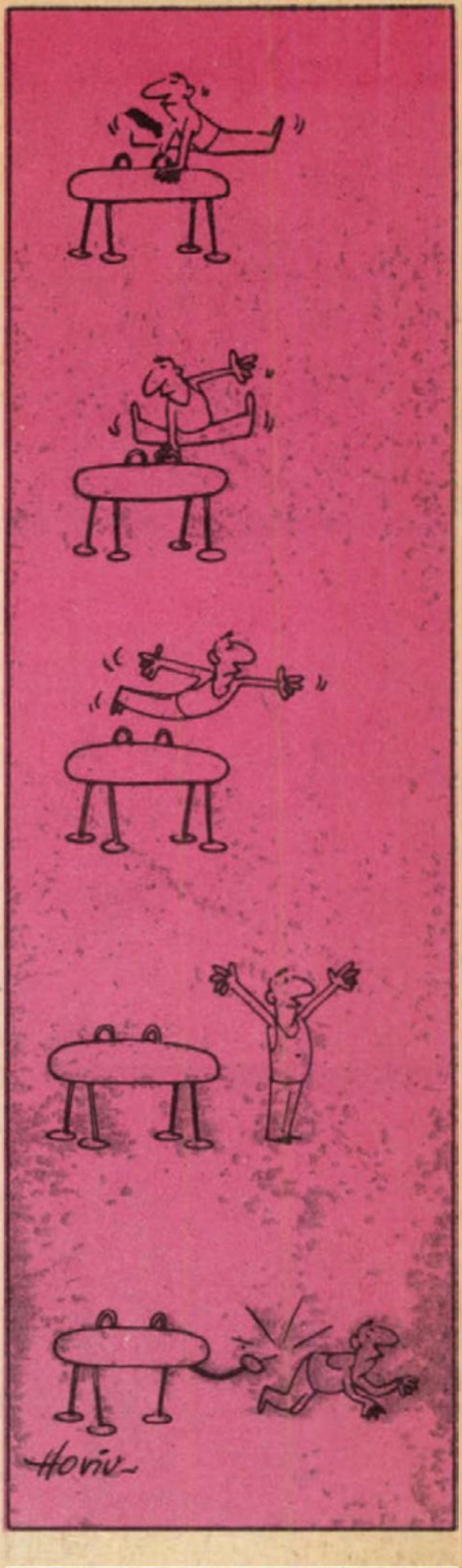

(„Pourquoi Pas”, Brüssel)

MEGTISZTELŐ LÁTOGATÁSOK

Amikor a Ködfényesítő Vállalat megyei székházát felavatták, a televízió is bemutatta a valóban impozáns, korszerű, a ködfényesítés gyakorlati teendőire és annak megyei irányítására nagyon alkalmas, megfelelő technológiai berendezésekkel felszerelt intézményt. Az igazgató és munkatársai joggal hitték, hogy most már valóban jó körülmények között dolgozhatnak, hiszen hosszú esztendőkön keresztül szinte lehetetlenné tette munkájukat a nem megfelelő elhelyezés, és most már tényleg a ködfényesítésnek és a ködfényesítő munka megyei irányításának szentelhetik minden percüket.

El is kezdték a munkát, s az ment zavartalanul, majdnem egy napig. Akkor telefonértesítést kaptak illetékes helyről, amely egyben felügyeleti hatóságukat is jelentette, hogy másnap reggel érkezik Burnyákországból egy népes delegáció, amelynek ugyan semmi köze nincs a ködfényesítéshez, de mint a város legfrissebb intézményét, ezt a székházat akarják nekik megmutatni. A delegáció másnap meg is érkezett, kellő tisztelettel megnézett mindent. A tolmácsok fordítottak, kiürült néhány konyakospalack, s a gazdasági igazgató meghökkenten konstatálta, hogy az évi reprezentációs keretüknek egynegyede már elfogyott.

Amikor a vendégek eltávoztak, a ködfényesítők újra munkához kezdtek. Ekkor két napig nem zavarta őket senki, s csak a harmadik nap reggelén jelent meg két szomszéd megye hasonló vállalatának a vezérkara, hogy megismerkedjen az új székházzal. Egy teljes napot töltöttek itt, azalatt a ködfényesítők csak házigazdák voltak, mást nem csináltak.

A látogatásnak híre futott, hiszen a sajtóban megjelent róla egy kommüniké, és sokfelé tudomást szereztek arról, hogy ezt az új intézményt látogatni is lehet.

Attól kezdve, nincs olyan nap, hogy valamilyen rangos, vagy kevésbé rangos hazai, vagy külföldi delegáció ne tisztelné meg látogatásával a Ködfényesítő Vállalat új székházát. Eljöttek a nemzetközi felhő gomolyító szimpozion résztvevői, az összes országos főhatóságok, természetesen külön-külön, hogy egymást ne zavarják a látogatásban, megtisztelték a székházat az úttörők, a temetkezési vállalat és a gyógynövény-gyűjtők. Az intézmény rákerült az országos és a megyei látványosságok listájára, és az igazgató, valamint munkatársai, már réges-régen nem ködfényesítéssel és a megyei ködfényesítő munka irányításával foglalkoznak, hanem vendégfogadással, kalauzolással, a gazdasági vezető pedig másodállásokat szervez, hogy legyen miből fedezni a reprezentációt, mert a látogatók közül senki sem szereti a herbateát, pedig már arra sem futja régóta a reprezentációs keretből.

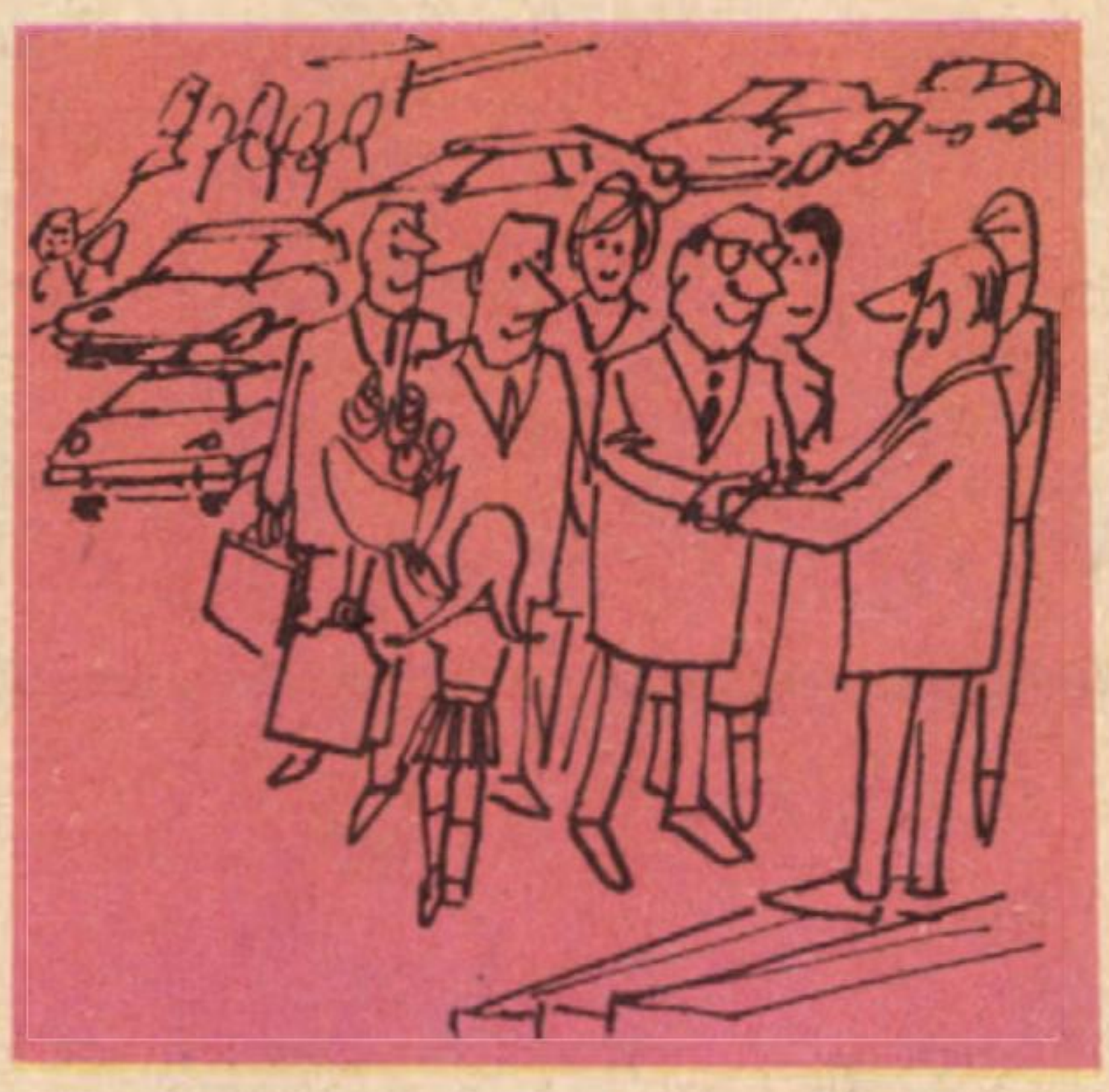

Az igazgató, és a munkatársak, végső elkeseredésükben, meg, hogy valamikor ködfényesítéssel is foglalkozhassanak, felkeresték az illetékes főhatóságot, s azt kérték, helyezzék őket vissza valami rozzant, öreg épületbe, aminek még messze környékéről is elterelik az idekíváncsiskodókat, hogy ott dolgozhassanak hivatásuk szerint. Az új épületet pedig mint idegenforgalmi attrakciót, csak nézegessék a vendégek, esetleg adják át kezelésre valamilyen idegenforgalmi szervnek.

A főhatóságnál azt válaszolták, tartsanak ki türelemmel, mert nemsokára elkészül a Fából Vaskarikát Gyártó Vállalat tervező intézetének új székháza, amely sokkal modernebb lesz, mint a ködfényesítőké, s akkor majd a vendégek oda járnak megtisztelő látogatásra. Ők pedig dolgozhatnak nyugodtan.

Hát most ezt várják.

Benedek Miklós

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

FÚJHAT A SZÉL
...HA
fabulon
A BŐRE ŐRE!

KEZDŐ

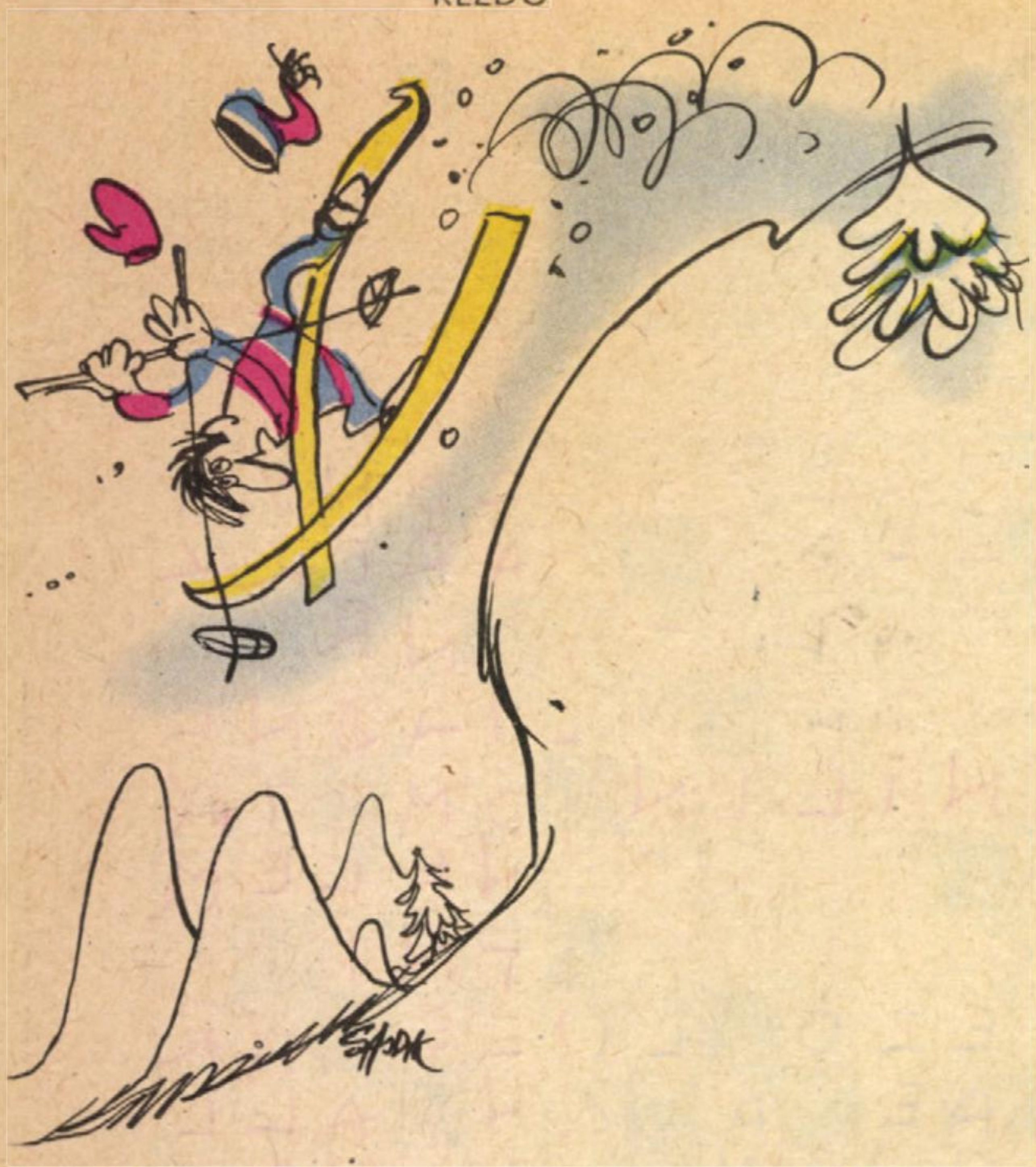

– Várjunk csak! Erről olvastam valamit a szakkönyv tizenhatodik oldalán...

ELUTASÍTÁS

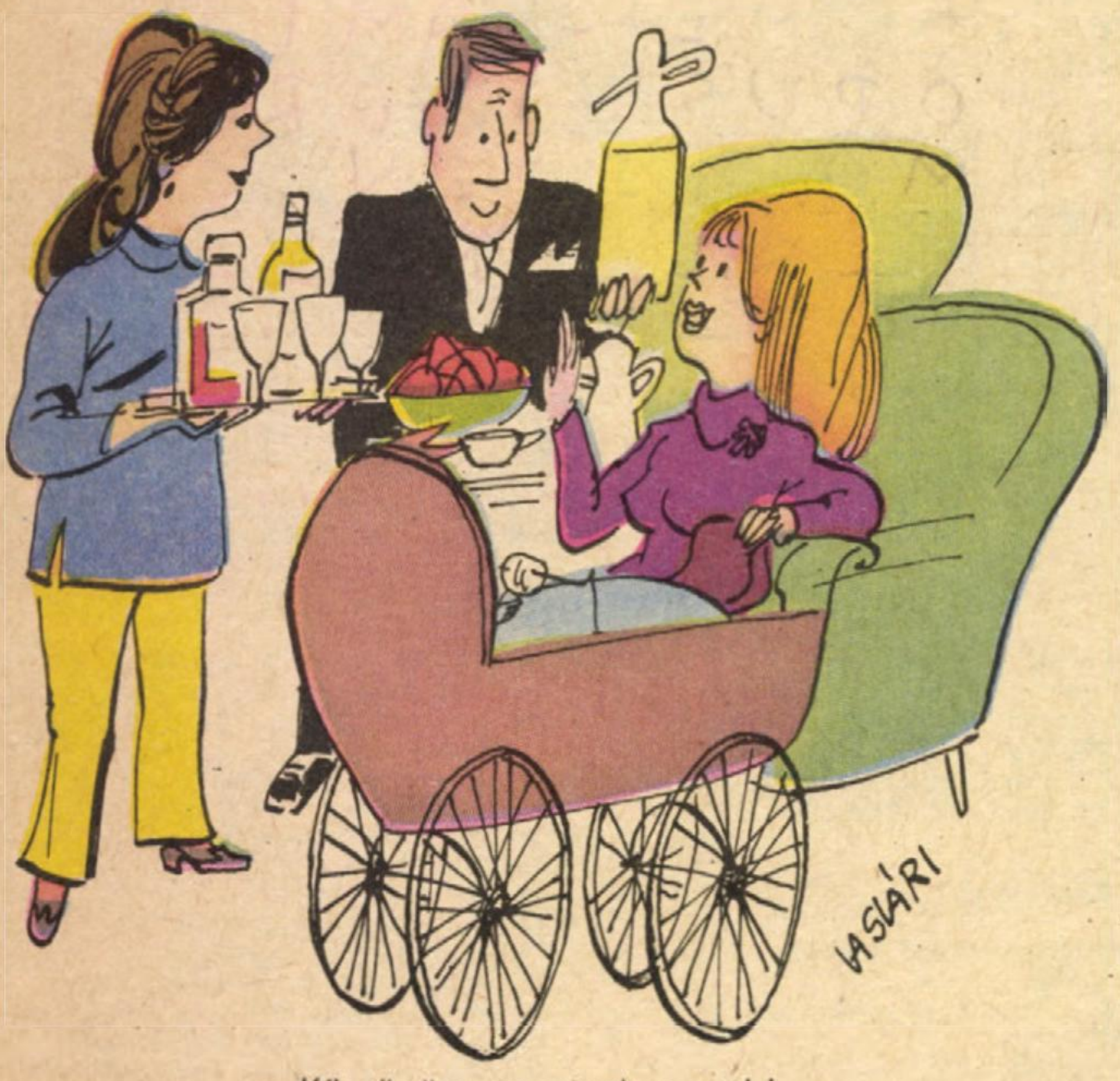

– Köszönöm, kocsival vagyok!

FELHŐPILÓTA

Az International Herald Tribune munkatársa meglátogatta Charles W. Millert, Charles W. Miller pilótaigazolványa 1918-ból való, de még ma, hetvenkét éves fejjel is naponta oktatja a floridai Lakeland repülő embereit.

— Nyolc dollárt számítok egy óráért, ami semmiség — mondja. — Pénzem nincs, de legalább egészséges vagyok. Ha egy tenyérnyi felhőt látok az égen, már fel sem szállok. Sosem törekedtem arra, hogy én legyek a legjobb pilóta. Nekem éppen elég, ha én lehetek a legidősebb pilóta.

Indulnia kellett volna az elnökválasztáson.

IZGALMAS OLVASMÁNY

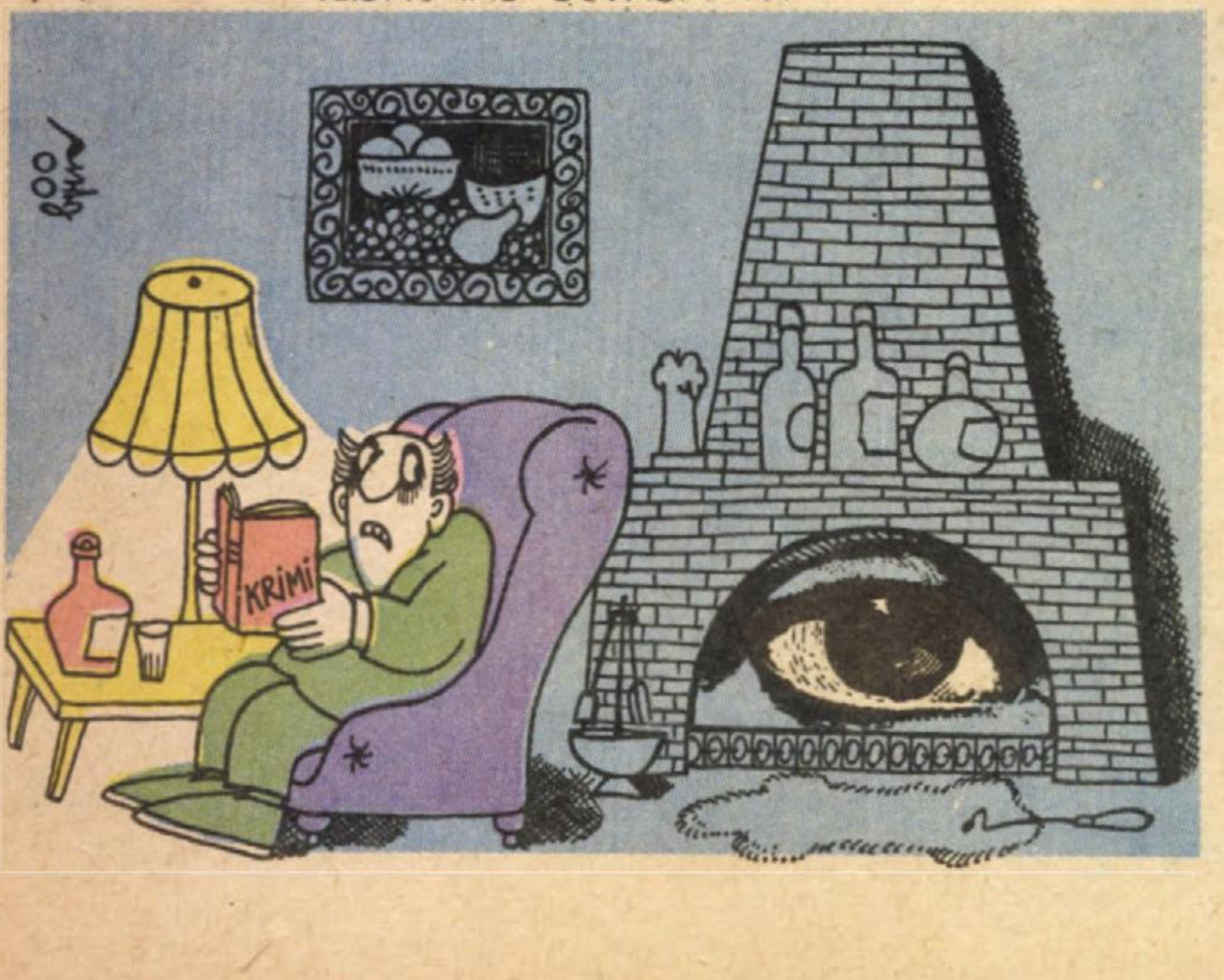

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szivesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

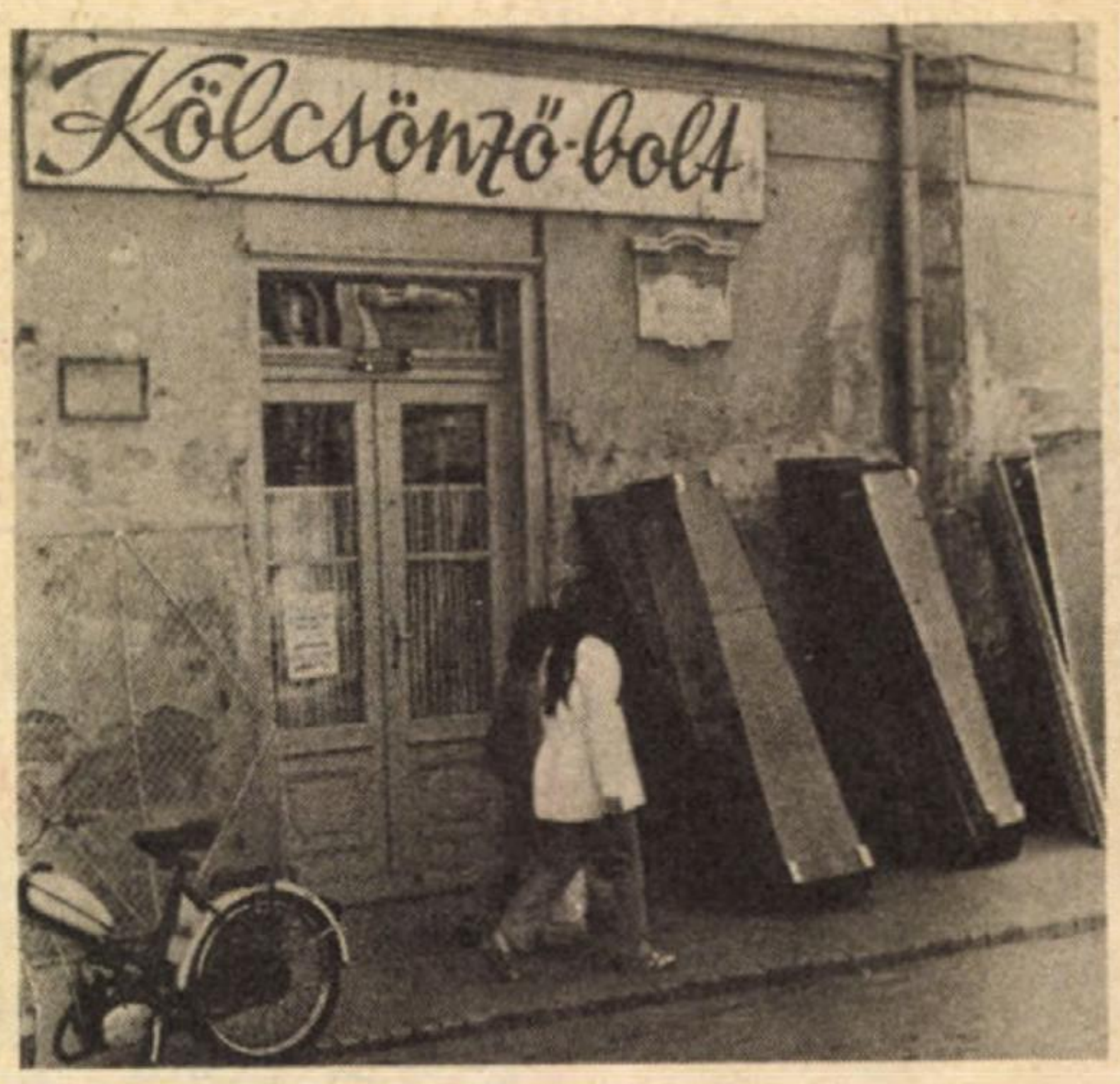

Kölcsönbe is? Rémes!

(Egerben fotózta Gábor Lajos, budapesti olvasónk)

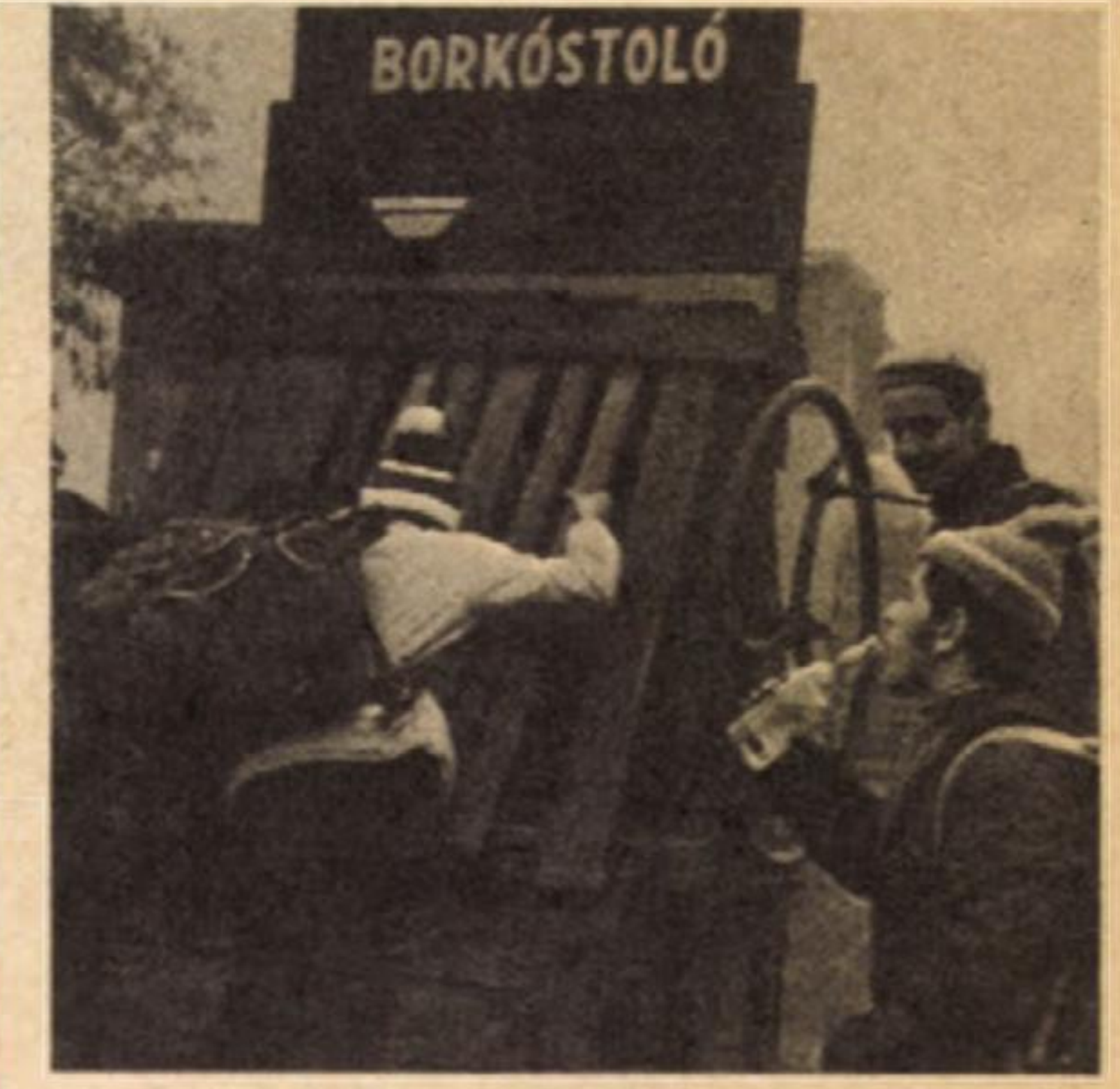

Csoda Putnokon!

(Somogyi József nyíregyházi olvasónk felvétele)

KÖZSÉGI KKLTÚROTTTHON
PENYIGE

Tessék, ilyen új bélyegzőt készített a penyigei községi kultúrotthon számára a Fővárosi Nyomdaipari Vállalat Bélyegzőkészítő Üzeme.

(Beküldte Csáthy Miklós, a kultúrotthon igazgatója)

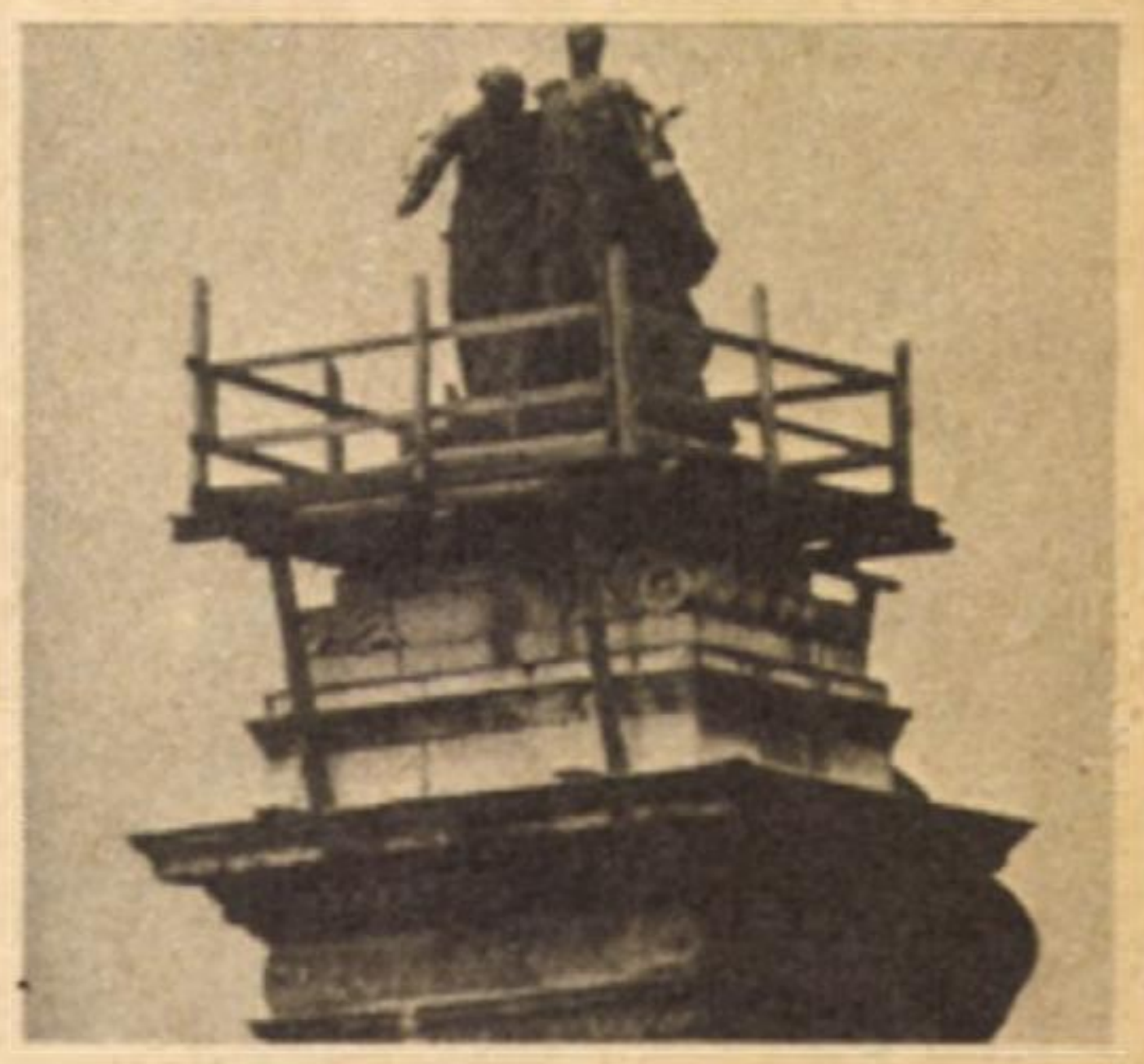

Van, ahol betartják a munkavédelmi utasításokat. A magasban védőkorlát kötelező!

(Purinszky Miklós felvétele)

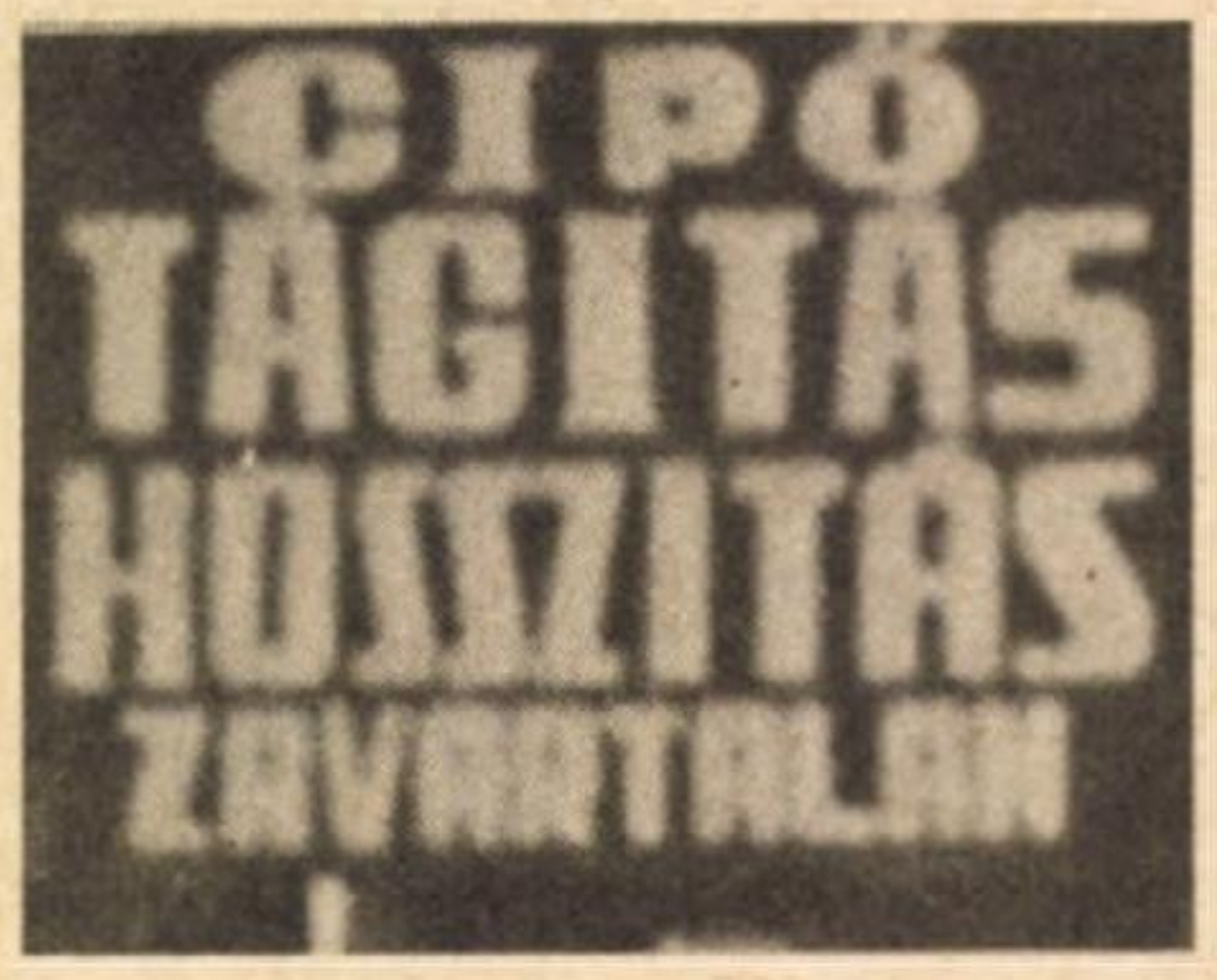

Ez így helyes. Hiszen se hosszítani, se tágítani nem lehet úgy istenigazából, ha folyton zavarják az embert!

(A Váci úton fotózta dr. Pesti Lászlóné)

DANI

Az életben mindenki eljut valahova, valameddig, egy fordulatig, ahol megváltozik az élete és minden, ami ezzel együtt jár. A diák eljut az érettségiig, a medikus a diplomáig, a gyengébb idegzetű ember a házasságig, vagy még tovább: a válásig.

Derék nyugdíjas barátom is, akit élettársa egy esztendeje magára hagyott, eljutott a magányosságig. Ez is fordulópont: az elviselhetetlen magányosság! Egy évig viselte, bírta, cipelte, tűrte a magányosság láthatatlan terhét, ám egy napon elhatározta — és ez is egy fordulópont —, hogy feloldandó kínzó magányát, szerez egy kutyát. A kiszemelt derék és kedves jószágot Daninak hívták. Pedigréjét illetően fekete és barna pettyekkel ékített dán dog volt. Dani érzelmileg valósággal kizsákmányolta barátomat.

— Ha látnád a szemét! — mondta elragadtatással. — A hűség ragyog benne! Egy ilyen kutyáról elhiszem, hogy bánatában kimúlik a gazdája sírján. Ha felágaskodik és vállamra rakja két mellső lábát, magasabb, mint én! És milyen tiszta! Séta után egyszerűen nem lehet rávenni, hogy belépjen a lakásba, míg le nem mosom sáros talpát, nekem pedig direkt jólesik ez a kis torna. Havi 150 forintot adok a házfelügyelőnének, mert megfőzi részére a napi 3 kiló húst. Azt szereti legjobban az én Danim: a puhára főtt marhahúst. S ha látnád, amikor hazajövök! Az édes gyerekem nem várhatna nagyobb szeretettel. Valósággal reszket, toporzékol örömében.

Úgy beszélt Daniról, mint egy lírai költő, vagy mint egy elvakult szerelmes. Nem fogyott ki a meséből és az elragadtatásból, míg csak be nem állt a tél. Ez természetes, hiszen tudjuk, télen a szerelem is más, mint tavasszal vagy nyáron, hát még a kutyatartás!

Barátom, ahogy a tél közeledett, egyre soványabb, mondhatnám, fonnyadtabb lett. Dani kikészítette.

— Képzeld — sóhajtozott a barátom — naponta háromszor lefutni vele a harmadik emeletről és keresni egy fát, amelynek oldaláról még nem mosta le az eső vagy a hó az ott hagyott üzenetet, és fúj a szél, és szemembe csap a hó, és csak topogok, mint egy siheder, aki első randevújáért szenved. Közben ő vígan rohan fel és alá, és amikor végre felmegyünk, le kell mosnom azt a négy hatalmas és mocskos talpát. Már a derekam is fáj belé. Ha televíziózom, dühösen ront a gépnek, mert csak az embereket látja, de a szagukat nem érzi. Ettől dührohamot kap és a sok karcolástól már olyan képet mutat a képernyőm, mintha folyton zuhogna az eső. Ha kinyitom a rádiót, akkor a szag nélküli emberi hang zavarja és vonítani kezd, mint egy nyugdíjas tenorista, akinek régi kincséből, már csak bizonytalan falzettje maradt meg. A múltkor később jöttem haza a szokottnál, Dani szeretetteljes várakozásában rongyá tépte egy kis magyar-perzsámat és a papucsomat. A biztosító lemondta a lakásbiztosításomat, mert már minden fotelból kilóg a rugó és elrágta a szekrény egyik lábát. És ha hallanád, hogy toporzékol, mikor hazajövök! Kibírhatatlan. Egy ilyen hatalmas állattal kell együtt élnem. Rosszabb, mint egy társbérlő. Az csak veszekszik, de Dani vonít, ugat, szűköl, mar, tép, rombol. — Felsóhajtott: — Ó, bár vettem volna el inkább özvegy Krancsernét! Egy asszonytól mégiscsak el lehet válni...

Szinetár György

LEHETETLEN TÖRTÉNET

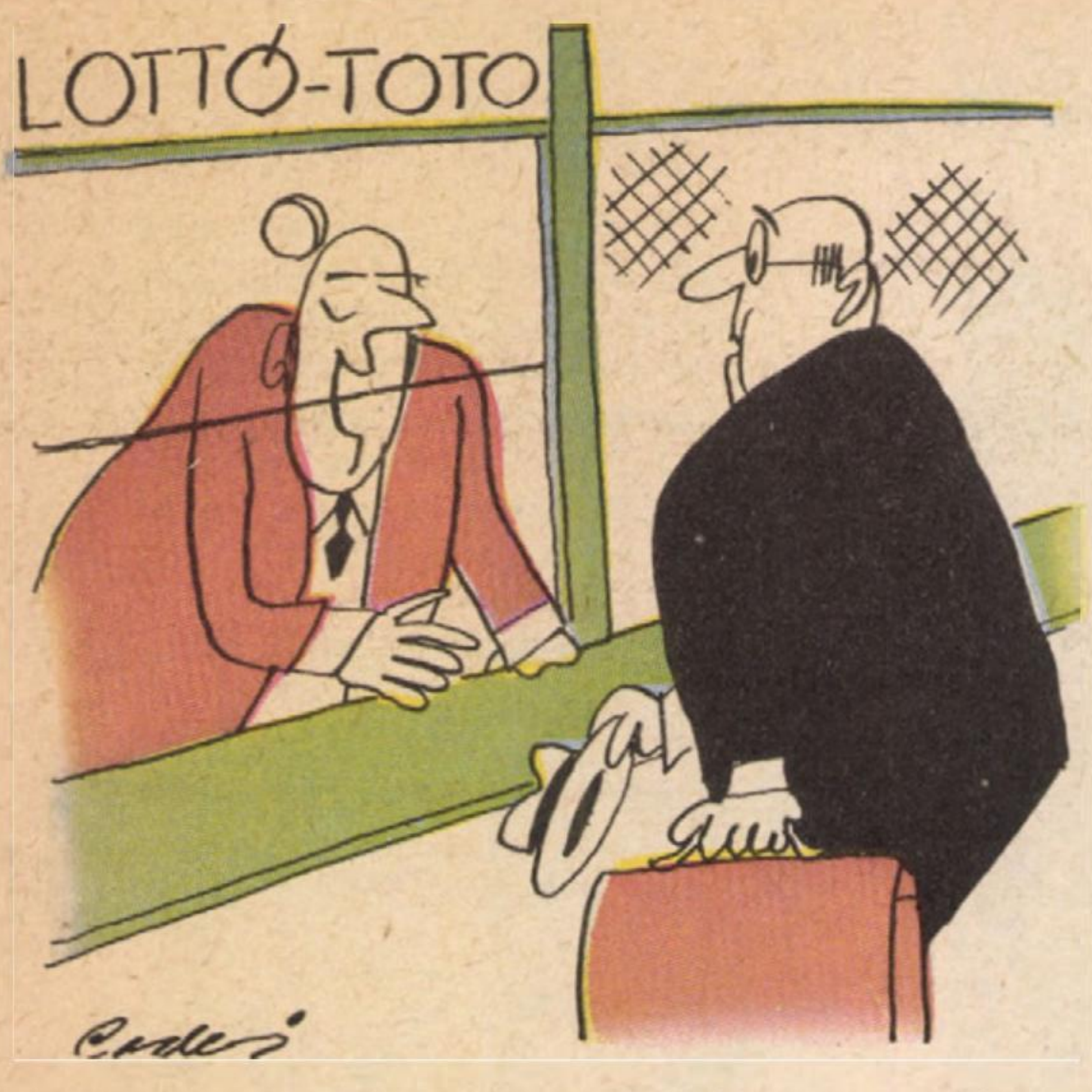

– Lottószelvény? Az nincs. Próbálja meg talán a jövő héten.

ÜZENET

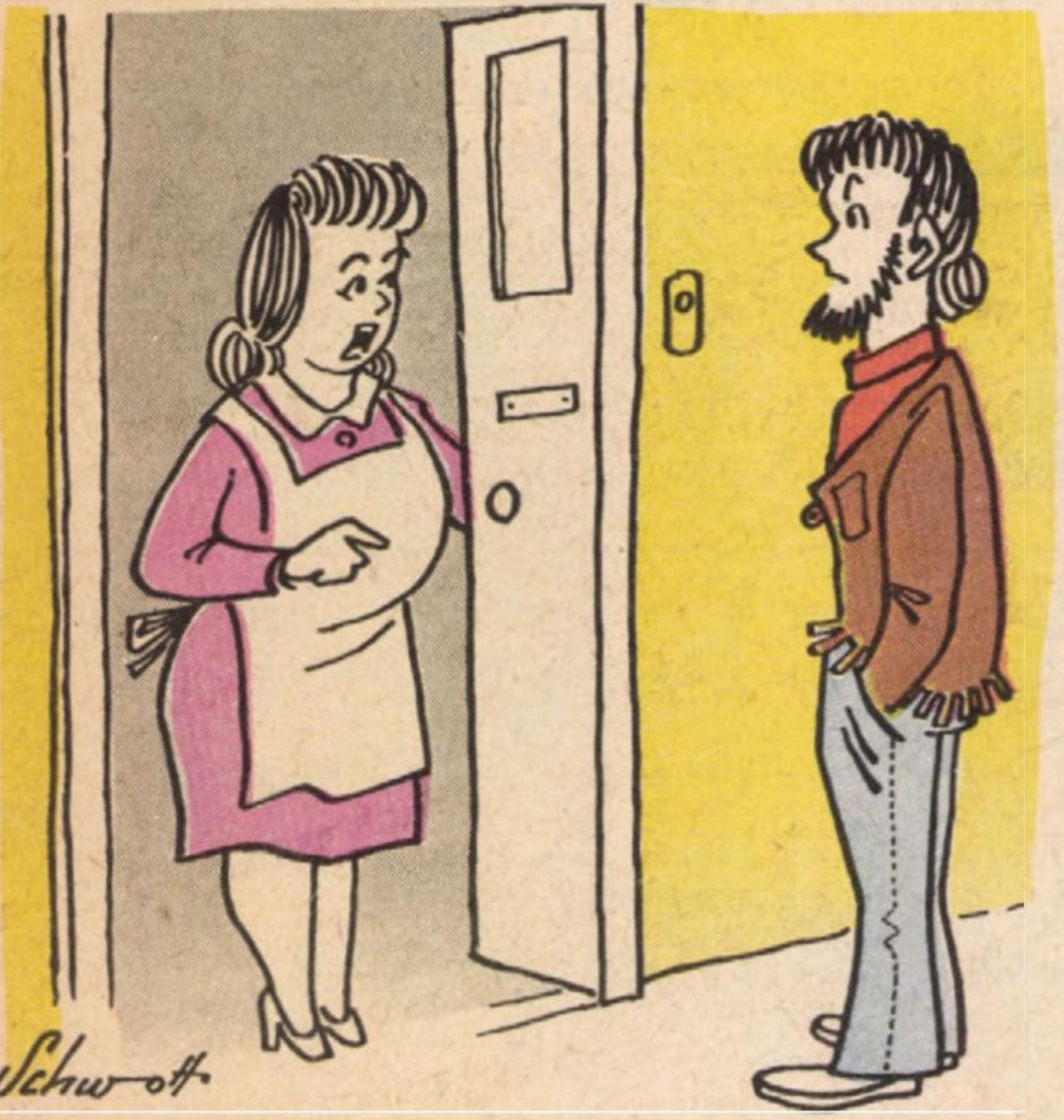

– A lányom nincs itthon. Ha maga a Karcsi, akkor menjen utána a Katihoz. Ha maga a Sanyi, hívja fel holnap telefonon. Ha maga a Peti, pukkadjon meg!

VÁLASZTÉK

Íme, a Sunday Express állandó viccpályázatának múlt heti győztese.

— Mondja kisasszony — fordul a repülőgép egyik utasa a stewardesshez —, szabad itt pipáznom?

— Természetesen, uram. Ha nem háborgatja a hölgyeket.

— Nem tudtam, hogy választék is van — derül fel az utas. — Tudja mit, akkor mégsem pipázom. Inkább a hölgyeket háborgatom.

ETETÉS

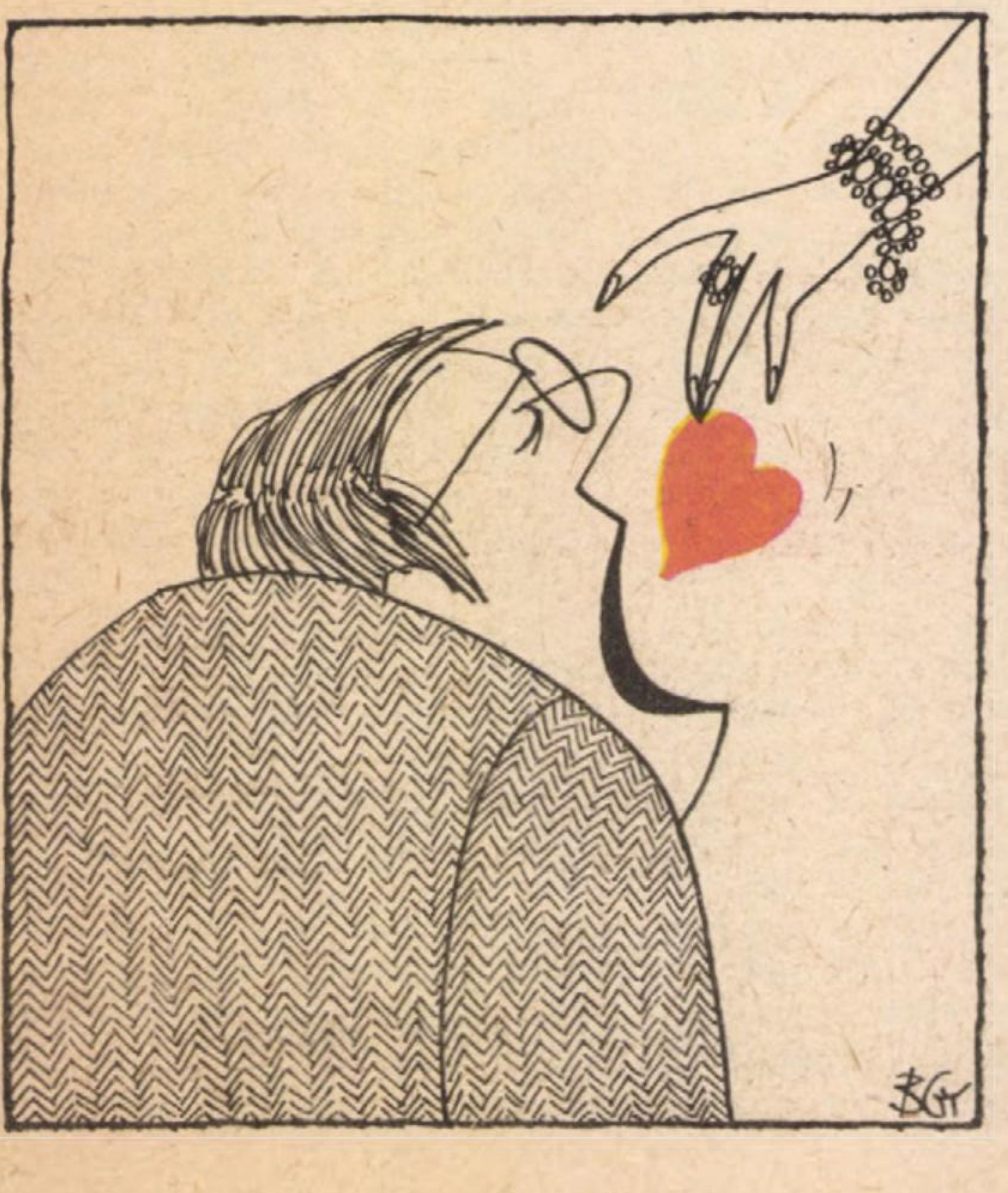

A NAGY TRÜKK

Miért szerelt fel tükröt a húsbolt vezetője? — erre a kérdésre ad választ a vízszintes 1. Megfejtésül csak ezt a sort kell beküldeni, *kizárólag levelezőlapon* (a borítékban küldött megfejtéseket nem vesszük figyelembe), legkésőbb január 8-ig erre a címre: Ludas Matyi. Budapest 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A	Z	É	R	T	H	O	G	Y	A	Z	A	S	S	Z	O	N	Y	O
P	A	S	A	R	É	T	■	A	R	A	B	■	T	A	R	O	K	K
A	M	■	P	I	T	T	I	P	A	L	O	T	A	■	N	R	■	N
G	B	■	A	T	■	O	V	O	D	A	■	A	R	I	A	D	N	E
Y	E	L	L	O	W	■	A	N	I	L	I	N	■	O	M	■	I	A
I	Z	■	L	N	■	A	N	■	T	Ö	R	T	E	N	E	L	E	M
L	I	D	O	■	■	B	O	L	I	V	I	A	■	T	N	I	■	É
K	■	E	■	T	E	R	V	E	Z	Ő	■	L	U	E	S	■	A	R
O	K	A	R	I	N	A	■	A	E	■	A	■	G	N	■	A	L	L
S	A	R	C	■	A	K	Á	R	N	O	K	■	A	G	E	N	C	E
									H	E	K	A	T	E	■	T	A	G
									A	T	U	G	O	R	N	I	■	E
									R	■	M	E	K	■	A	M	I	T
									O	P	U	S	■	A	■	O	R	N
									M	O	L	I	B	D	É	N	■	É
									■	K	A	L	I	U	M	■	Z	Z
									S	Ó	T	A	R	T	O	■	U	Z
									■	L	O	O	K	■	S	E	L	É
									■	I	R	S	A	■	Z	S	U	K

A nagy trükk

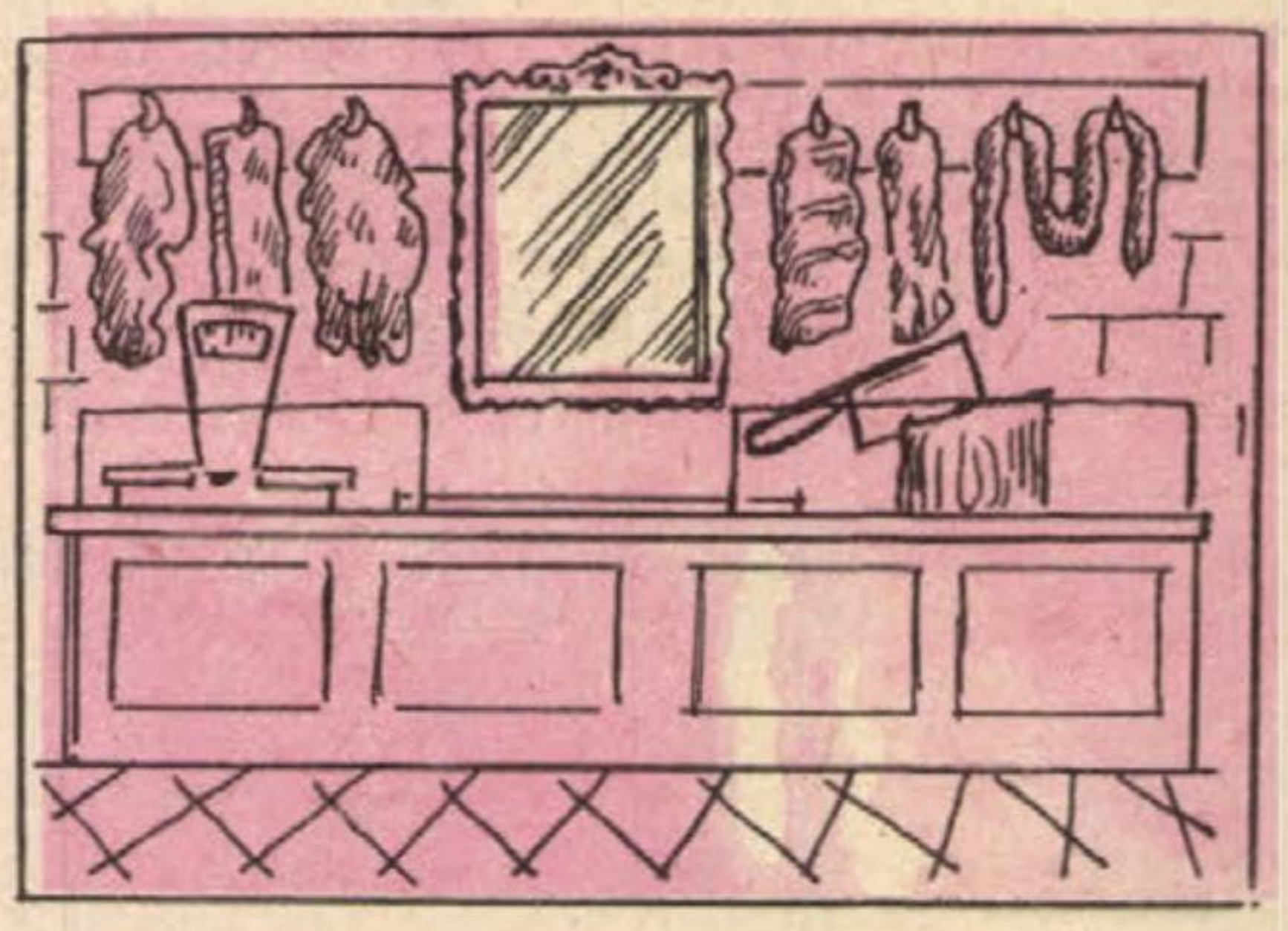

Vízszintes 1.

VÍZSZINTES

17. Budapest egyik zöldövezete
18. Mohamedán vallású nép
19. Kissé divatjamúlt kártyajáték
20. Frankfurt .. Main
21. Firenze egyik nevezetes épülete
24. Rövidítés számok előtt
25. Shaw neve előtt áll
26. De — latinul
27. Az általános iskola „előszobája"
28. Minosz király leánya, kiszabadította Theszeuszt
31. Sárga — angolul
32. Festékgyártáshoz is használatos folyadék
34. O. M.
35. A szamár hangja
36. Étel jellemzője
37. L. N.
38. .. daxin
39. Soha meg nem szűnő iskolai tantárgy
41. Világhírű strand Velence közelében
43. Köztársaság Dél-Amerikában
45. Visszafelé: karjával jelt ad
46. Rendszerint mérnök az illető
48. Súlyos betegség
50. Szerszám
51. Fúvós hangszer (égetett agyagból)
54. Latin kettős mássalhangzó
56. G. N.
57. Minden — angolul
58. A háborúban vesztes fél fizette
59. Úgy is mondhatnók: stréber
61. Ügynökség — ismert idegen szóval
62. A görög mitológia alvilági istennője
64. Szövetkezeti dolgozó
65. Akadályfutásban a vizesárkot kell
67. Állítólag a kecske hangja
68. . . . ma megtehetsz, ne halaszd holnapra
70. Mű, többnyire zenemű, idegen szóval
73. A függőleges 14 eleje
74. A krómcsoportba tartozó kémiai elem
77. Szürkés színű puha fém
78. Azonos mássalhangzók
79. A megterített asztalon a helye
80. A rúzs közepe
81. Nézni — angolul
82. Vissza: a borotva jelzője
84. Alberti községgel egyesült 1950-ben
85. Világhírű szovjet műkorcsolyázó házaspár

FÜGGŐLEGES

1. Szörnyű bűn terheli a lelkét
2. Dél-Afrika legnagyobb folyója
3. Kötőszó
4. Kikötőváros Észak-Olaszországban
5. Tengeri isten a görög mitológiában
6. Szám, tízen alul
7. Férfinév
8. Egy dél-brazíliai növényből készített tea neve
9. A negyvennyolcas szabadságharc vértanúi
10. Község Göcsejben
11. Turku város svéd neve
12. Csillag — angolul
13. A fordítottja névelő
14. Díszítő ékítmény — közkeletű idegen szóval
15. Észak — angolul
16. Y. K.
22. A 19. század egyik legnagyobb orosz festője
23. Kémiai elem, jól nyújtható fém
29. Kréta és Szicília között található a térképen
30. Soha — németül
33. . . . gyel
38. A ló tápláléka
40. 51, római számmal
42. Kedves — angolul
44. Shakespeare királyi hőse
46. Személyes névmás többese
47. Keresztrejtvény-királynő
49. Ezt egy kutya mondhatná, ha beszélni tudna
50. Más szóval: lárva
52. Kicsinyítőképző
53. R. C.
55. Tölthető áramforrás
57. Önfehér ásvány (kémiai elem)
60. Öt — a sürgönyben
63. Spártai király volt
66. A nátrium vegyjele
69. Európai nép
71. Szörnyűségesen rossz
72. . . . kell tenni, ha színre szín nincs
75. Türelmes állat
76. Építőmunkások országos szövetsége
78. Bantu néger nép
83. . . teledik

„A KÉTSÉGBEESETT ANYA"

című keresztrejtvényünk helyes megfejtése:

„Az még csak hagyján, de a modellt feleségül akarja venni."

A 100 forintos díjak nyertesei:

Sztankó Pálné, Gyál, Bercsényi u. 52.

Diószegi Józsefné, 1145 Bp. XIV. Torontál u. 36.

Gömöri László, Bp. XIII. Vág u. 19.

A nyereményeket postán küldjük el.

deamodelltfeleségül
alcapone raj lisa a
vét baptista ezrek
atlasz r gs melodia
zá testamentum ka r
mrt beüt maorik táj
észlel erich s iota
gis sá lenhossék ov
csé ks e utn z rose
se közepes y imádon
agyarlo anyarozs mn
kin őo sse
ht fs batu
asti kéler
gémes nina
yg steindl
j őze tg g
átütik ebi
z canberra

MICSODA IDŐK!

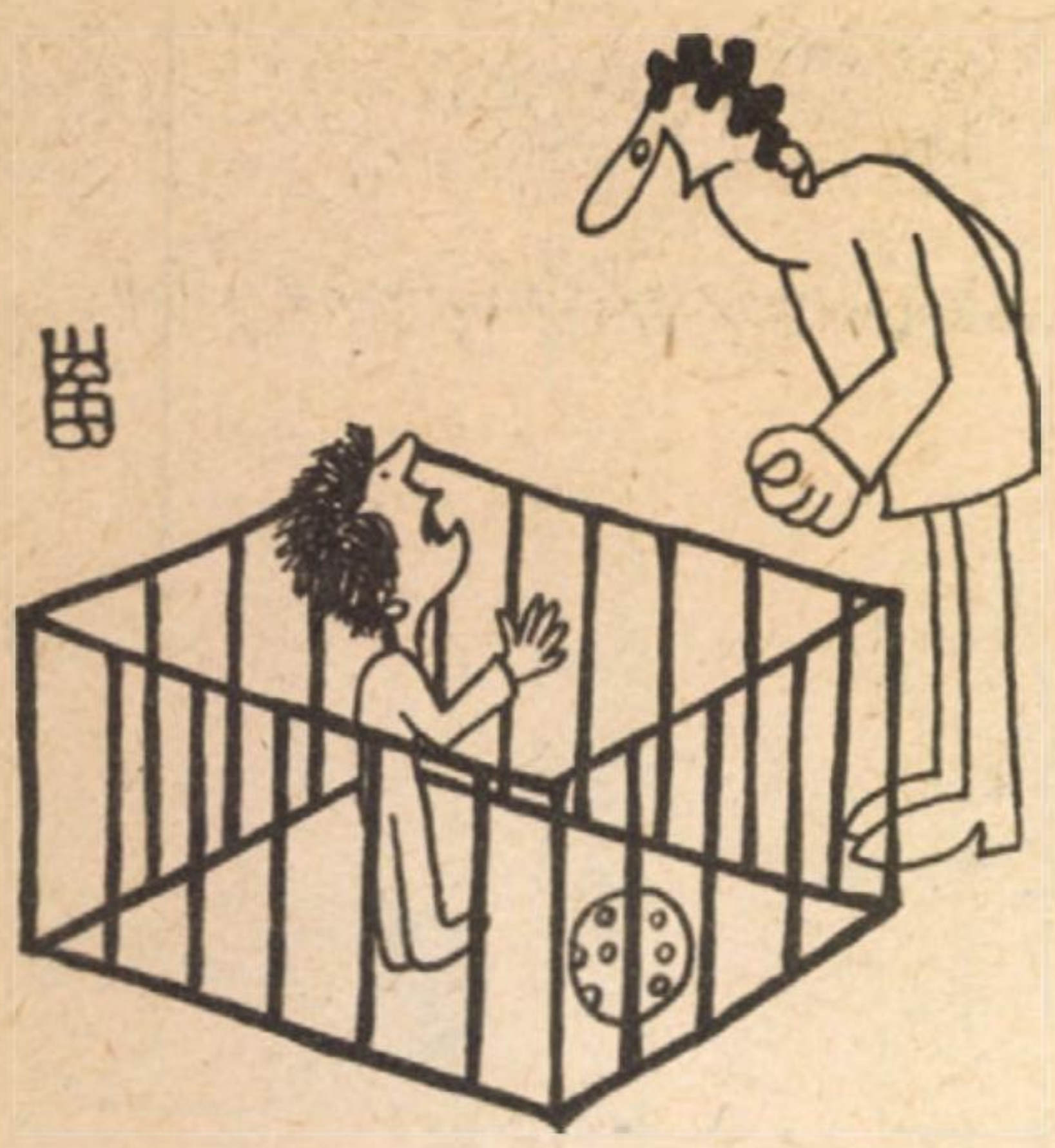

– Kérem a cumimat, nagyon ideges vagyok...

HOPPÁ!

Egy amerikai közvéleménykutató iroda körkérdéssel fordult a nagyáruházak vezetőihez: olvassák-e a szakma képeslapját, a „Super-market Age"-et?

A megkérdezettek kilencven százaléka azt felelte, hogy rendszeresen megkapja a lapot, hetvenöt százalék vallotta, hogy minden négy számból legalább kettőt végigolvas. Csak öt százalék állította, hogy ritkán, vagy sosem olvassa a magazint.

Ez az eredmény megelégedéssel tölthette volna el a „Super-market Age" szerkesztőit. Csakhogy volt itt egy kis bökkenő. Ilyen lap sosem létezett. A közvéleménykutatók kaján karácsonyi tréfája volt az egész.

SAKKPARTI

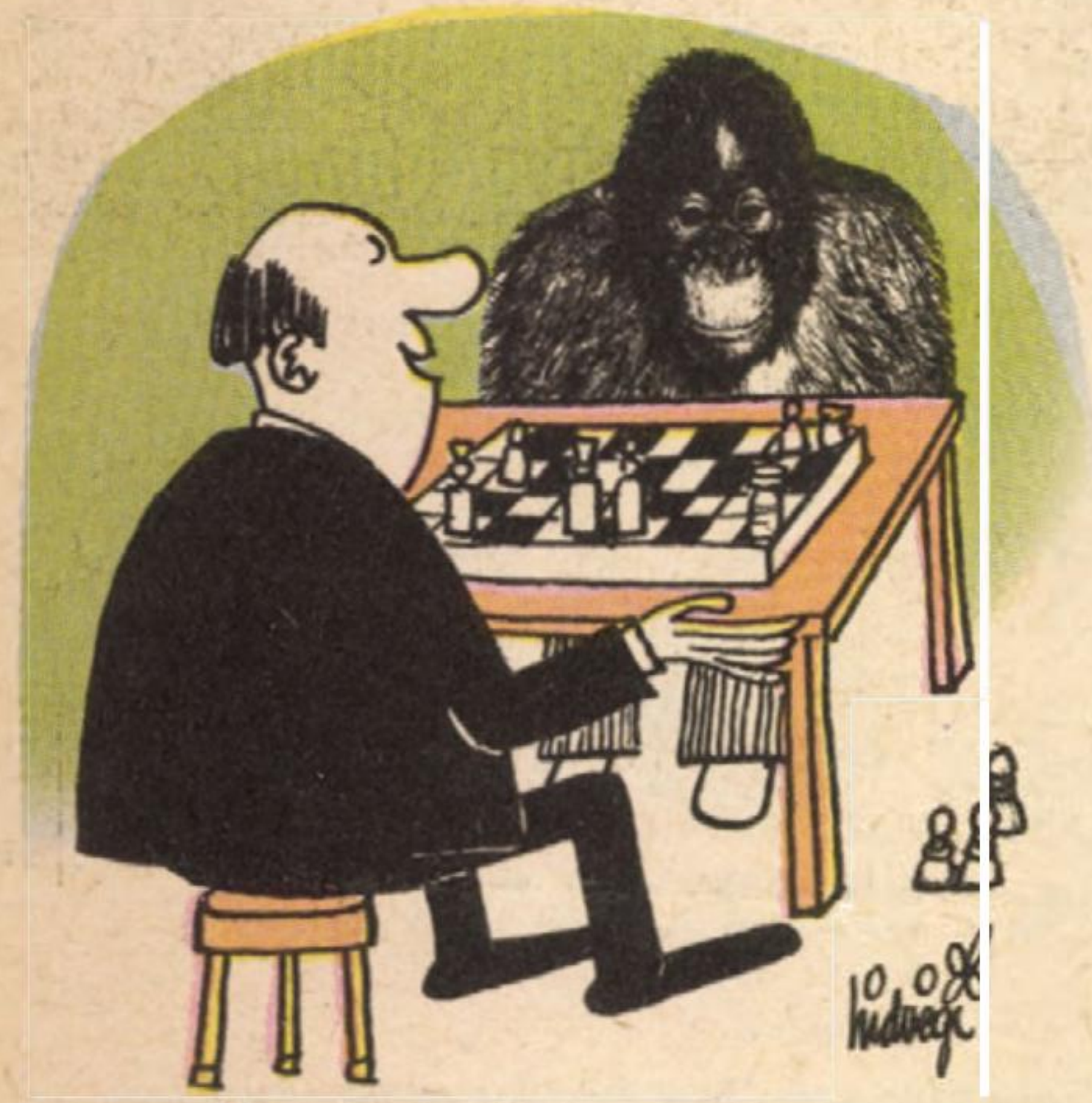

– Mondtam, hogy majmot csinalok belőled!

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-1 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
1977 Budapest, Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

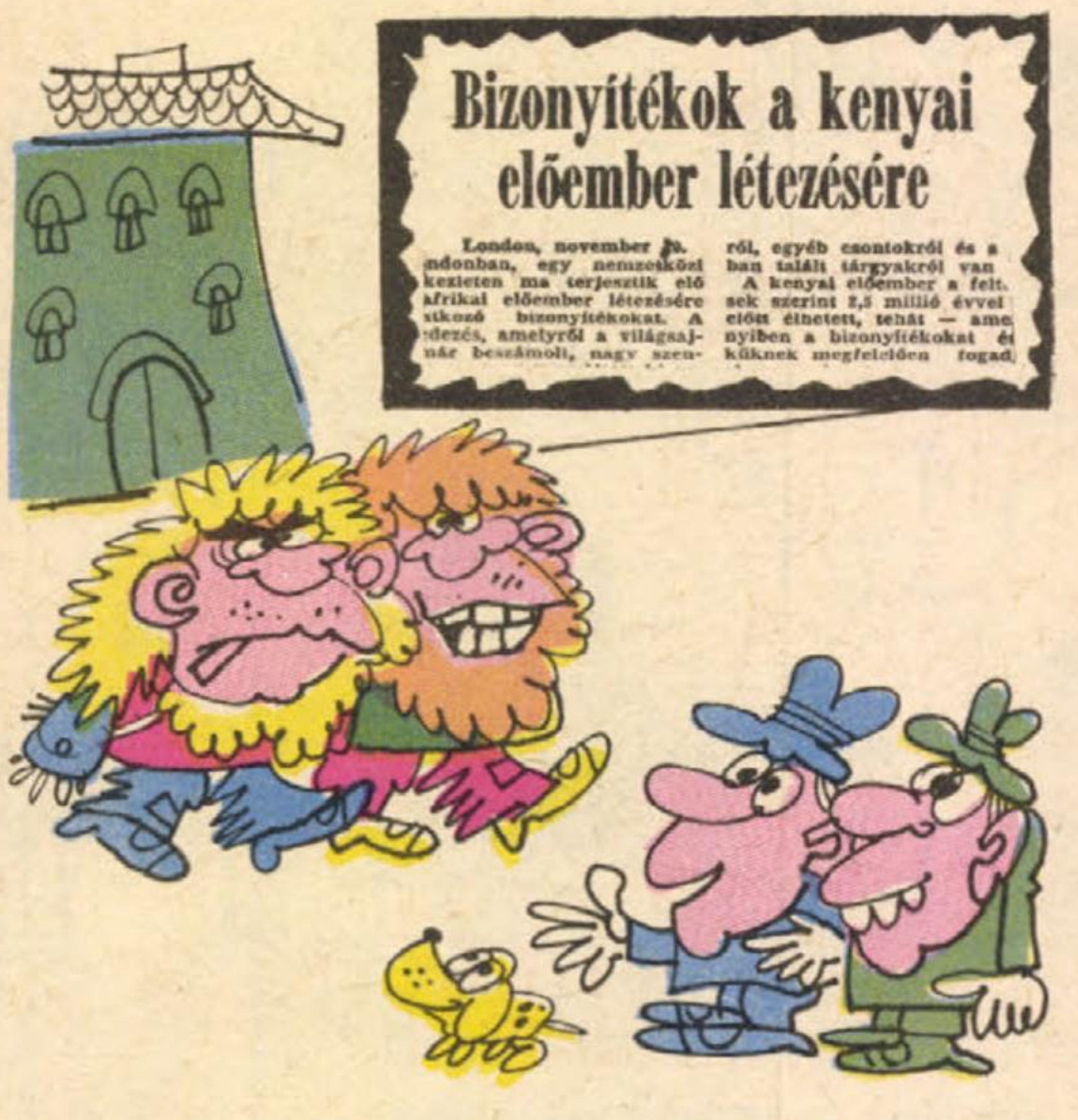
Bizonyítékok a kenyai előember létezésére

– Minek azért Kenyába menni?

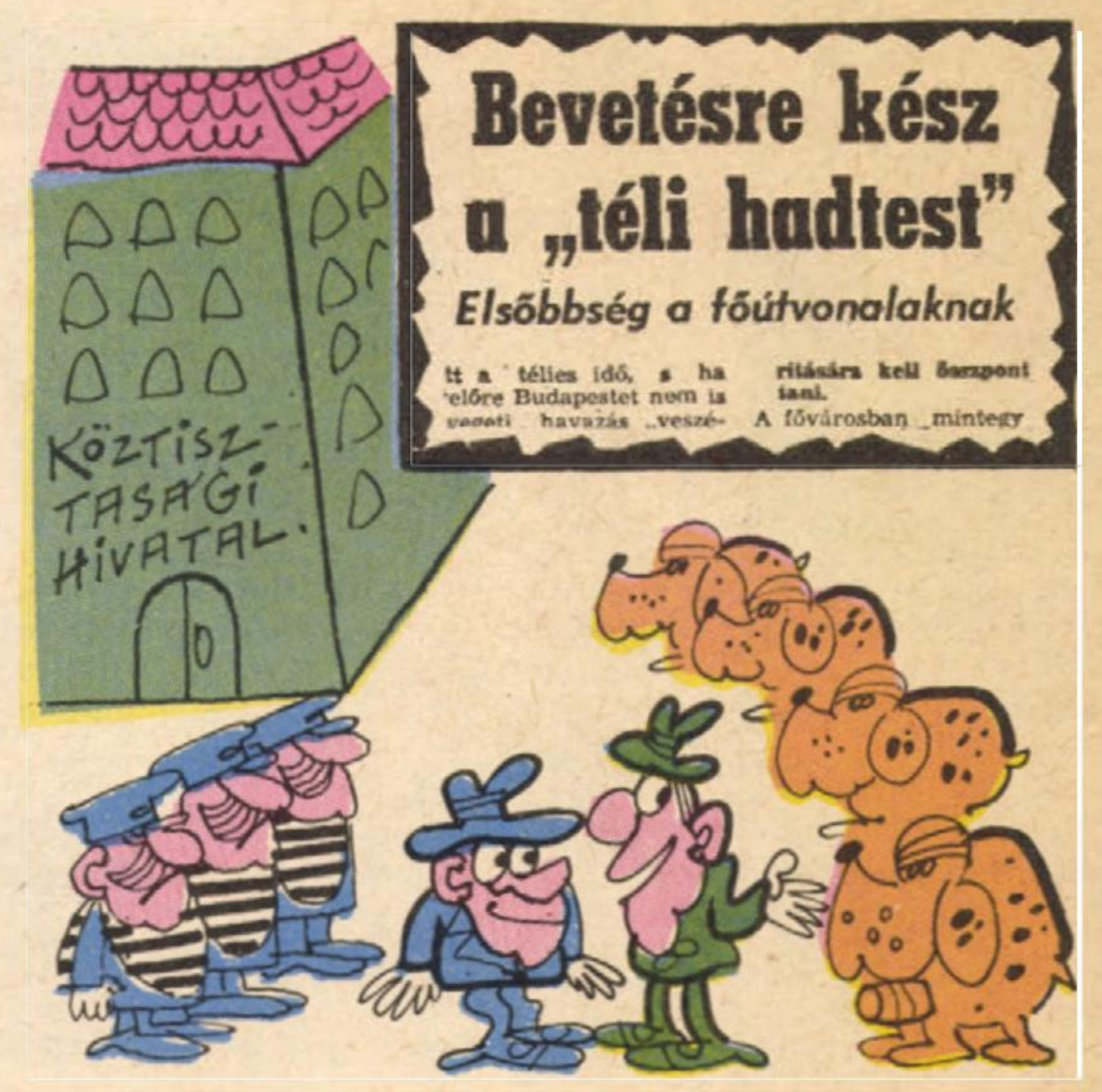

– Mindenesetre beszereztünk néhány bernáthegyi kutyát is.

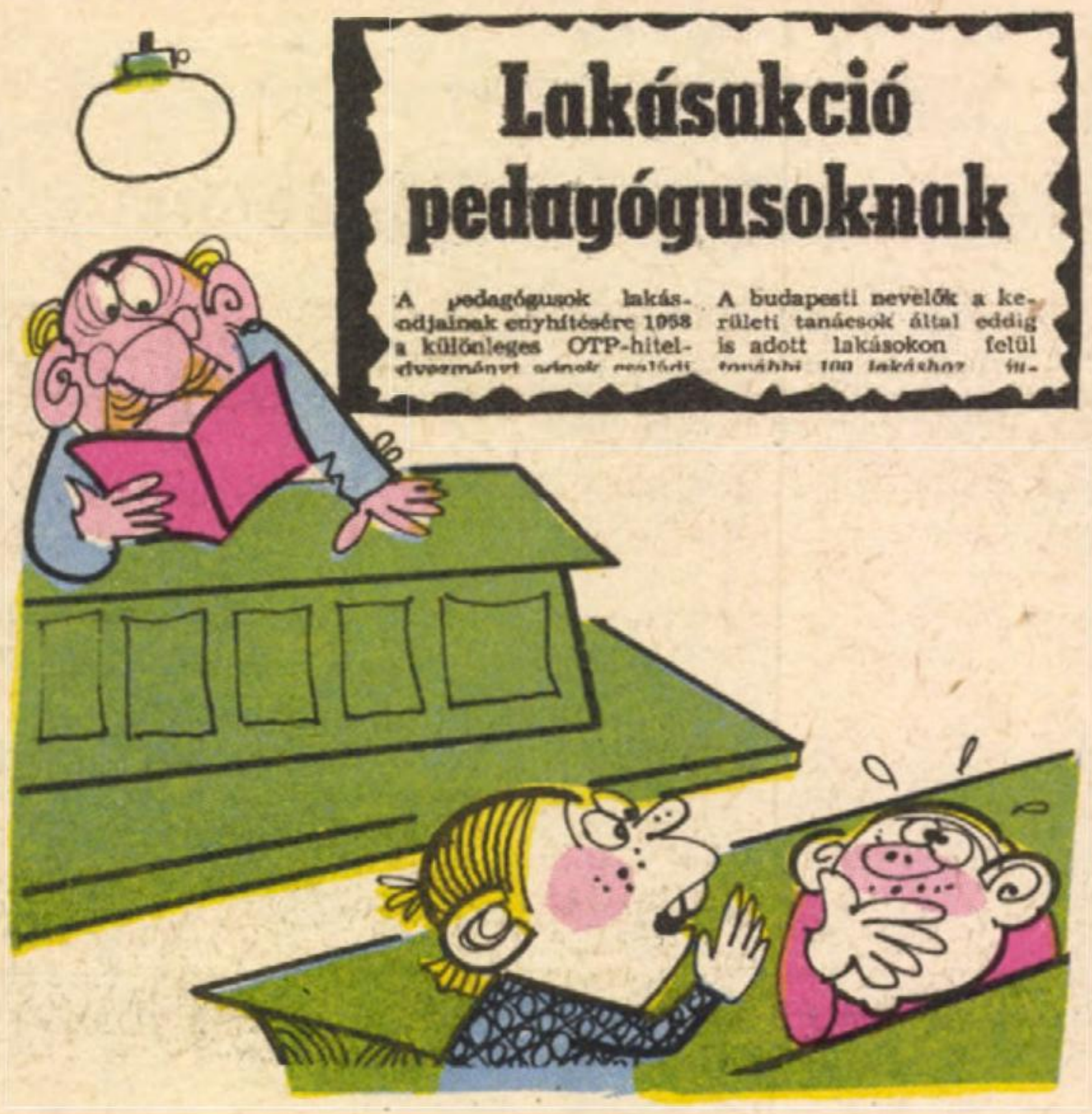

– Ha kihív felelni, kívánj neki erőt, egészséget az új lakáshoz.

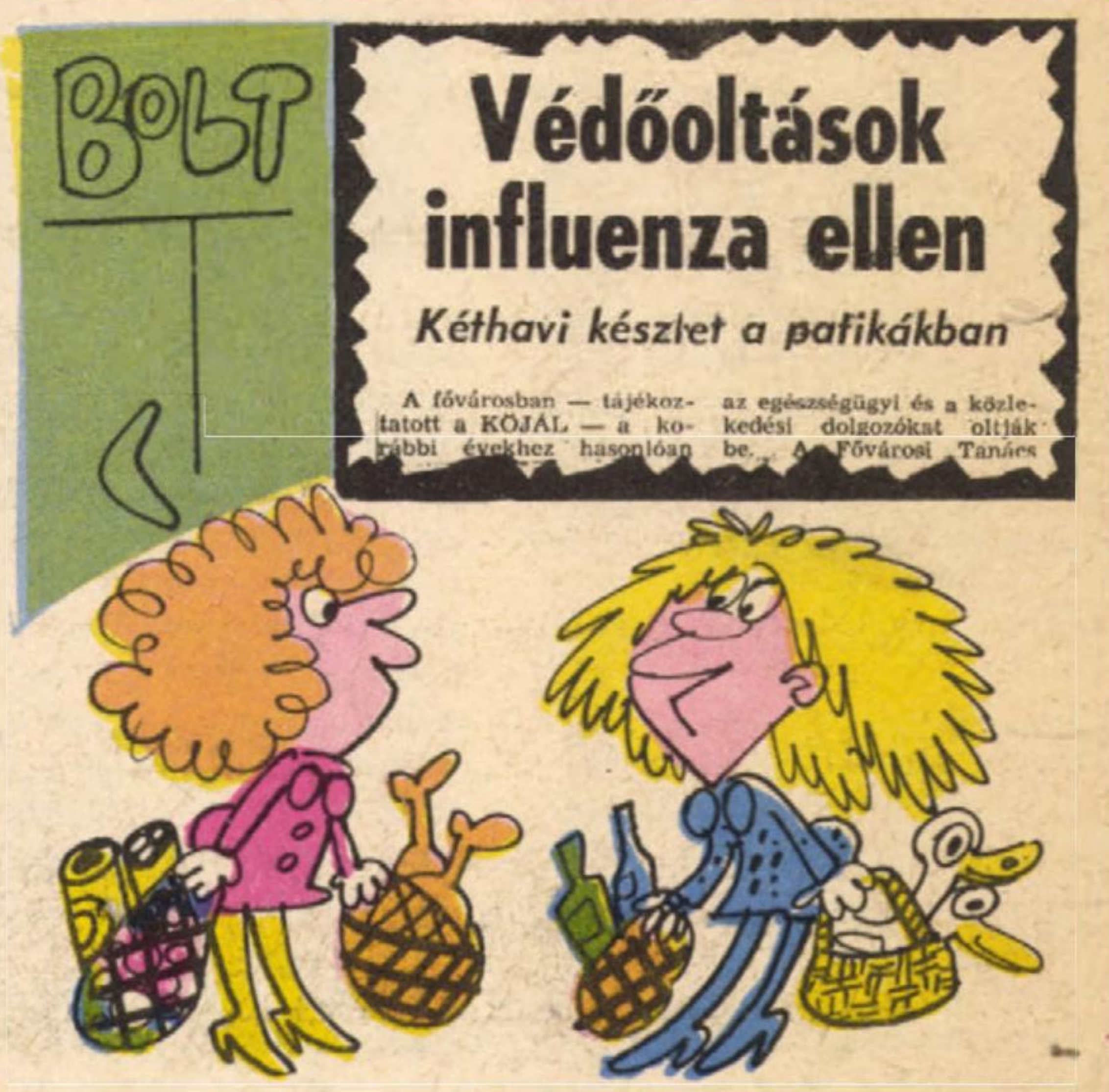

– Te nem oltatod be magad?
– Majd, ha bolond leszek. Jól jön az ünnepi rumli után egy kis táppénzes nátha.

SZILÁNKOK

ESZPRESSZÓBAN

— Főúr, azt kértem, főzessen nekem egy jó kávét, és mondja azt, hogy ellenőrnek lesz. Ez a dupla mégis ihatatlan!

— A kávéfőzőnő szerint ön csak BKV-ellenőr.

A PIACON

— *Rémes ez a drágaság!* — *mondta rosszkedvűen a kofa és felemelte az árait.*

MODERN IDŐK

— Nem merem megmondani a szüleimnek, hogy elváltam.

— Miért?

— Mert még azt sem tudják, hogy férjhez mentem.

AZ ECSERIN

— *Mennyibe kerül ez a télikabát?*

— *Ezer forintot kérek érte, de figyelmeztetem, ötven forintnál olcsóbban nem adom.*

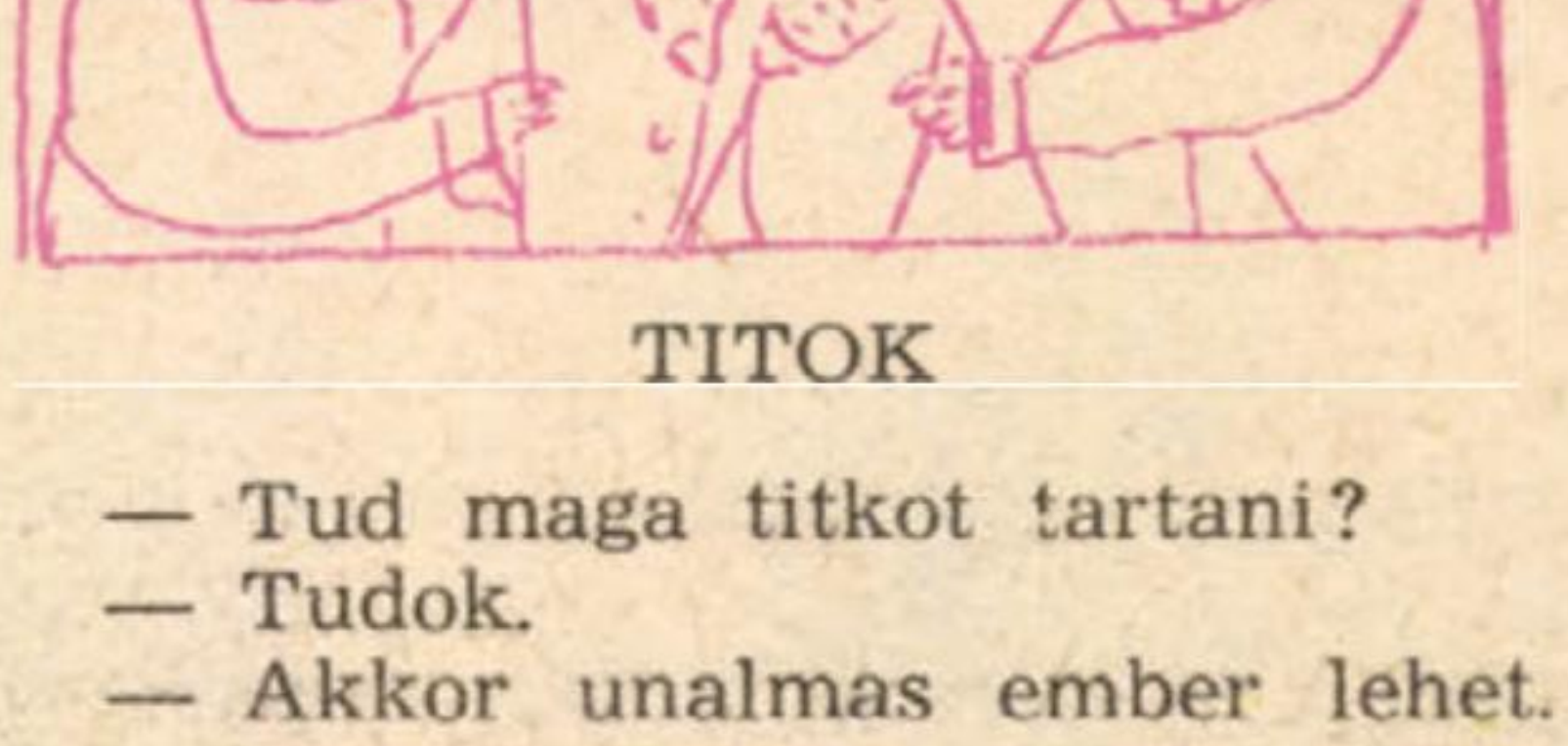

TITOK

— Tud maga titkot tartani?

— Tudok.

— Akkor unalmas ember lehet.

FURCSA KÖZLEMÉNY

A MAI KONCERT A HEGEDŰMŰVÉSZ REKEDTSÉGE MIATT ELMARAD!

AJÁNDÉK

Adni nagyobb öröm, mint kapni. Én szeretek örömet szerezni az embertársaimnak, ezért mindent elfogadok.

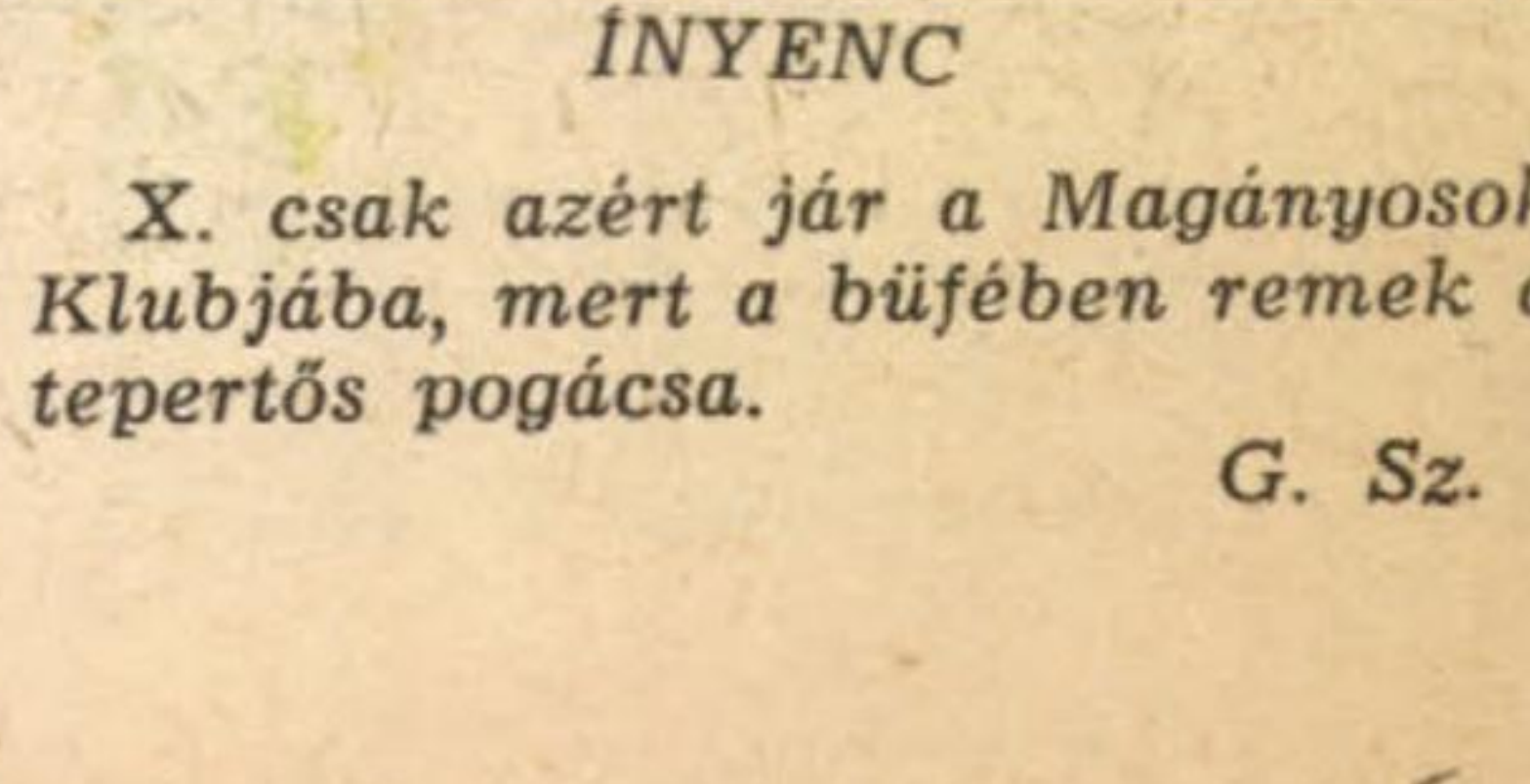

ÍNYENC

X. csak azért jár a Magányosok Klubjába, mert a büfében remek a tepertős pogácsa.

G. Sz.

KÜLÖNLEGES TUDAKOZÓ

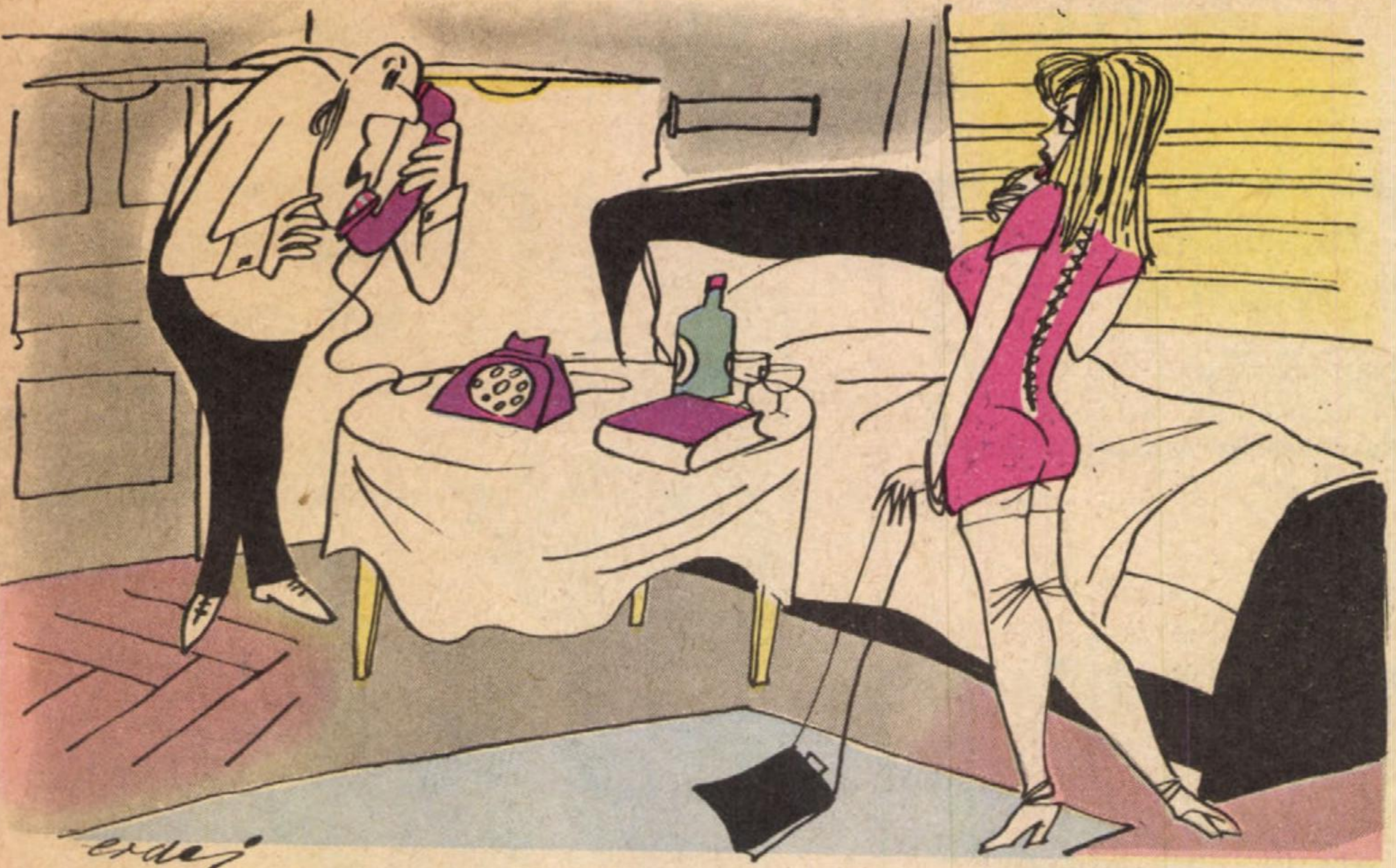

– Hol találok egy éjjel is nyitva tartó zippzár javítót?

ELŐFORDUL

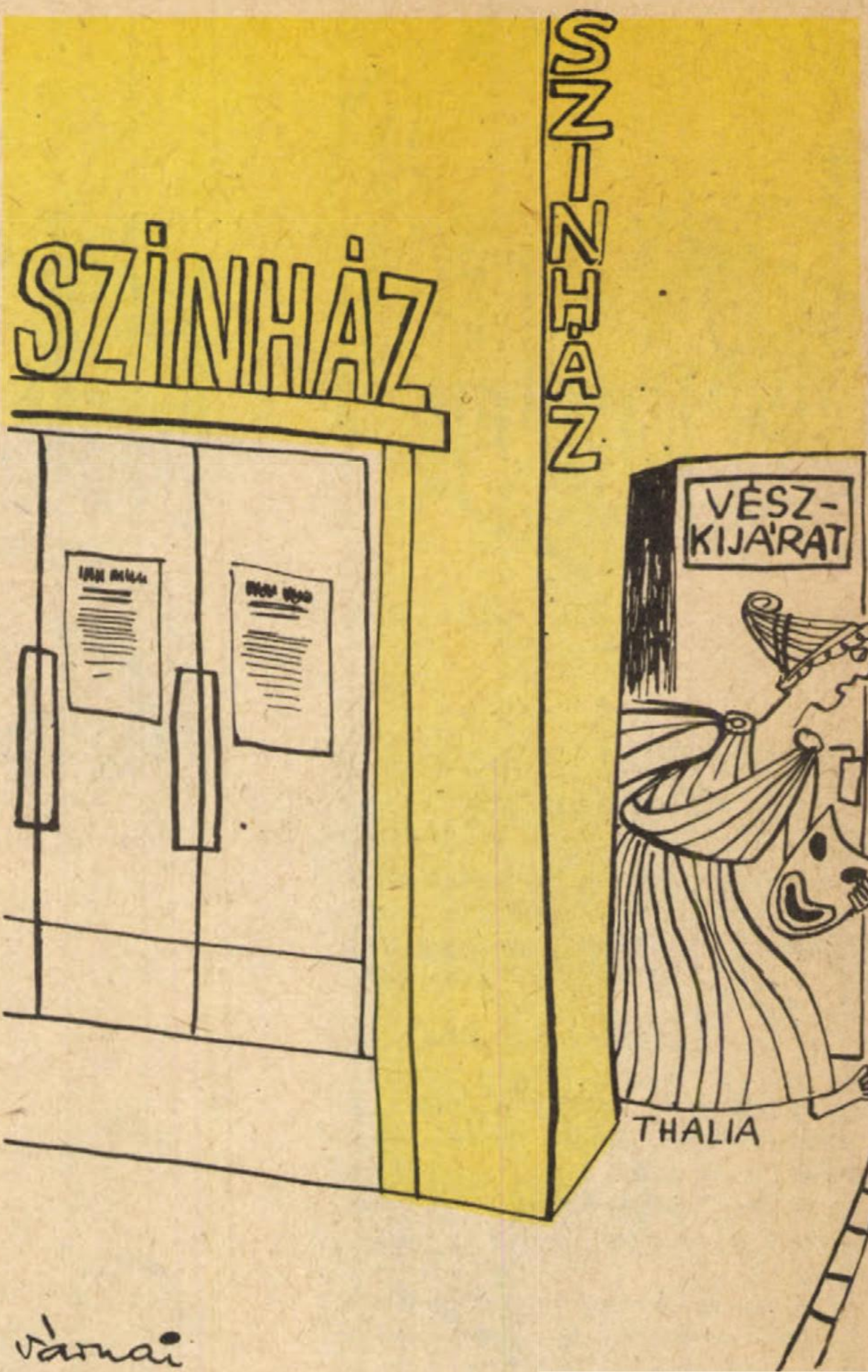
SZÍNHÁZ
SZÍNHÁZ
VÉSZ-KIJÁRAT
THALIA
várnai

tribün

Derek Richmond, egy angol üzemi labdarúgócsapat főnöke azt álmodta, hogy sikerült egy gólképes csatárt szerződtetnie. Másnap valóban jelentkezett egy fiatalember és azt állította, hogy minden további nélkül belövi a maga két-három gólját mérkőzésenként. Az edzésen jól mozgott, aláírta a szerződést. És az első meccsen valóban rúgott három gólt. Mit ád az ég: három öngólt.

***J**ose Ponce, a San Isidro — Carrante meccs bírája — enyhén szólva — nem állt feladata magaslatán. Szerencsétlen ítéleteivel oly mértékben kihívta mindkét fél rosszallását, hogy a 87. percben valamennyi játékos köréje sereglett és — klubszínre való tekintet nélkül — alulról jövő bírálatban részesítette. A spanyol nyelv különösen alkalmas az alulról jövő bírálatra, viszont Jose Poncét sem vajastésztából gyúrták. Gyors intézkedéssel — mind a huszonkét játékost kiállította. A mentők riadókészültséget rendeltek el, de csak néhány nézőt kellett elsősegélyben részesíteniök. Betegre nevették magukat.*

Mark Spitzet, München hétszeres bajnokát, az amerikai reklámpiac új csillagát, az ókori olimpiákról kérdezgették.

— A régi görög játékok egyik mozzanatát szívesen felújítanám — mondta a szuper-Mark. — Ott a bajnokok életük végéig adómentességet élveztek.

***S**id Gillmann, a San Diego Chargers rögbicsapatának edzője, új, ifjú kolosszust szerződtetett.*

— A fiú egyszerűen nem tudja mit jelent ez a szó: félelem — mondta, majd egy kis gondolkodás után hozzátette — igaz, egy csomó más szóról sem tudja, hogy mit jelent.

(p. p.)

ÉV ELEJÉN

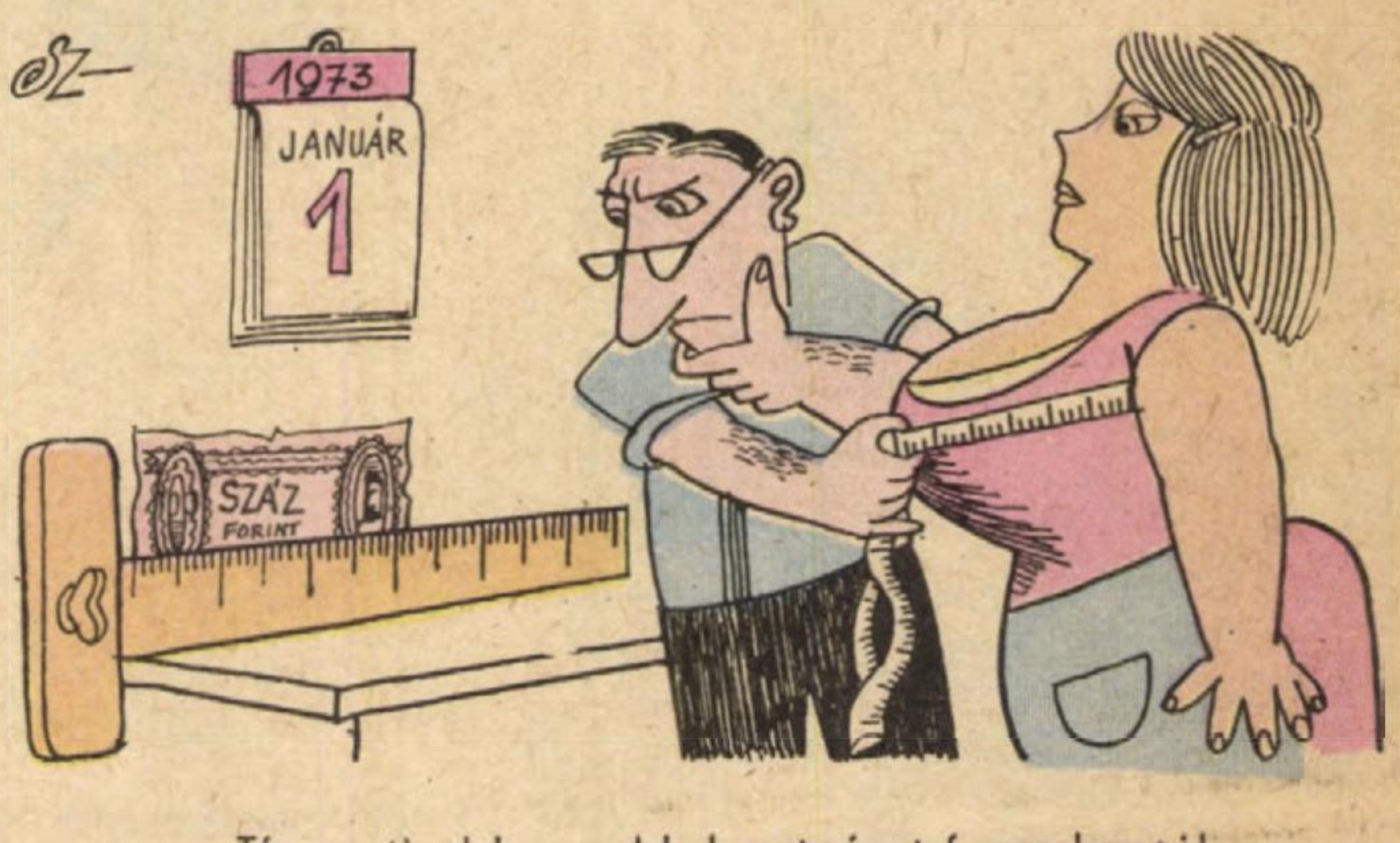
Sz
1973
JANUÁR
1
SZÁZ
FORINT

– Tíz centivel kevesebb kosztpénzt fogsz kapni!

nagy emberek kis történetei ROBINSON CRUSOE nagy emberek kis történetei

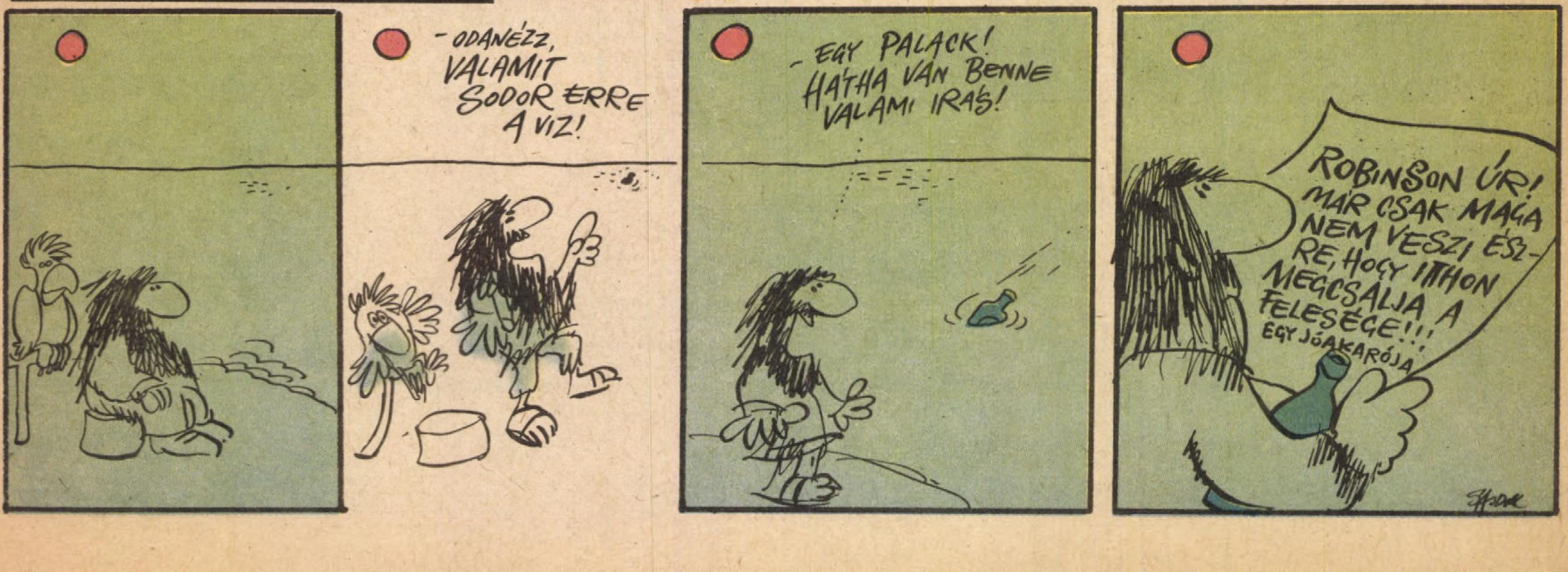
– ODANÉZZ, VALAMIT SODOR ERRE A VÍZ!
– EGY PALACK! HÁTHA VAN BENNE VALAMI ÍRÁS!
ROBINSON ÚR! MÁR CSAK MAGA NEM VESZI ÉSZRE, HOGY ITTHON MEGCSALJA A FELESÉGE!!! EGY JÓAKARÓJA
Szpodar